מדינת ישראל

משרדי הממשלה

1

2.7.73 - 20.2.72

שם תיק: קדאפי .כרך ב'

מזהה פיזי: חצ-8060/10

מזהה פריט: 000pnt4

כתובת 10-4-6-110-2

תאריך הדפסה 25/05/2017

ח צ ב

ב ל מ " ס

דחוף

קדאפי

13, 11

מ"ד 7 / 246

ב' תמוז תשל"ג

2 יולי 1973

כתבה מיוחדת

אשיר

הנושא:—

יחסי ישראל — מצרים אחרי שלום

---

1. פגישת סאדאת וקד'אפי עם מזכירי אס"ע במצרים ועם אנשי הסברה.
2. דברי תגובה של קד'אפי בתום הפגישה הנ"ל.
3. פגישת קד'אפי עם חברי מרעצת העם המצרית

מק"ט 441501030 2284 טופס (11-72)

ב ל מ " ס

1. פגישת סאדאת וקד'אפי עם מזכירי אס"ע במחוזות ועם אנשי הסברה

המקור: סימז"ת מקהיר 1.7.73, - 2000

שני הנשיאים ט אנור אלסאדאת ומעמר אלקד'אפי נפגשו ב-1 ביולי בצהרים עם מזכירי המחוזות "אלאקסאם", אלמראבז" ו"אלבנאדר" של אס"ע בדרג הרפובליקה, בבניין הועד המרכזי של אס"ע.

בפגישה נכחו: שני הסגנים לנשיא הרפובליקה ועוזריו, סגני רהמ"מ, "ראיד" עבד אלמנעם אלהוני, "נקיב" עמר אלמחישי, מספר אנשי הנהגה לוביים, ראשי מחוזות, עורכים ראשיים של עיתונים, ברדיו ובטלביזייה וכן מספר רשויות הסברה אחרות.

בראשית הפגישה דיבר ד"ר מחמד חאפד' ע'אנם, המזכיר הראשון של הועד המרכזי של אס"ע . הוא אמר:

כבוד הנשיא, המנהיג הערבי הלוחם מחמד אנור אלסאדאת!

במלוא האימון, ההוקרה, האהבה והכנות מקבלות הנהגות אס"ע, המתכנסות היום - במסגרת הועידה המורחבת של המזכירים - את המנהיג שלהן, הגיבור והמאמין מחמד אנור אלסאדאת. כן מקדמות הן בברכה את האח מעמר אלקד'אפי, מנהיג מהפכת ה-1 בספטמבר. הוא ציין, כי דפי ההסטוריה בת-זמננו רשמו תמונות של מאבק רצוף מצד האומה הערבית, למען עצמאותה, אחדותה והתקדמותה.

ההמונים הערביים הגיעו, במהלך מאבקם ובדם חלליהם לידי החלטה נחושה ולדעה תקיפה. כך התחוללה במצרים מהפכת ה-23 ביולי, בהנהגת המנהיג המנוח ג'מאל עבד אלנאצר. המהפכה שיקפה את מכאובי ההמונים הערביים ותקוותיהם וקבעה את מטרותיהם לחירות, לסוציאליזם ולאחדות. כן הקמנו את אס"ע.

ד"ר חאפד' ע'אנם הוסיף: מהפכת ה-1 בספטמבר התחוללה בראשות הנשיא מעמר אלקד'אפי, בתור המשך למהפכת ה-23 ביולי. הייתה זו ראייה חדשה לכך, שלפיד המהפכה - חזקה שאורו יגבר; שעמי ערב - יודעים את דרכם, והם מסוגלים להלום באויביהם ולעמוד בפני אתגרים.

ד"ר ע'אנם אמר עוד: המהפכה במצרים המשיכה בצעידתה באותו כוח ובאותה גישה איתנה בהנהגת אנור אלסאדאת, הבן בר-הלבב של מצרים. המוני העם ביטאו את ערנותם ואת דבקותם במהפכה שלהם ובמנהיגם המאמין ב-15 במאי 1971, בהתייצבם כולם, כדי להבטיח את תיקון צעידת המהפכה והעמקתה ואת ההתקדמות בדרך האחדות הערבית. התלכדות מהפכת לוב עם מהפכת ה-23 ביולי העניקה להמוני העם הערבי אמונה עמוקה ותקווה חדשה:

אמונה ביכולתם לכונן איחוד ערבי; ותקווה בבניין הכוח הערבי העצמי, המסוגל להרתיע את התוקפנות ולממש עתיד טוב יותר לאומה הערבית. המוני העם הערבי נכספים לאיחוד, בתור ביטוי לאמת הסטורית, לצורך חיוני ולאינטרסים של אומתנו הערבית בהווה ובעתיד. הוא הוסיף:

העולם עד כיום לתקופה של הקמת גושים עולמיים, הנשענים על קיום אינטרסים הדדיים. ועד כמה זכאים אנו לאיחוד ערבי כולל, המושתת על גורמים הדוקים, המקשרים בינינו מן הבחינות: הדתית, הדעיונית, ההסטורית, הגאוגרפית, הכלכלית והאנושית.

הנהגות אס"ע, המתכנסות כאן, היום, חיות עם ההמונים ופועלות מתוכם. אלה הן הנהגות, שנתנסו במשך שנים רבות בעבודה לאומית (במקור: מילה משובשת) במאבק ובקורבנות.

המזכיר הראשון של הועד המרכזי ציין, בסוף דבריו: הנהגות אלו, ועמן מליוני בני העם, נושאים היום את עיניהם, כשלבבותיהם מלא אהבה וכשדעתם נחושה. כולנו פונים בלבבותינו אל אללה, ישתבח שמו, ומתפללים, כי יצליח את מאמציכם, לכינון איחוד כולל בין מצרים ללוב, על יסודות חזקים ואיתנים ביותר.

כן הודה לשני הנשיאים על הזדמנות זו לניהול דו-שיח דמוקרטי עם פוחות העם העמלים.

דברי הנשיא סאדאת

לאחר מכן דיבר הנשיא אנור אלסאדאת. הוא אמר:

אחים ואחיות!

שמח אני על שנפגשים אנו היום עם הגיבור הערבי, מנהיג מהפכת ה-1 בספטמבר, הנשיא מעמר אלקד'אפי, במפגש של אחווה, במפגש גלוי-לב, במפגש של דו-שיח קונסטרוקטיבי, המקיף את הכל, כפי שהנכם יודעים.

אתמול פתחנו בדו-שיח זה ברשות הפרלמנטרית, במועצת העם דיבר יהנשיא מעמר וכן דיברו החברים על רחשי ליבם. במפגש שלנו היום שוקד אני על כך, שהנשיא מעמר ייפגש עם ההנהגות.

הנשיא מעמר מאמין אמונה שלמה (בקיום) זיקת גומלין עממית וברצון עממי (שיבואו ליזיי ביטוי) במהלך פגישה זו ותוך דו-שיח אחראי וקונסטרוקטיבי. הדבר אמור במיוחד בשלב זה, בו קיימים אתגרים מכל עבר. בהתייחסנו לבעיית (במקור: "קד'יה") היסוד בחיינו - היא בעיית האיחוד ראוי לנו כי נתייחס לנושא בשימת-לב, דאגה וגילוי-לב מלאים.

חפץ אני - והרי אתם מהווים את ההנהגות בכל רחבי הרפובליקה - כי תדברו במלוא גלוי-הלב. אתם חיים עם ההמונים ושומעים מן ההמונים. יתכן שיתעוררו כמה שאלות. כן יתכן שיהיו לכם רעיונות .
אנו מניחים מסורות חדשות, שלפיהן לכל בעייה מבעיותינו יש מקום, כי תידון בדו-שיח גלוי-לב ורציני. אנו כולנו כפי שהנכם יודעים, אם במצרים ואם בלוב, חותרים תמיד להשגת דבר אחד והוא: הגשמת הרצון העממי, כל-זמן שזוהי דעתנו. על כן הבה נטפל בכל בעיותינו בגילוי-לב, בבהירות ובאחריות ובפרט - כפי שכבר אמרתי - שאנו ניצבים בפני אתגרים מכל עבר.

הצעתי לנשיא מעמר לערוך מפגשים אלו - מפגשים ספונטניים, כפי שאתם באתם היום, כשכל אדם מבטא את תחושותיו ומוסר את דרישות ההמונים, כדי שממהלך דו-שיח זה נוכל להתוות את סימני הדרך, שבה נלך.

ישיבת אתמול נערכה עם הרשות הפרלמנטרית ועם נציגי העם; ואכן הייתה זו ישיבה מצויינה.

היום מתחילים אנו בישיבה השניה במסגרת הדו-שיח שלנו. הנני מבקש מאללה, יתברך שמו, כי יצליח את דרך כולנו, כדי שנעלה את הדו-שיח שלנו לרמת האחריות של השלב, שאותו עוברים אנו כיום.

איני רוצה, כמובן, להאריך בדברי. שכן החשוב הוא להפיק תועלת מכל דקה, במסגרת פגישתנו זו, כדי שאכן נוכל, כפי שאמרתי, להתוות את סימני הדרך.

פתחי ביומי, מזכיר ועדת "בנדר שבין-אלבום", ביקש את רשות הדיבור. והיא ניתנה לו. הוא אמר:

כבוד הנשיא המאמין, מחמד אנור אלסאדאת המאמין באלהים והמאמין בזכות העם, אשר העם אהב אותו!

כבוד הנשיא האח "העקיד" מועמר אלקד'אפי!

למעשה, מאז תנועת הרפורמה במצרים בהנהגתו של הנשיא סאדאת, השרשנו מסורות חדשות, לפיהן תילקח בחשבון השקפתן של ההנהגות בדרג של מרכזים. הדבר חל על כל המוסדות ובכל הנושאים, אשר מעניינים כל אזרח באשר הוא. מסורת זו היא חדשה והיא הושרשה, כאמור, ע"י תנועת הרפורמה.

אם אנחנו מתכנסים היום לדיון בנושא האחוד ומדברים על רצון ההמונים, הרי שאני אומר, כי רפובליקת מצרים הערבית היא שוחרת אחוד באמונתה, שוחרת אחוד בפעולתה ושוחרת אחוד בכל מטרה ממטרותיה. היא אינה רואה באחוד הערבי קריאה הסטורית בלבד, כי אם כורח העתיד והגורל, לפני כל דבר אחר.

ביומי המשיך באומרו, כי העם צופה ליום האיחוד, אולם הוא חפץ בו בזמן שנצעד לקראתו בצעדים איתנים תוך הפקת תועלת מהלקחים שהפקנו מכשלון האחוד עם סוריה.
אנו רוצים בסקרים מפורטים של הועדות השונות ושל כל המוסדות- סקרים שיועמדו לרשות ההמונים כדי לעיין בהם וכדי להשמיע דעות לגביהם ומכאן יצמח האחוד מקרב ההמונים.

הגם שההמונים מאמינים באמונה שלמה בהנהגתם המאמינה, הרי שההנהגה המאמינה הרגילה את ההמונים מאז תנועת הרפורמה לשתפם בכל פעולה הנעשית על אדמת מצרים, ומכאן הכרח הוא - וגם אני מציע - להעמיד את כל הסקרים, אשר נערכו ע"י כל הועדות המיוחדות בענין האחוד וכן כל ההצעות, לרשות הועדות והמוסדות במצרים וגם בלוב.

לפני כן נאמר, כי האחוד יוכרז בספט'. חלק מזורעי הספיקות בכוחות הנגד החלו אומרים, כי האחוד לא יקום. הם יודעים, כי האחוד הוא הכרחי וכי העיון הרב והרציני, ולקיחה בחשבון של דעת ההמונים הם משענות היסוד לכינון האחוד.

הוא הטעים: לכן אני מציע שהאחוד יוכרז במועד שנקבע לו, אך זה לא יהיה אחוד של מזוג באותה מתכונת שהיתה סוריה. נתחיל נא באחוד תרבותי, באחוד הסברתי, באחוד כלכלי, באחוד מדיני. זאת במיוחד עקב העובדה, שכבוד הנשיא אמר מאז ההכרזה על מדינת הפדרציה - וזה נאמר בקרב ההמונים, שלעצרת הכללית ולמועצת הבטחון יש החלטות ויש השקפות משלהן. יתכן שישנן אי אלה מדינות מקרב מדינות הפדרציה, שאינן תמימות דעים אתנו או שהן נמנעות מלהצביע ודבר זה מעורר שאלות.

אמונתנו באחוד היא מוחלטת. אנו מקוים, כי אין מנוס מלהתחיל באחוד חלקי, או באחוד כלכלי, איחוד תרבותי, אחוד הסברתי. שהרי האחוד החלקי הוא כמעט חלק של האחוד הכולל והאיחוד של מזוג. לפיכך, יהיה העיון רציני ורב ובכך נוכל גם כן להמנע מכל מחדל, שיש בו כדי להעמיד את האחוד בפני זעזוע כלשהו בעתיד.

החרה החזיק אחריו החבר אחמד אלקצבי, מזכיר מחוז אלע'רביה, שאמר, כי האיחוד הינו תקוה ומטרה הכרחית, בעזרת אללה . בדרשנו ובתמיכתנו באחוד חובה היא שנהיה קונסטרקטיביים ושנלמד לקח מהעבר. עוד אמר: "אני קורא שהאחוד שבין שתי ארצותינו יהיה (במתכונת של) ברית פדראלית לקראת אחוד של מזוג מקיף".

הוא הוסיף, כי נתוני האחוד בין שתי הארצות קיימים, שכן אין מחיצות מפרידות בין שתי הארצות, השפה אחת והדת אחת. אולם יש כמה חילוקי דעות ושאלות, שניתן להסדירם בשלב הבא.

לאחר מכן דבר מושל אלע'רביה ואמר, כי האיחוד בין מצרים ולוב הוא גרעין האחוד הערבי המקיף. הוא הוסיף, כי בינון בסיסי האחוד מביא לתחיה של ההסטוריה המפוארת שלנו. הוא הסביר את נתוני מדינת האחוד ואת האלמנטים שלה ומיקד אתדבריו על הצורך לשחרור וצונו של הפרט הערבי מכל לחץ שהוא.

אחריו דבר נצר עבד אלע'פור, חבר הועדה המרכזית, ואמר, שהעם רוצה לדעת כל דבר וכי אם לא יתאחד איזור זה, הרי .צפויה רעה לאומה זו, שכן הפירוד ממנו סובלת המולדת הערבית לא היה פרי מעשינו אנו אלא פרי מעשיו של האימפ', הוא אמר, כי שני עמים שרוצים להתאחד - צריך שיהיה ביניהם כבוד הדדי. במצרים יש 5.000 כפרים ואין כפר מהם שלא נמצא בו אזרח, שעבד או ביקר בלוב. מהם אנו שומעים על יחס גרוע לגבי המצרים בלוב. אחינו בלוב מביטים לעברנו במצרים במשך הקיץ והחורף ומשום איש מהם לא שמעתי שמצרי פגע בלובי. אלו הם דברים גלויים, שחייבים אנו להעמידם לנגד עינינו. התנאים הבינלאומיים האופפים אותנו הם תנאים קשים. יש התקרבויות ויש התרחקויות ואנו רוצים באחוד;באשר אנו מחפשים אחר מקורות הכח ומתרחקים ממקורות החולשה. קד'אפי אמר, כי האחוד חייב לקום .וחובה היא לסלק את כל המכשולים מדרכו של העם הלובי לפני כינון האחוד. זאת לא מחמת דבר כלשהו אלא עקב העובדה שהעם המצרי ניסה את האיחוד עם סוריה. הענין לפני כל דבר אחר, איפוא הוא סילוק כל המכשולים (הפורמים) בין הפרטים ובין המוסדות, וחובה היא להבטיח שכבודו של כל אזרח ערבי הינו מעל לכל דבר אחר.

בהגיבו על דברי מזכיר שבין אלכום ומזכיר מחוז אלע'רביה אמר סאדאת:

הנני מעוניין להסביר כמה מושגים לפני שנתחיל בדו-שיח. אנו נפגשים היום לא על מנת לקבל החלטה אלא כדי לנהל דו-שיח. יתכן שיועלו שאלות לגבי עבודת הועדות, וזה דבר טבעי. יועלה כל דבר (על סדר-היום - "חצב), אך חובה היא שהועדות ישלימו את עבודתן ויציגו אותה בפני ההנהגה המדינית. אחר כך יוצג סדה"י בפני ההמונים. פגישתנו היום והדו-שיח שלנו נועדו לכך, שהמנהיג קד'אפי יפגש עם המנהיגויות וישמע את את הדו-שיח. חובה שיהיו לנו אורות בדרך ,שבה נלך.
לבסוף, מקורו של כל דבר חייב להיות הרצון העממי, ורצוני שנקודה זו תהיה ברורה.

אחר-כך דבר ה"עקיד" משמר אלקד'אפי ואמר:

בעניין הצעת פתחי על איחוד חלקי, הרי לגבי איחוד חלקי אנו מתבטסים על יסוד תרבותי, הסברתי, כלכלי ומדיני. כמובן, זו הצעה לא מעשית, משום שלא קיים איחוד חלקי ולא קיים איחוד חלקי, שנקרא איחוד בתחומי התרבות, ההסברה, הכלכלה והמדיניות.

באשר לאיחוד בתחום התרבות, למשל, הרי האומה הערבית מהווה איחוד תרבותי אחד מבחינה היסטורית, ואין אנו זקוקים לאיחוד בתחום התרבות. האיחוד המדיני - פירושו מדינה אחת, וכאן קיימת אי-בהירות בראיית העניינים.

עלינו להבין, כי באזור הערבי ישנם הסכמים רבים מהסוג הזה. איחוד כלכלי, שוק ערבי משותף, איחוד צבאי ואיחוד תרבותי - קיימים במסגרת הליגה הערבית, אך לא עלה בידם לממש את האיחוד הכלכלי. ולא יתכן שבלי איחוד מדיני תקום ממשלה אחת.

חובה ש'היה איחוד בתחום ההסברה, איחוד כלכלי ואיחוד צבאי. בפדרציה זו של הרפובליקות הערביות צריך להיות כוח מזויין אחד, או לפחות שאפשר יהיה לנהל אותו ע"י מפקדה אחת.

למעשה הצבא הלובי - אין לו קשר עם הצבא הסורי; והצבא המצרי - אין לו , במידה גדולה, קשר עם הצבא הסורי; והצבא הסורי - אין לו קשר עם הצבא הלובי או המצרי. מדוע? משום שלסוריה יש "אישיות" במישור הבינ"ל, יש לה נשיא, שר הגנה, פיקוד לצבא הזה, תקציב שלו, מקורות חימוש והדרכה מיוחדים לו; חוק עונשין ותקנות של עליה בדרגה מיוחדים לצבא זה.

7/...

הצבא הלובי הוא צבא של מדינה, שיש לה "אישיות" (אחרת) במישור הבינ"ל. זו מדינה, שיש לה הנהגה מדינית וצבא עם פיקוד שלו. לצבא הלובי יש תקציב השונה מהצבא הסורי והמצרי - למשל; יש לו מקורות חימוש שונים; יש לו חוק הוצאה לפועל ועונשין משלו בתקנות משלו לעלייה בדרגה. ולמרות שקיימת צורה פדרטיבית, אשר מניחים, כי יהיה לה, עם הזמן, צבא עם פיקוד מאוחד, או שצבא הפדרציה ישא סימני היכר אשר יבדילו אותו מיתר הצבאות שאינם מאוחדים (במדרציה) - הרי דבר זה אינו קיים.

הצורה הפדרטיבית אינה מממשת שום דבר בעולם הערבי כשלעצמו. בברה"מ - יתכן שהיא מממשת דבר מה. ברה"מ מורכבת מ-15 רפובליקות, לכל רפובליקה מנהיג, משטר מדיני או חלק של משטר מדיני. חלק מהרפובליקות הן באסיה, חלק באירופה וחלק באוראל. אולם לברה"מ יש צבא אחד, עם מפקד אחד ושר הגנה אחד. לברה"מ יש שר חוץ אחד עם מדיניות חוץ אחת.

בארה"ב - כל מדינה היא בעין מדינה, עם פרלמנט משלה, נשיא משלה וצבא מקומי מיוחד משלה. ברם, בסופו של דבר, לארה"ב יש צבא אחד, שר הגנה אחד, מפקד אחד לצבא הזה ושר חוץ אחד.

אנו לא יכולנו, אם כן, להקים צורה פדרטיבית, שתגשים דבר-מה, משום שכל אחד מאתנו עסוק במדינתו ואינו יכול לעשות דבר מה כדי ליצור פדרציה ממשית. אם כן, הבעייה הזאת לא תמצא פתרונה אלא ע"י ביטול "האישיות" הבינלאומית של החבל. כל חבל-ארץ שיתאחד עם חבל אחר, חייב שיסכים על ביטול "אישיותו" הבינלאומית, ושתהיה "אישיות" בינלאומית אחת לאיחוד המדיני החדש. אי אפשר לאחד את סוריה משום שהגורם הגיאוגרפי הוא הסיבה לניתוק סוריה, כלומר אין רציפות טריטוריאלית.

האיחוד בין מצרים וסוריה לא היה מיזוגי. לסוריה היה צבא משלה, מועצה מבצעת שנחשבה לממשלה; היתה לה מועצה קונסטיטוציונית והיה לה מטבע, שהוא הלירה הסורית; למצרים היתה הלירה המצרית. התקציב הסורי היה עצמאי וללא קשר עם התקציב המצרי. הצבא המצרי היה עצמאי והצבא הסורי עצמאי.

נוכחותו בדמשק של עבד אלחכים עאמר, האיש השני בקע"מ, לא מנע את הינתקותה של סוריה. בעקבות ההכרזה של הניתוק לא אירע דבר מלבד פינוי מספר מצרים ובכללם ה"מושיר" עאמר, ומינויו של אלחנאוי או אלכזברי, וההצגה נסתיימה בצורה זו. זאת משום שהמדינה קיימת כשלעצמה. נתפרסמו מספר הודעות, אשר סיימו את הצורה הפורמלית (של האחוד).. אני רואה שהמסגרת, שכולכם נוטים אליה, היא המסגרת הפדראלית, אך הדבר נוטע את הגרעין של הפרוד.

לכן האחוד המצרי-סורי לא היה אחוד של מזוג אלא היה יותר מאחוד פדראלי.

הניתוק בין שתי המדינות היה מלא. היה נשיא אחד ודגל אחד (מדינה) ששמה הרפובליקה הערבית המאוחדת. הוכחה לכך: הניתוק לא נתקל בקשיים כלשהם ע"י הינתקותה של סוריה. מייד עם ההכרזה על הניתוק קמה מחדש המדינה הסורית ב"אישיותה" הבינלאומית. כתוצאה מהניתוק לא נגרמו כל בעיות. חובה לשנקה בחשבון לחסל את ה"אישיות" העצמאית אפילו בתוך המדינה האחת, כך שלא נואשם במעשה כלשהו מסוג זה.

אנו בפדרצית הרפובליקות הערביות תמימי דעים, שחייבת להיות לנו הסברה אחת. ברם האם ההסברה המצרית, הלובית והסורית הם הסברה אחת?

קיימות עמדות מנוגדות, לא עקרוניות. עמדות אלה מיוחסות לנו בחוגים הבינלאומיים, וביחוד באו"ם. העמדות אינן מאוחדות, האחדות האפריקנית אינה מאוחדת, והליגה הערבית אינה מאוחדת.

ניגודים אלה נוצרים מטבע הדברים, כל עוד שיש למדינות "אישיות" בינלאומית. לכל מדינה יש שר חוץ משלה, וכל שר חוץ מעלה את מדיניות ארצו ואת המלצות הממשלה . זאת משום שקיימת ארץ, שבה הממשלה שונה מממשלה זו. חיסולו של דבר זה מתאפשר (רק) ע"י הנכת ה"אישיות" הבינלאומית.

קד'אפי אמר: אנו יודעים שמצרים הנה מדינה ותיקה. אנו אומרים דברים אלה. מצרים אצילה. היא אם הערבים וקהיר הינה בירתם הגדולה של הערבים. הדבר הראשון שביקשנו הוא העברת מרכז הארגון לאחדות אפריקה. ביקשנו שקהיר תהווה מרכז זה. ובקשנו שקהיר תדע את כוונתה של הרפובליקה הערבית הלובית . אנו מכריזים: האחוד הסוציאליסטי הערבי בלוב הנו המשך לאחוד הסוציאליסטי הערבי במצרים. דחינו את כל העצות הזדוניות, שבאו מצד המדינות הערביות שמסביבנו שלא ללכת לפי הנסיון של האחוד הסוציאליסטי הערבי, משום שזהו נסיון מצרי ובכך תיחשבו כאילו מצרים, כוללת אתכם בתוכה וכאילו המהפכה מיוצאת ממצרים.

אנו מכריזים, כי מהפכת ה-1 בספט' הנה המשך למהפכת ה-23 ביולי אנו נאמריסטים וכל עוד האחוד הסוציאליסטי קיים במצרים, מן ההכרח שיהיה קיים בלוב, שכן עתידן של שתי המדינות הנו אחד. הכרזתי וחזרתי על כך, כי בנוגע לנשיאות יש לנו נשיא אחד והוא הנשיא סאדאת. בעיה זו אינה ראויה, שמישהו במצרים ידבר עליה, שכן אנו מכירים היטב בעיה זו.

נוכחותי כאן בקהיר היא כאזרח ולא כנשיא, משום שאני סבור כי מן ההכרח שיקום האחוד ושכל המכשולים העומדים בפני האחוד מן ההכרח שיסולקו. אנו רוצים להבהיר, כי אנו כאן לא כנשיאים וכי באנו לכאן כשאין אנו חלוקים בדעתנו בנוגע לשלטון.

כמובן, אין מועצת עם ברפובליקה הערבית הלובית .זה נכון. ישנה חוקה קבועה וזה נכון. ברם, יש להבין את הסיבות לכך, הסיבות קשורות בעיקר באחוד. בכוונה לא פרסמנו חוקה חדשה בלוב, וזאת כדי להפחית מכח של ה"אישיות" הבינלאומית הלובית.

אשר למועצת העם - אנו מצפים לכינון האחדות, שתהיה מועצת עם אחת למדינה האחת. לא רצינו להקים מועצת עם לובית, שמא תהווה מכשול נוסף בדרך לאיחוד שתי המועצות, משום שהישארותן או אי-הישארותן, ומשום שצירופן זו לזו או אי צירופן וכן/כל הדברים אותם נטשנו, קשורים בלוב.

אשר למוסדות התחיקתיים האמיתיים; אנו נקטנו בדרך זו כהכנה לאחדות, משום שאיננו רוצים לבנות ישות עצמאית ואף לא אמנה, לאחר שנשמעו קולות באיחוד הסוציאליסטי הלובי, שדרשו לפרסם אמנה לאומית.

אנו באמת רוצים באמנה אחת, ולמעשה ההנהגה המדינית היא אשר עיבדה פרסום כל אמנה או תוכנית מעשית של האיחוד הסוציאליסטי הערבי בלוב, משום שאיננו רוצים לחבר אמנה אחת כאן, ובמצרים אמנה אחרת ובמקום אחר אמנה שלישית ורביעית, כי אם נעשה כך ירבו האמנות ולכל אחד מאתנו יהיו דעה שלו, נסיון שלו ואמנה שלו, וע"י כך ירבו המכשולים על דרך האחדות.

כל הדברים האלה נדחים מתוך צפיה לכינון האחדות, וכל זה הוא גורם מכין מצידנו לאחדות בין מצרים ללוב.

אח"כ דבר הנשיא סאדאת ואמר: קיימים חילוקי דעות ביני לבין קד'אפי כפי שאמרתי אתמול וכפי שהזכרתי תמיד מאז מהפכת ה-1 בספט', הרינו רואים במהפכת ה-1 בספט' פאר לכולנו, משום שנעורינו נמצאים בה והיא מהווה המשך להם.

הנשיא קד'אפי, כפי ששמעתם מפיו - והוא תמיד כן עם עצמו - מביא אותי במבוכה רבה ביותר, האם הנשיא, מעמר הגיבור יחד עם מועצת הנהגת המהפכה, אשר העלה את לוב מעל לפני השטח, אשר גירש את האנגלים ואת האמריקאים, אשר נקט בקו המשתחרר בעולם כולו ואשר נכנס למערכה נגד האמפריאליזם ולמערכות בכל מקום, האם מעמר זה הוא אזרח רגיל? האם האמנתם לדברים שהוא אזרח רגיל?

מי שעשה את מהפכת ה-1 בספט' הוא מעמר ומועצת מפקדת המהפכה. הנני מציב תנאי והוא: הראויים ביותר להגנה על המהפכה ועל האחדות הם אלה שביצעו אותה, אינני מוכן בשום פנים להסכים שהנשיא מעמר הוא אזרח רגיל, הוא הגשים את האחדות, אני חוזר ואומר, שלעולם לא אוכל להסכים להגיון זה.

אנו פועלים תמיד על פי עקרונות; לעולם לא נהיה מושלים, לא נהיה נושאים ונותנים ולא פוליטיקאים, אנו רוצים בעקרונות לשלב זה, על מנת שזה אשר יבוא אחרינו ימצא עקרונות, שעל פיהם ינהג.

אחרי כן דיבר המדי אל-סנבאטי, מזכיר אס"ע בדמיאט. הוא אמר: האיחוד הוא דבר מובן מאליו, והעם הערבי מאמין בו עתה באמונה שלמה. "הודעת טריפולי" הגדירה את צורת איחוד זה ויש להכריז עליו ב-1 בספטמבר. אולם "הודעת טריפולי" שקדה לציין, כי האיחוד אינו חייב להיעשות בשלב אחד וכך גם לדעתי, צריך להיות. יוברז איחוד של מיזוג אך בשלבים; ומה שיקבע שלבים אלה הרי הם: הסקרים, הוועדות והנסיבות, אשר עליהם מדברים העמיתים. יוכרז האיחוד, בצורה שנקבעה ב"אמנת טריפולי", ונתחיל מעכשיו בחילופי ביקורים בין כל שכבות העם הלובי והמצרי. מפגשים כגון אלה יסלקו את הרגישות, הקיימת אצל חלק מהמונים בשני העמים.

אח"כ דיבר עז אל-דין נצר, מזכיר אזור (במקור: "קסם") "באב שרק" במחוז אלכסנדריה. הוא אמר: אנו בעד מיזוג שני הארגונים המדיניים. הכרזתם על התיאוריה השלישית. האם לא רצוי היה, שנסכים לקו עקרוני כדי לא לאפשר פיצול רעיוני? הנה הושג בין שני הארגונים הסכם וגם תחזית עבודה בנייר עבודה. מה דעתך על כך לאור התיאוריה השלישית? האם לא מן הראוי היה, שנסכים על גבול מינימלי של הרעיון המדיני והאין די בכך, שנקודת-המוצא שלנו תהיה רעיון מהפיכת ה-23 ביולי?

אח"כ דיבר הנשיא קד'אפי, והוא השיב על השאלות, הנוגעות לתיאוריה השלישית. הוא אמר: מה שנדרש מאתנו הוא להעשיר את דרכנו באורח בלתי פוסק. אין מנוס מכך, שנהיה אומה חיה, אשר יש לה תמיד זיקת גומלין עם צעידתנו של האדם ושנהיה אומה עולה או שנכפה על עצמנו פיגור. מדוע רציתם, שנהיה שרויים בקיפאון. אנו מוכנים לבטל את התיאוריה השלישית ואת המהפיכה העממית, ואני מוכן להכריז על כך מכאן. מה שקורה עכשיו הוא תוצאה של הניסיון הערבי ותוצאה של המהפיכה. כן זהו צעד קדימה בדרך המהפיכה המצרית, החלוצה והנאצרית. למשל: יש אנשים, שהיו רוצים להקפיא צעד זה או לשבור אותו. הבעייה הזו ארעה אצלכם כאן, לאחר מות נאצר. העולם המוסלמי הצטיין אז בקיפאון וכל חידוש או אמצאה נחשבו לכפירה. זה היה נחשב כאקט נגד הדת, עד אשר הפכה הדת להטפה לריאקציוניזם. זהו מה שקורה עכשיו, משום שאנו חוששים מכל חידוש, והוא מבהיל אותנו, ומכל אמצאה יראים אנו. הדבר מעיד על כך, שאנו ריאקציונים ושאנו משתייכים לתקופה של נחשלות ואין זו התמונה, שברצוננו לשקף.

הנשיא קד'אפי הוסיף ואמר: אנו אוהבים את הסוציאליזם, לקחנו את הסוציאליזם ממצרים. ישנם יסודות, שהונחו במצרים ואנו רוצים ליישמם. אנו אומרים תמיד, כי המהפיכה-האם הנה מהפיכת ה-23 ביולי וכי מהפיכת ה-1 בספט' היא שלוחה של מהפיכת ה-23 ביולי, ואנו צועדים בדרך מהפיכת ה-23 ביולי. במצרים יש יישום של הסוציאליזם, ואנו מתבוננים אל היישום. יש יסודות במצרים, ואנו מיישמים אותם בלוב. התיאוריה השלישית היא קביעת תיאוריה על מה שקורה במצרים. הצד המדיני של התיאוריה השלישית הוא הנייטרליזם החיובי, אי-ההזדהות והדו-קיום, ואילו הצד הכלכלי שלה הוא הסוציאליזם. סוציאליזציה של האמנה. אנו אומרים, כי התיאוריה השלישית - הצד הכלכלי שלה הוא הסוציאליזם, וכל מדינה אירופית, הנוקטת סוציאליזם היא במסגרת התיאוריה השלישית. הסוציאליזם פירושו, כי קיים כוח רצון של האדם ובצל הסוציאליזם נכנס כוח הרצון של האדם, כדי לבלום את הניצול ואת שחיקת האדם. אין מנוס מלקבוע פילסופייה של המשטר הסוציאליסטי וכן להשתית על פיו תיאוריה כדי שייהפך מוקד לתשומת לב.

12/...

הנשיא קד'אפי אמר, כי הלאומיים, אשר מניעים את (גלגלי) ההיסטוריה ואנשי האיסלאם הם מורי השוויון ואומת השוויון. שכן אנו לא מפלים בין האזרחים על פי צבעם. וזאת בהתאם לדתנו התמה. האמונה שלנו, היא הקוראת לשוויון בין בני אדם. לאומיותנו היא לאומיות אנושית ולא תוקפנית. עיתונות העולם דיברה על התיאוריה השלישית ומצער הדבר, שהעיתונות המצרית לא דיברה עליה; וכן לא העיתונות התוניסית, האלג'ירית או הסורית ,למרות שהם עיתונים ערביים.

הנשיא קד'אפי אמר בדבריו אל הועדות העממיות: כל ועדה עממית בלוב היא מועצה של מפקדת המהפיכה, היא מעצר קד'אפי, היא מועצת המהפיכה. אני שבע רצון עתה יותר מכל זמן אחר בעבר, משום שהעם הלובי שומר עתה על מהפיכתו בכל מקום ובכל מוסד ועתה האחריות הפכה להיות אחריות של העם. הוא עתה אדון כל דבר. אמרתי לעם: אין לנו כוחות מזויינים לוביים, ואז העם הלובי ניגש להתאמן בנשק. העם הזה הוא המגן עתה על ביתו, רחובו, חופיו וכל המוסדות הלוביים. אין לנו צבא מספיק להגנה על החופים הלוביים וכל סקטורי העם התאמנו בנשק, כדי להגן על המולדת ועל האדמה הלובית. מה שנמצא עתה בלוב הנו הודות למהפיכת ה-23 ביולי. מהפיכת ה-23 ביולי יצאה אל לוב מתוך השתכנעות. אטמנו את אוזנינו נוכח כל הצווחות הערביות המגמתיות שהזהירונו מלקחת את נסיון האיחוד הסוציאליסטי ממצרים ולא השפיעו עלינו שום דיבורים של המגמתיים. העם הערבי במצרים ובלוב הוא עם אחד, הארץ אחת והגורל אחד. מהפיכת ה-1 בספטמבר מקורה ממצרים. היינו קוראים את כל ספרי מהפיכת ה-23 ביולי ואת ספרי הנשיא אנור אלסאדאת על המהפיכה. ואמנם חוננו בתכונות אלה. הנשיא הלובי שאל: כיצד העיתונות המצרית אינה מאמצת את הניסיון הלובי. הוא אמר: איבדתם את המהפיכה האלג'ירית, למרותשהייתם בסיס יסודי שלה. רד"ת לא השתחררה אלא הודות לנוכחות הצבא המצרי בצפון. אשר לעיראק ולמהפיכת ה/14 ביולי הרי הצבא המצרי היה עמה.

המהפיכה (במקור: שתי מלים משובשות) אל תזלזלו בה. אני מדבר אליכם בתור אדרה וצריך שלא נפסיד את עניין האיחוד הערבי. כן צריך שלא נשים לב לעניינים הקטנים, וזה כמו שאחד פוגע בשני ע"י קללות וגידופים. שכן אלה הם דברים, היכולים לקרות במשפחה האחת.

בסיום המיפגש אמר הנשיא סאדאת: בשם כולכם ובשמי אני פונה לנשיא מעמר האח, המנהיג והלוחם במלוא התודה והכרת הטובה העד גלוי הלב וכנות זו. אולי זקוקים אנו תמיד למיפגש לצורך הבהרת כל המושגים וכדי לשמוע את כל ההשקפות, שהושמעו היום. יש השקפה, הגורסת לנהוג בניחותא, וכפי שאמרתי לכם, רצינו לשבת, לשמוע ולדבר עם כמה אנשים, כדי שכאשר יתכנס מושב ההנהגה המדינית המאוחדת יהיו הדברים ברורים.

ואם ירצה אללה, יעזור לנו האל לגבי כל מה שבולנו מייחלים לו.
תודה רבה.

13/...

2. תגובת קד'אפי בתום הפגישה הנ"ל

מקור: סימז"ת מקהיר, 2.7.73 - 0030

להלן תגובתו של הנשיא מעמר אל-קד'אפי בסיום הפגישה,שנתקיימה היום עם המזכירים של האחוד הסוציאליסטי הערבי ואנשי ההסברה במשרדי הלשכה המרכזית.

צריך שנחדש בהתמדה ונעשיר את נסיונותינו ונלך בדרכנו. ואם אנו מחליטים שראוי לאומה זאת או ראוי למהפכה הערבית שתקפא, הרי עלינו לנעול את שערי "ה"אג'תהאד" החלטה עצמאית של מלומד מוסלמי בעניני ההלכה הדתית - "חצב") ולאסור אותו (את "האג'תהאד") ,כשם שחכמי הדת העות'ומאנים הכריזוהו לאסור ובכך גרמו לנו לפגור של שש-מאות שנה לגבי המהפכה התעשייתית. ועודנו מסרבים לקבל את הפיגור והריאקציה (ואנו רוצים) להיות אומה חיה הנמצאת במצב של השפעת גומלין עם התקדמות האדם וגורלו, כדי שאלה יעשירו את נסיונותיה ויחדשום ויעשירום ברציפות, כך שתהיה אומה מתפתחת, היכולה לתפוס את מקומה בשורות הקדמיות באופן רצוף או שאנו רוצים פגור ותלות פראזיטית בזולתנו ואחר-כך אפשר שנהיה כלולים במזרח או במערב או בכל כיוון שהוא.

התשובה על שאלה זאת היא אשר תגדיר את התשובה לשאלתך אתה.

אם אתם מחליטים שנקפא, הרי שאנו מוכנים בהקדם לבטל את המהפכה העממית ולבטל את זכות ההמונים לעיסוק ישיר בעניני השלטון ונבטל את זכות ההמונים לעיסוק ישיר בעניני השלטון ונבטל את התאוריה השלישית ונבטל את החקיקה האסלאמית, אשר אנו מיישמים בלוב,ונבטל את הגדרת הסוציאליזם ואנו מוכנים להקפיא את הדברים האלה ולבטלם לנוכח העולם, בהסתמך על השקפות האומה הזאת, אשר העדיפה קפאון, ואיסור חידושים . ואנו מוכן לחזור מוקדם לטריפולי, אך אם זהו דבר שאיננו מסכימים לו, הרי חובה לחשוב את מה שקורה בלוב כהעשרת הנסיון הערבי כחידושה של המהפכה וצעד קדימה בדרך המהפכה של מצרים.

השגיאה אצלכם כאן היא, שבעיות מסוג זה מתחדשות אצלכם.

דבר זה קרה בעולם המוסלמי:

כל חדוש וכל המצאה חדשה הינם כפירה ויציאה מגדר הדת, עד אשר הדת הפכה להיות כביכול קריאה לריאקציה, נוכלות, קפאון ופיגור.

14/...

והעולם כיום מתבונן אל דת האסלאם, כשהיא כרוכה בתאורים אלה, אשר לאמיתו של דבר אין להם קשר לדת, והיפוכו של דבר הוא הנכון.
דת האסלאם היא מהפכה מתמדת.מהפכה נמשכת ברציפות ומתחדשת ומהפכה עולמית והיא(הדת) מסוגלת לפרש כל מה שמתרחש ולדתום אותו לשרות האדם", ושלא יעמוד (האדם) נפחד למולו וכתוצאה מכך יתכנס כבתוך שבלול ויעמוד . זהו הדבר אשר מתרחש. אותה השגיאה עצמה חוזרת בקרב אומה זאת דור אחרי דור, ודבר זה מעיד על כך שעודנו נמצאים בשלב השקיעה. כל הסעיפים הללו - נראה שעודם מצויים בסכנת שקיעה, כי אנו פוחדים מכל חידוש, ואנו נבהלים מכל חידוש, ואנו נרתעים מכל חידוש. אם זה מראה משהו, הרי זה מראה שאנו ריאקציונרים, איננו משתייכים לעידן הזה, איננו מבינים את דת האסלאם, איננו מבינים את מהפכת 23 ביולי ואיננו מבינים את המחשבה של מנהיגי מהפכת 23 ביולי,אשר הנשיא אנור אלסאדאת הוא אחד מהם.

אני סבור, שהדברים התוססים במוחו של אנור אלסאדאת, כמו שהיה במוחו של ג'מאל עבד אל-נאצר ,אין זאת התמונה המשתקפת אצל אנשים רבים, שכן הם אינם מבינים, וכפי שאני מבין הם אינם מבינים את הסוציאליזם.

ואם האומה הערבית החליטה להיכלל במחנה זה או אחר, הרינו מוכנים לצאת מכלל ההסכמה הכללית של האומה ולהכריז כי אנו לא מזרחיים ולא מערביים; דו-קיום בשלום, ניטרליזם חיובי, אי הזדהות - כל אלה יצאו מקהיר, אנחנו לא חדשנו אותם ולא המצאנו אותם אלא רק אישרנו אותם והגברנו אותם בלוב.

בקשר לסוציאליזם, הרי אנו כעת מגבירים את הסוציאליזם. אם יש באמת סוציאליזם, הרי אנו לקחנו את הסוציאליזם ממצרים, ומי הוא זה אשר הציג את הסוציאליזם בפני העולם הערבי, הלא זאת מצרים לאחר מהפכת 23 ביולי.

אם אנו סוציאליסטים, הבה ונכיר את הסוציאליזם וחשיבותו. אנו מגדירים עתה את המשמעויות. והרי היסודות הונחו כאן בקהיר ואנו רוצים ליישמם, ואנו רוצים לעשות תאורטיזציה שלהם. מה שמתרחש בלוב הוא תיאורטיזציה. שכן יש יישומים במצרים, שאנחנו רוצים לקבוע כתיאוריה. זהו עולם, אשר חלקיו משלימים זה את זה: אחד יישם והשני עושה תאוריה של היישום, ואם יש בסיסים תאורטיים שהונחו במצרים - אנו רוצים ליישמם.

על-כן אנו אומרים, כי מה שקורה בלוב הוא צעד קדימה, על פי מה שקרה במצרים; ואם נבטל מה שהתרחש בלוב, הרי פרוש הדבר שאנו חזרנו לאחור. היה באפשרותה של לוב לצעוד צעד לאחור ולא להתחיל במקום, בו נסתיימה המהפכה של 23 ביולי והיה באפשרות ההנהגה של לוב להתחיל מאפס, להתעלם ממהפכת 23 ביולי, וזהו הדבר שעשו מהפכות ערביות סביבנו.

הכל יודעים את זכויותיה של מצרים בסיוע להצלחת המהפכה באזורים הללו, והנעת גורמי המהפכה באזורים הערביים - מקורו במהפכת 23 ביולי ומשקלו של העם המצרי בענין האיחוד והנעת גורמי המהפכה. ובהמשך, אותן המהפכות שהצליחו אחרי שמצרים היתה אתן ומאחוריהן, החלו מחדש מנקודת האפס, תוך התעלמות מן המהפכה הערבית שהיתה לפניהן, והן גרמו להתנגשות ורתמו את העגלה לפני הסוס.
מהפכת ה-1 בספט' לא נקטה דרך זאת, תודה לאל, והיא החלה כהמשך למהפכת 23 ביולי והיא קבלה את האחוד הסוציאליסטי והסוציאליזם והניטרליזם החיובי וקבלה את כל מה שנקבע בספרון הזה, אשר צריך ליישמו. ואולם אנו מעולם לא אמרנו "נסיון חדש"; האנשים הם אשר אומרים "התופעה הלובית", "הנסיון הלובי", "הנסיון היחיד במינו", "המהפכה החלוצית".

ואולם אנו אומרים, כי המהפכה החלוצית היא מהפכת 23 ביולי והיא הדרם האיסלאמי ואילו מהפכת ה-1 בספט' היא יובל הבוקע ממנה. זהו הדבר הראשון, שאמרנו על מהפכת 1 ספט' , ועודנו מוסיפים לומר זאת ולאשר זאת.

הוד נשיאותו אמר, שאנו אומרים תמיד, כי המהפכה - האם היא מהפכת 23 ביולי והמהפכה-הבת החלוצית היא מהפכת ה-1 בספט' ,כמו שאנו אומרים שהעם המצרי הוא העם הגדול, אשר הענ'ק לאומה הערבית; ואין זה ויאוי שנגהג כלפיו בכפיות-תודה, ושנבצע כלפיו את החטא של כפיות-תודה. אנו מנסים להיות נאמנים לאמת, במובן שהנאמנות לעם המצרי היא נאמנות לאמת; וההליכה בדרך של מהפכת 23 ביולי היא הדרך הישרה. ואם לא כן - תתפתל הדרך ותתעקם ההליכה.

ביחס לתיאוריה השלישית הרי, שאמש במועצת העם נגעתי במקצת בנושא זה ואמרתי, שזוהי תיאוריזציה של מה שקורה במצרים, מהאספקט המדיני, וכן מהאספקט של היחסים הבילאומיים. אמרנו שהנייטרליזם החיובי, אי-ההזדהות והדו-קיום בשלום - אנו נגישם לעולם. כל מדינה שהיא, באפריקה באירופה ובאסיה, החפצה לאמץ לעצמה את הנייטרליזם החיובי, את אי-ההזדהות, והרוצה להיחלץ מהשפעת שני המחנות - עליה לקבל את ההשקפה הזו. אולי יופיעו מפלגות או כוחות עממיים, או צעירים באפריקה ,באסיה ובאירופה, שיטיפו לאימוץ עקרון זה ויהיו שותפים לנו לאותה השקפה. אנו מגינים על קיומנו ואנו חיים (את קיום זה). התברר שיש לנו תאוריה ,שיש לנו קיום ושיש לנו מסלול, שחייב להיות ברור . אנו תמימי דעים עם הידידים ביחס לדברים מסויימים ויש לנו חיכוכים אתם, ביחס לדברים אחרים. אנו אמרנו, שהנייטרליזם החיובי והדו-קיום בשלום הם אספקט אחד מהאספקט ם של תיאוריה זו. ביחס לאספקט הכלכלי של תיאוריה זו אמרנו, שזהו הסוציאליזם. אנו מתכוונים לסוציאליזם הקיים כאן, באמנתנו. אולם אין זה קומוניזם ואין זה קפיטליזם. ישנו מחנה קומוניסטי וישנו מחנה קפיטליסטי.

אנו כיום אומרים שהאספקט הכלכלי של התאוריה השלישית הוא הסוציאליזם. כל מדינה שהיא באפריקה ,באסיה ובאירופה, שתאמץ לעצמה את הסוציאליזם , כפתרון לבעיה הכלכלית, היא הופכת לנכללת בתיאוריה שלישית זו, ומשתייכת למחנה השלישי, ומכאן שהיא מנתקת את עצמה מהשפעת שני המחנות.

התיאוריה השלישית איננה יצירת ידי אדם אחד או תולדה של יום אחד. אנו אמרנו שהקפיטליזם איננו מהווה את הפתרון הנוכחי לבעיה הכלכלית; באשר קפיטליזם זה מהווה, מתחילתו ועד סופו, ערובה לבעלות הפרטית. כך שהפרט הופך למגן בגלגל והקפיטליזם הופך לטחנה, הסוחקת , את החברה ויוצרת מלחמות בווייטנאם,בקמבודיה ובמולדת הערבית. טחנה זו יוצרת מלחמות בכל מקום לטובת האינטרס הקפיטליסטי. אנו גם לא נפקיע את הבעלות הפרטית ונחליט כי הנה החל מהיום אנו נפקיע סופית את הבעלות הפרטית. זאת מאחר והדבר נחשב בעינינו לתנאי לפתרון הבעיה הכלכלית. אנו כאן חייבים להפיק לקח מנסיונותיו של האדם, בבואנו לפתור את בעיותינו. אמרנו שהסוציאליזם הוא הפתרון לבעיה הכלכלית. הסוציאליזם - פרושו שניתן להפקיע במסגרתו את הבעלות מכמה אנשים מחד - ולאפשר לבעלות הפרטית לצמוח בסקטורים מסויימים - מאידך. במסגרת הסוציאליזם ניתן להגביל את הבעלות הפרטית. סוציאליזם - פרושו שרצונו של האדם קיים בתמידות בזיקת הגומלין של החברה ושל התפתחותה. זאת אם ברצוננו לחיות כאומה בעלת מעמד מכובד בעולם זה ,ואם אומה זו רוצה להיות חופשית. אם ,להיפך, אנו החלטנו לחיות כפריזיטים על חשבון אחרים, הבה נעשה זאת על חשבון ישראל, שלרשותה עומדות טכנולוגיה וחברה מתקדמת. אז לא יהיה כבר צורך בבעיית סיני, בבעית ירושלים ובבעית פלסטין, והכל תם ונשלם.

17 /...

אם אנו נבטל את גורם החופש ואת גורם העצמאות הלאומית של אומה זו, הרי שלא יוותר כבר שום מאבק בינינו לבין ישראל. ניתן יהיה להביע בהקדם לידי הבנה אתם. אבל אם אנו נאבקים למען לאומיותנו ולמען זהותנו, אין מנוס שיהיו לנו עיקרי-אמונה ואין מנוס מתיאוריזציה של עיקרים אלה.

התאוריה השלישית - היא שתנווה את ציוני-הדרך בנושא זה. התאוריה השלישית קיימת במסגרת זו. היא קיימת באמנה, היא קיימת בדברים ,אותם אמרו עבד אל-נאצר, הנשיא אנור אל-סאדאת וכן בדברים שאמרתם אתם בדברים שעשיתם ובדברים שהגשמתם.

אתה אומר "לאומיות ערבית" - פרוש הדבר שאנו קנאים ונגד האפריקאנים והאסיאנים, ושאנו לא משתפים פעולה עם אנשים אחרים. "יש לכם קנאות לאומית ערבית". אין מנוס מלהסביר זאת. לכולם יש לאומיות, לאשליה יש לאומיות, לצרפת יש לאומיות, לאמריקאנים יש לאומיות ולרוסים עצמם יש לאומיות. אם לא כן - מדוע הם מגינים על עצמם? מדוע הם מייצרים טילים ומצוות? הם עושים זאת, כי הם מגינים על קיומם, כאומה. יש להם לאומיות, אולם הם אינם אומרים לנו שיש להם לאומיות. זאת כדי לרמות אותנו, על מנת שנשכח את לאומיותנו ,שנשכח את דתנו ומכאן שנתפוך לאזור השפעה שלהם, ושכל קווי ההגנה תאלה יתמוטטו. קווי הגנה אלה הם פנימיים ולא חיצוניים. כאשר יתמוטטו כל קווי ההגנה תאלה, אזי הם יכולים להסתער על ארצנו בקלות. טנקים ומטוסים. יתכן שיפציצו בית-חרושת או שדה-תעופה. יתכן (שהטתערות זו) תבוצע במהרה. אולם קווי ההגנה האמיתיים הם ערכי האומה. ערכיה הלאומיים, הדתיים, האנושיים והמוסריים.

אנו כאן מניחים מחדש את יסודות החובה המוסרית. אנו אנשים שיש לנו דת ויראים את "אללה". שוב כרתתם אתנו אמנה ,הבטחה או חוזה (בערבית "עהד" - שפרושו גם: ברית או התחייבות), הרי שאנו חייבים לכבדם. זאת בגלל שאנו חייבים ,כאשר נתפנה לעצמנו, לתת את הדין לכך. אנו חייבים לדבוק בנאמנות (בהתחייבותנו), אפילו אם אנו רחוקים מן החוק, מן החברה ולא משיבים לאדם כגמולו. זאת בגלל שיש לנו דת. כלומר אנו חשים את החובה המוסרית בתוך תוכנו לעומת האחרים,שלדידם החובה המוסרית מופיעה באופן חיצוני.

האסלאם הופיע וניפץ את המושגים הפגאניים. הוא הביא לאנושות: ציוליזציה, שלום (סלאם) ומדע. העידן המודרני מכיר, עד עכשיו, בתרומת הציוויליזציה של האסלאם והמדע של האסלאם בתחומי: הרפואה, האסטרונומיה, ההנדסה והסוציולוגיה. כל כללי היסוד שלהם הונחו באותה תקופה על-ידי האסלאם. במערב אמצו אותם, פיתחו אותם, והם כובשים כיום, באמצעותם, את הירח . המוסלמים הם אשר מצאו בקוראן קריאה לכיבוש החלל.

כאשר התרחקנו מהאסלאם, אמרנו שנחיתה על הירח היא כפירה, למרות שבקוראן לא נאמר שנחיתה על הירח היא כפירה. הקוראן המריץ אותנו לכיבוש החלל בדבריו של "אללה", ישתבח שמו, כשהוא אומר: "התבוננו בכל מה שיש בשמים, בתוך הארץ, בנפשכם, בדת ובכל הסובב אתכם, הארו, נתחו היו ג'אולוגים וכבשו את החלל. מדע הניתוח - כל זה נמצא בקוראן.

אתם העם החלוץ, אתם אלה שחוללתם את המהפכה החלוצית, שהוצאותיה הופיעו בלוב. זהו האשראי שלכם. אם תזלזלו בנסיון הלובי - ואני לא מדבר בתור לובי או מצרי אלא כערבי - הרי שכאילו אתם מזלזלים בפרי יצירתכם, באוצר שלכם, באחד מהאשראים שלכם.

ביחס לעם הלובי - יש כאן כמה דברים, שהוא חייב לשמוע אותם. אולם אין מנוס שתשמיעו את דעותיכם, ותהפכו את המתחולל בלוב לעמלכם ותאמצו אותו. שאם לא כן - הרי אתם תפסידו את ענין האחוד ותפסידו את האומה הערבית. אנו ניחלש בעימותנו עם הריאקציה, בעימותנו עם הציונות, בעימותנו עם האמפריאליזם ובמערכתנו נגד הנחשלות. אנו נפסיד, אם נמשיך ונדבר על התנהגותו של הלובי למצרי.
אנו חייבים לדבר על דברים בסיסיים אמיתיים. דברים המעצבים את ההסטוריה, המשנים את המציאות והיוצרים אומות מחדש. אבל דיבורים כגון: לובי קילל וגידף מצרי ופלוני הרג אלמוני - כל זה לא מעניין אותנו. אלה דברים שקורים בין הלובים עצמם וקורים בכל כפר.

3. דברי קד'אפי בפגישה עם חברי מועצת העם המצרית

המקור: סי"ל, 1.7.73 - 1820

קד'אפי וסאדאת נפגשו ב-1 יולי 73' בבוקר עם חברי מועצת העם של מצרים . בפגישה זו השתתפו הסגנים והעוזרים של סאדאת, סגני רהמ"מ והשרים וחברי הועד המרכזי של אס"ע. כ"כ השתתפו "ראיד" עבד אל-מנעם אלהוני ו"נקיב" עמר אלמחישי - חברי מועצת מפקדת המהפכה, ושר ההסברה והתרבות - אבו זיד.

בתחילת הפגישה ברך נשיא מועצת העם - חאפט' בדוי, את קד'אפי וקרא לעריכת דו-שיח חפשי וכן בשאלת האיחוד של מיזוג, בהעלותו על נס את מהפכת האחדות של ה-1 בספטמבר.

אח"כ הציג סאדאת את קד'אפי באומרו, כי מטרת הפגישה היא לערוך דו-שיח מעמיק עם מוסדותינו והנהגותינו השונות במלוא החירות והכנות, משום שהאתגרים העומדים בפנינו מחייבים אותנו להעניק לכל דבר את ערכו ולהעמיק את הדיון בכל מה שקשור בו, מתוך דאגה לעתיד ומתוך שקידה להעמיד נכונה את אומתנו הערבית על פעולה זו.
(סאדאת אמר, כי) יש לנהל דיון רציני ומעמיק בדרג של כל הנהגותינו ומוסדותינו במצרים ביחס לשאלה הגורלית, והיא שאלת האחדות.
הדיון חייב להתבסס על שני עקרונות. מהפכת ה-1 בספטמבר היא המשך למהפכת ה-23 ביולי. קשרינו עם לוב הם קשר של גזרה וגורל, יהיה אשר יהיה יאופים, הקשר שלנו באחדות או בזולתה או קשר של גזרה וגורל.
אח"כ החל הדו-שיח בין קד'אפי לבין חברי מועצת העם. השאלות התרכזו סביב דמותה של מדינת האחדות ואופן הגשמתה. השאלות בכללותן נבעו מהאמונה באחדות, מהדגשת הצורך בה ומכורח קיומה, והן התנהלו במסגרת החיפוש אחר ערבויות, שיש להבטיח אותן, על מנת שהנסיון , חס וחלילה, לא יכשל. כ"כ התרכזו השאלות סביב התיאוריה הבינלאומית השלישית וסביב המהפכה העממית בלוב.

קד'אפי השיב לכל השאלות, בהבהירו את יסודות התיאוריה הבינלאומית השלישית ובהסבירו את הבסיס הכלכלי לתיאוריה זו, והוא: הסוציאליזם. הוא הדגיש, כי הסוציאליזם הוא הפתרון המכריע לבעיות הנחשלות החברתית והכלכלית והפתרון אשר יגשים את רווחת האדם. כ"כ דן בתיאוריה הקפיטליסטית ובתיאוריה הקומוניסטית וביקר אותן; בהוכיחו את כשלונן ואת המעטתן את ערך האדם.

קד'אפי הסביר גם את הבסיס המדיני של תיאוריה זו; הנסמך על ניטרליות חיובית, על אי הזדהות ועל שוויון. כ"כ הסביר את הצד הפילוסופי בהדגישו את ההסתמכות על הקוראן, שהוריד אללה אל עבדיו, על מנת שיהיו קשורים אליו ויבקשו ממנו עצה ומשפט, הקוראן הוא התורה השלימה ומופת המהפכה המתמדת והנצחית, המסבירה את החיים ואת ההוויה.

בהסבירו צד זה של יסודות התיאוריה אמר קד'אפי, כי אלה שניסו לפרש את מה שמעבר לטבע האנושי ,דוגמת מרקס,לנין וזולתם - קצרה ידם מלהבין זאת. רק אללה יודע את הנסתר, והקוראן הנעלה הוא המדריך הטוב ביותר להבין את הטבע ומה שמעבר לו.

כיצד נוכל לנטוש או להתעלם מדברי הבורא ולקבל או להאמין בדברי הנברא, שידו קצרה, תהיה ידיעתו רבה ככל שתהיה.

קד'אפי דן ביסוד החברתי של התיאוריה העולמית השלישית ואמר, כי הוא מקור להתחייבות המוסרית של המוסלמים, משום שהם מאמינים בדת שמימית, היא האסלאם, הנחשב לסיכום כל הדתות השמימיות; כ"כ המוסלמים הם בעלי ברית ואפשר לסמוך עליהם ולבטוח בהם.

קד'אפי דן גם בהלכה המוסלמית, המסדירה את קשרי האדם עם עצמו, עם משפחתו, עם חברתו ועם אלוהיו ואת קשרי החברות אלה עם אלה. הוא נתן לכך מספר דוגמאות: סולידאריות, כבוד הדדי, רחמנות ותמיכה כלכלית ("נפקה") - כל זה מבטיח את הגשמתה של החברה המלוכדת והחזקה, הבודקת ובוחנת את החברה הקפיטליסטית ואת החברה הקומוניסטית המתפוררות.

בטרם המשיך קד'אפי בדבריו זעזעו את העולם מחיאות כפים סוערות וממושכות, כאות להערצה להשתכנעות ולתמיכה.

קד'אפי הדגיש, כי כל העקרונות האלה אינם חידוש או המצאה, אלה הם העקרונות, בהם דגל המנהיג הנצחי ג'מאל, שהיה הראשון שדגל בניטרליות ובאי הזדהות. הוא גם הראשון שדגל בסוציאליזם ואף הגשים אותו ובכך מהווה התיאוריה הבינלאומית השלישית המשכיות לעקרונות מהפכת ה-23 ביולי.

בהשיבו על השאלות הקשורות למהפכה העממית בלוב ולתפקידן של הועדות העממיות בה, הדגיש קד'אפי, כי הדרך בה מוגשמת המהפכה העממ ת בלוב היא הדרך האידיאלית למסירת השלטון לידי העם, ללא שום תיווך שהוא. הוא הדגיש, כי עבד אלנאצר אמר בשעתו בועד המרכזי, כי היום בו תוכרז המהפכה התרבותית אינו רחוק. נסיון האיחוד הלאומי עד ההגעה אל מסגרת האיחוד הסוציאליסטי הערבי ומועצת העם היה נסיון רציני שמטרתו מסירת השלטון לידי העם ובכך בלבד מוגשמת המהפכה העממית.

קד'אפי הוסיף, כי ההמונים נקראו לתפוס את השלטון במקומות מושבו ולהקים ועדות, שייצגו אותם ללא תיווך של איזושהי הנהגה מדינית או הנהגה אחרת, על מנת שהתוצאה תהיה חיובית ואמיתית, בכך שנצליח להגיע לשחרור כל העם באופן חיובי, לקראת הגשמת כל מטרותיו.

הוא הדגיש, כי כל הדברים השליליים, שעלולים לקרות בהתחלה, הם טבעיים וצפויים, אולם בסופו של דבר תוגשם הכפלת הייצור ויוגשם הרצון השלם, חודות להשתתפות הכל בהמצאה ובהתפתחות.

בסיום הפגישה בקשו חברי מועצת העם לערוך חילופי ביקורים ומשלחות מדיניות וכן לערוך דו-שיח פתוח בכל הערים והכפרים של שתי הרפובליקות, עד אשר ניתן יהיה לעמוד מקרוב על השאלות המעסיקות את מחשבות ההמונים ביחס לאיחוד של מיזוג, על מנת לדון בהם בבנות, במטרה להגיע אל הנוסחה האידיאלית של האחדות העתידה ואופן הגשמתה.

חצב

בלמ"ס

דחוף

מ"ד 6/ 227
ט"וסיון תשל"ג
15 יוני 1973

כתבה מיוחדת

הנושא: —

על המהפיכה התרבותית בלוב

מקור: אח'ר טאעה, מצרים, 30.5.73

תחת הכותרת: "לוב המהפכנית פתוחה בפני כל צעירי העולם", כותב ג'מיל עארף איגרת מטריפולי, בה נאמר:

מה שמשמעותה של המהפיכה התרבותית החדשה שעליה הכריז מעמר אל-קד'אפי בלוב? מדוע החליטה מועצת המהפיכה הלובית להכריז על מהפיכה זו ממש בימים אלה, שעה שנערכות הכנות מזורזות להשלמת הצעדים להכריז על איחוד מלא בין מצרים ללוב בספטמבר הבא?

מה בעצם קרה בלוב?

כל הסימנים מעידים שלוב חיה כיום רגעים היסטוריים בחייה. אני עצמי נסעתי מספר פעמים ללוב מאז מהפיכת ה-1 בספטמבר. הייתי אחד מאלה שהיו עדים לקשיים שעמדו בפני ממשלת המהפיכה הלובית, הנאבקת לפינוי הכוחות הזרים מהבסיסים שבהם החזיקו בתוך אדמתה, למען השגת יציבות מדינית ויציבות כלכלית עבור שני מליון תושבים ערביים לוביים החיים בלוב. היתה אז קיימת המציאות הלובית על הפיגורים שחלו בה מן העבר הקרוב שלפני המהפיכה. היו גם כאלה אשר ארבו למהפיכה הלובית הן מבפנים או מבחוץ.

כן היו קנוניות מצד הכוחות החשאיים אשר השתמשו, בפרק זמן מטויים, בנשק הלוחמה הפסיכולוגית ובמלחמת שמועות והדרת בילבול בכדי להנחית מכה על המהפיכה הצעירה ולהכשיל את צעידתה המהפכנית. מה שחשוב הוא זה שקנוניות אלה לא הצליחו וכן לא הצליחה החתרנות.

המהפיכה הלובית הצליחה להגיע להישגים רבים, אשר סייעו להגשמת שאיפתה ליציבות פוליטית ויציבות כלכלית בארצה.

2/...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מספרים מדברים

המספרים על המציאות הלובית שקדמה למהפיכה מדברים בעד עצמם:

- שיעור האנאלפביתים לפני המהפיכה נאמד ב-80% מכלל תושבי לוב. כן נאמד מספרם של הבדואים הנוודים ב-40% מכלל התושבים.

- לפני המהפיכה גרם גלוי הנפט בלוב לנטישת פלאחים רבים את אדמותיהם החקלאיות ופנייתם לעבודה בחברות הנפט.

- סטטיסטיקה רשמית אומרת, כי הייצור החקלאי לא גדל ביותר מ-1% בשלוש השנים שקדמו למהפיכה. ב-1969 נאמד ערך היצוא החקלאי בחצי מליון דינאר לובי בקירוב ואילו ב-1962 הגיע ערך יצוא זה לכשני מליון דינאר. ערך הייצוא החקלאי הגיע לכארבעה מליון דולר ב-1955 היינו בתקופה שקדמה לגלוי הנפט.

- עקב רצונם של הפלאחים הלובים לעקור כדי לעבוד בחברות הנפט נעלמו הידים העובדות מהשדות והמטעים. אשתקד נתעכבה מסיקת הזיתים כתוצאה מהמחסור בכוח אדם . בעלי מטעי הזיתים בכמה אזורים נאלצו להסתייע ביחידות צבא כדי לסייע במסיקת הזיתים.

- סטטיסטיקה אחרת היא על מספר הפקידים העובדים בשרות ממשלת לוב. סטטיסטיקה זו אומרת כי ישנם 63.000 אזרחים בשרות ממשלת לוב וכי ביניהם 12.000 שרתים. כלומר משרתים לנקוי המשרדים ולשרות הפקידים. במלים אחרות יש בלוב שרת אחד לכל חמישה פקידים במשרדי הממשלה. באחד מבתיה"ס בעיר בנגזי יש 58 שרתים לעומת 38 מורים בלבד.

מסיבת עתונאים יחידה במינה

בשבוע שעבר נכחתי במסיבת עתונאים שערך האח העקיד מעמר אלקד'אפי בטריפולי, בה השתתפו כ-135 עתונאים מארצות שונות בעולם. היתה זו מסיבת עתונאים מיוחדת במינה. 200 שאלות הועבו לקד'אפי. כמה מהשאלות היו מהסוג החם, כמה מהן היו מביכות מאוד. מסיבת העתונאים הזו נמשכה חמש שעות ו-54 דקות.

3/...

[illegible]

[illegible]

- [illegible]

- [illegible]

- [illegible]

- [illegible]

[illegible]

[illegible]

קד'אפי לא נלאה והוא השיב לשאלות העתונאים בתכלית הבהירות. כמה עתונאים החלו להציק בשעוניהם בעקבות מאמץ יתר.

שמעתי אחד מהם אומר: אלוהים אדירים, הרי זוהי מסיבת העתונאים הארוכה ביותר בהיסטוריה!
במסיבת עתונאים זו דיבר קד'אפי על כל דבר!

הוא אמר כי המטוסים האמריקניים המריאו מנושאת מטוסים של הצי הששי וטסו מול חופי לוב במגמה להפחיד את המהפיכה הלובית.

הוא נשאל לדעתו ביחס למה שפרסמו כמה עתונים וכתבי עת אמריקניים לפני כמה שבועות בענין תכנית אמריקנית להנחתת צנחנים מבטיס "עקבה בן-נאפע" כדי לכבוש את אזורי בארות הנפט לאורך חופי הים התיכון בצפון אפריקה, וכמו"כ להנחית כוחות נוספים באזור המיפרץ הערבי, כדי לכבוש אזורי נפט באבו ט'בי ובדבי.

אמר קד'אפי: אם תנסה ארה"ב לבצע הרפתקנות עד לדרגה של הסתבכות בביצוע תכנית כזו הרי שהעם הלובי לא תהיה לו ברירה אלא להגן על עצמו עד לאיש האחרון ולכדור האחרון.

ובשל אפשרות זו לא היסטה המהפיכה הלובית מלחלק נשק לסקטורים השונים של העם הלובי כדי שיוכל להגן על אדמתו ע"ד המוות.

בטריפולי נסיתי לדעת משהו על "ההשקפה השלישית", או על הכוח השלישי, כפי שהגדיר זאת פעם קד'אפי. היו שאמרו לי שדבר זה תואם בהרבה תכניות את רעיון הנייטרליזם החיובי. אולם זאת לאחר עטיפתו בלימודי הדת המוסלמית. אחרים אמרו שזוהי קבוצת רעיונות מהפכניים של קד'אפי, בהן רצה להביע את דעותיו ביחס למה שצריכה להיות עמדת העם הערבי בקשריו עם שני המחנות, המערבי והמזרחי, וליתר דיוק בריהיים וארהיב.

קד'אפי דיבר בזמנו על דעותיו לגבי התיאוריה השלישית בעת שפתח את אחד המושבים המבצעים של המזכירות הכללית של האיחוד הסוציאליסטי הערבי הלובי בספטמבר 72 בטריפולי. תיאוריה זו עוררה ויכוחים רבים ובמשך ועידת הנוער של אירופה ומדינות ערב, שנערכה לאחרונה בטריפולי, שיבצה המשלחת הלובית את דעותיו של קד'אפי בענין תיאוריה זו בסדר היום של הועידה. המשלחת תבעה שחברי הועידה יעשו לעיבוד נוסח מתאים לתיאוריה זו.

4/...

בעיר טריפולי נכחתי בכמה מישיבות הועדות העממיות,אשר קד'אפי ביקש מהעם הלובי להקים בכל כפר, בכל עיר ובכל יחידה ומוסד המונים. זאת כאשר הכריז על המהפיכה העממית בנאום שנשא בעיר "זוארה" לפני ארבעה שבועות.

התרשמתי עמוקות מהויכוחים שהתנהלו בקרב חברים של כמה מועדות אלה. ראיתי את העם הלובי כאשר הוא משתתף בשלטון בארצו באמצעות הועדות העממיות.

איני רוצה לומר כי האח קד'אפי הצליח במהפיכה חדשה זו להפוך כל אחת מועדות עממיות אלה למועצה זעירה של המהפיכה הלובית. אך קד'אפי הטיל ,מתוך אומץ לב, על שכם המוני העם הלובי את האחריות לאירגון עצמו וטיהור שורותיו, וזאת כהכנה להכרזה על איחוד מלא בין שתי הרפובליקות מצרים ולוב בספטמבר הקרוב.

בפגישה עם אחד מחברי הועדה המדינית באיחוד הסוציאליסטי הערבי הלובי שמעתי על כמה מרעיונות האח קד'אפי, אשר בהם הוא רואה ציוני-דרך מהפיכתו העממית החדשה.

רעיונות אלה הוא מסכם בחמש נקודות יסוד:

א. יופסקו כל החוקים הנהוגים בלוב הערבית מאחר שרוב החוקים הללו נקבעו בתקופה שחלפה לפני מהפיכת ה-1 בספטמבר ושהליכים והעונשים יקבעו בהתאם למצב העובדתי של כל בעיה בצורה מעשית (במקור הערבי: "טריקה מידאניה"), בלי לעיין בטקסטים ובחוקים הקיימים.

החופש צריך להיות לכל ולא לאדם אחד על חשבון אחרים. והדבר מחייב פעולה מהירה לטיהור הארץ מהחולים הפוליטיים, ובראשם הקומוניסטים והאחים המוסלמים. הוא הדין לגבי הסוכנים על כל מגמותיהם.

- חימוש העם כדי שיוכל להגן על מהפיכתו ולהשתתף בשיחרור האדמה הערבית השדודה. זאת בתנאי שמכל מתנגדי המהפיכה יישלל הכבוד של חלוקת נשק להם. יתרה מזו, הנשק הזה יופנה ללבם של המתנגדים למהפיכת העם הלובי.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

- הכרזה על מהפיכה נגד הסדרים המינהליים ומכאן גם שחרור המנגנון המינהלי הלובי מיסודות אשר עלולים לגרום להכשלת תקוות העם הלובי בהגשמת האיחוד הערבי ובביצוע תכניות הפיתוח הגדולות אשר המהפיכה הלובית החלה בביצוען.

- הודעת המהפיכה ביחס לרעיונות העומדים בניגוד להוראות ההלכה המוסלמית, תוך דחיית רעיונות ההבאי והריאקציה הנוקשה.

במלים אחרות חיסול הרעיונות הזרים אשר עלולים להיות נוגדים את המחשבה הערבית הנכונה של העם הלובי, והכרזת מלחמה על רעיונות מיובאים אלה.

וכפי שמספרים בטריפולי היה קד'אפי כן עם עצמו ועם העם הלובי כאשר הכריז על חמש עקרונות אלה, בהם הוא ראה את ההתחלה של מהפיכתו העממית החדשה. אלה הם אותם הרעיונות אשר כל הזמן הוא הטיף להם, אף אם הוא גיבש אותם והביאם בפני ההמונים בצורת מהפיכה עממית זו.

ברצוני להתעכב מעט מול כמה מלים שאמר בנאומו בעיר זוארה שבלוב. קד'אפי אמר להמונים כך:

"רמסו ברגליכם כל משרד בורגני אשר יסגור את הדלתות בפניכם, ולא יסכים למלא צרכיכם ויראה לחיות כטפיל על חשבונכם".

ההענות היתה מהירה. והוועדות העממיות, שהוקמו בכל כפר, בכל עיר ובכל יחידה ומוסד המוני החלו להביע דעותיהן ביחס לאלמנטים אשר מעכבים את אינטרסי ההמוניים; כמו כן לגבי האלמנטים הידועים בהתנגדותם למהפיכה וליסודות הריאקציוניים והאופורטוניסטים, וכן היסודות שנתפרסמו בתור מתנגדים לאיחוד הערבי.

עם הכרזת המהפיכה העממית בלוב עצרו יותר ממשקיף מדיני אחד את נשימתם; אחדים מהם אמרו כי קיים חשש מרובה שכמה מוועדות אלה ישגו בשיפוטן. כן יש חשש שכמה מחריצות-משפט אלה יהיו מושפעים מרגשות אישיים של כמה מחברי הועדות.

[illegible]

- [illegible]

- [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

...

כן אמר אחד מאלה שעוקבים אחר המהפיכה הלובית כי העם הלובי טרם הגיע לבשלות מדינית בדרגה כזו שתמריץ את האח קד'אפי להסתכן בהכרזת מהפיכה עממית כגון זו אשר בה משתתף העם הלובי בשליטה בארצו, בצד מועצת המהפיכה הלובית.

היה ברור כי כמה מהאלמנטים החולים מבחינה מדינית, כפי שהגדיר אותם קד'אפי, החלו לנוע במהירות כדי להיאבק במהפיכה העממית.

מועצת מיפקדת המהפיכה הלובית הזדרזה ופרסמה החלטותיה אשר מסבירות את התפקידים ואת האחריות של הוועדות העממיות.

וכך נאמר בהחלטות אלו:

- הועדות העממיות יביעו את דעתן באשר למדת התאמתם (לתפקיד) של אנשי השלטון המקומי והעובדים בו. כן הן יעריכו את השרותים שהללו מגישים.

- הוועדות גם יגלו את השכבה הבדלנית, הטפילים והאוכלים לחם חסד וכל מי שעושה למען טובתו האישית ואינו מביט אל טובת העם.

- על הועדות הללו לגלות את הבוגדים שאינם צועדים יד ביד עם המיפנה המהפכני ולא מבצעים את דרישות ההמונים.

- כן הן יפעלו להפלת כל האלמנטים העויינים את העם ואת הקבוצות החולניות האחרות ושיעשו לנישול הסמכות מהם.

- הועדות יחסמו את הדרך בפני כל מי שינסה לכזב לעם בשם הערביות והאיסלאם ובשם ההמונים.

- כמו"כ הגנת הישגי העם ע"י סילוקם ומחיקתם של כל הרעיונות המטעים אשר אינם משרתים אלא את טובת הקפיטליזם או הקומוניזם.

המלצות והחלטות הועדות העממיות לא תהיינה בנות תוקף אלא לאחר אישור מועצת מפקדת המהפיכה הלובית. וזה בלבד אינו מספיק להגן על איזון יחידה שהיא מפני סטיה.

7/...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

- [illegible]

- [illegible]

- [illegible]

- [illegible]

- [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אמרתי לאחד האחראים בועדה המדינית במזכירות הכללית של האיחוד הסוציאליסטי הערבי הלובי:

האם לא ניתן לראות במהפיכה העממית, שעליה הכריז האח קד'אפי, צעד נועז, בשעה שנעשות הכנות מהירות כדי להכריז על איחוד מלא בין מצרים ללוב בספטמבר הקרוב?

האיש אמר, כשברק מנצנץ בעיניו:
מהפיכה עממית זו היא צעד חיובי אשר מחזק את הצעדים הבאים, כאשר יוכרז האיחוד המלא בין מצרים ללוב.

ואנוכי הבינותי למה כוונתו!

בעיר טריפולי החילותי עוקב מקרוב אחר התפקיד שממלאות ועדות עממיות אלה. אחראי באיחוד הסוציאליסטי הערבי הלובי אמר כי ועדות אלה לא תפעלנה וכן לא תתחלנה בעבודתן אלא לאחר אישור הרכבתן ע"י מועצת המהפיכה הלובית. חברי המועצה מעיינים בשמות חברי הועדות, אחד אחד, כדי להרחיק את היסודות אשר קיים חשש שהם הסתננו לועדות אלה. לאחר מכן יתפרסם האישור להקמת הועדה בדרין הלובי. כפי שהבינותי אזי החלטות הועדות העממיות לא תהיינה טובות לביצוע אלא לאחר שהן יוגשו לאישור מועצת המהפיכה הלובית.

<u>ויכוח בין קד'אפי לסטודנט</u>

במלים אחרות מועצת המהפיכה הלובית מחזיקה ברסן בתוך ועדות אלה במגמה למנוע מהן מלהידרדר, לפני מספר שבועות היתה אוניברסיטת לוב עדה לויכוח סוער בין קד'אפי לבין אחד הסטודנטים באוניברסיטה זו, אשר נודעו בעויינותם לרעיון הלאומיות הערבית. מספרים כי בויכוח זה ביקש הסטודנט להשמיע דברו בפני קד'אפי והוא אמר כך:

האח מעמר! אנו מודים על הזדמנות זו לויכוח חופשי וברצוני לשאול אותך שאלה.

קד'אפי: שאל בבקשה

הסטודנט: הקוראן אינו מזכיר את המלה לאומיות ערבית.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

האח קד'אפי אמר לסטודנט כשהוא שולט בעצביו: האם לא די בפסוק האומר: "עשינו אותכם עמים ושבטים למען תכירו זה את זה"?

אמר הסטודנט: הקוראן גם אינו מזכיר דבר על האיחוד הערבי.

קד'אפי השיב: מה בענין הפסוק האומר: "דיבקו באללה כולכם ולא תתפלגו"?

וכאן ,כפי ששמעתי, ניסה הסטודנט לתקוף את הלאומיות הערבית, והוא אמר, כי אינו מאמין בלאומיות הערבית.

קד'אפי לא שלט ברוחו ואמר לסטודנט הסוטה: "הנך חולה. כלומר סוטה מבחינה מדינית ואני חושש מפני הימצאותך באוניברסיטה יחד עם עמיתיך, לכן צריך להכניס אותך לבית חולים לחולי רוח כדי שתתרפא ממחלתך!"

מה שחשוב הוא שכל מנגנוני המדינה בלוב פועלים בימים אלה במהירות בהכנה להכרזה על האיחוד המלא בין ריפובליקת מצרים ללוב בספטמבר הקרוב. בד בבד עם הכנות אלה החלו ועדות המהפיכה העממית בחיפוש אחר יסודות חולים מבחינה מדינית אשר דוגלים ברעיונות לא איחודיים, וכמו כן ברעיונות אחרים, זרים ,וזאת במגמה לבודד יסודות אלה מהחברה הלובית.

אלה הן פעולות טיהור שהעם הלובי בעצמו מבצען, עפ"י רצונו הצרוף והנאמן.

באותו זמן הכינה ממשלת המהפיכה הלובית תקציב ענק לפיתוח כלכלי במגמה לבצעו כבר בשנים הראשונות של האיחוד המלא עם מצרים.

כן שמעתי כי זוהי תכנית לפיתוח חברתי וכלכלי לתקופה של שנתיים ותשעה חודשים.

להגשמת תכנית זו, אשר הוחל בבצועה באפריל 73 הוקצבו שני מליון דינאר לובי, היינו כ-700 אלף דינאר לשנה.

זוהי תכנית יוקרה בדרגה כזו, שהמריצה איש כלכלה לובי לומר לי כי היא גדולה בהרבה מיכולתו של העם הלובי לבצעה לבדו.

9/...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

נותר עוד להזכיר סיפורים אלה מלובן:

שמעתי את האח מעמר קד'אפי, כשהוא מספר את פרטי הקשר אשר נתפס באחד משדות הנפט האמריקניים , אומר: עיני הכוחות המזויינים הלוביים, אשר פקוחות בשקידה על אינטרסי העם הלובי, הצליחו לתפוס שבעה ישראלים באחד מאזורי הנפט האמריקניים. קבוצת ישראלים זו הסתננה לאזור במסווה הזכיונות המוענקות לעובדים בחברות אמריקניות אלה. הוא אמר: נתפסו דרכונים ישראליים ותעודות חיסון נגד מחלות. תעודות אלה הוצאו בישראל. כן נתפסו כמויות מזון מיוצרות בישראל באזור הפעולה של חברה אמריקנית זו.

כאשר נשאל קד'אפי לשם החברה האמריקנית הוא אמר כי זוהי חברת נפט של נאות המדבר אשר נודעת בשם חברת "אזיס".

הוא הוסיף, כי עדיין נמשכת החקירה עם הישראלים שנתפסו.

דו"ח מיניסטריון הכלכלה הלובי מציין כי צריכת המלט של לוב הדרוש לה לביצוע תכניות פיתוח הוכפלה עם ביצוע הפרוייקטים הגדולים ע"י ההפיכה הלובית.

המספרים אומרים שהמלט שלוב צרכה, לא עלה ב-1967 על 300 אלף טון ובשנת 1972 הגיעה הצריכה לכשני מליון טונות. הסקטור הפרטי מייבא כמליון טון ממלט זה לכסוי צריכתו.

בטריפולי שמעתי שהשגריר ג'מאל שעיר, ראש המשרד ליחסים המצריים בלוב הצליח לשכנע את חברות הקבלנות המצריות הראשיות,שהן חמש במספר, להשתתף בסך12000 דינאר לובי לשיפוץ בנין מרכז התרבות המצרי בטריפולי.

בשבוע שעבר נעל מרכז תרבות זה את שעריו בפעם ראשונה מאז הקמתו כדי להתחיל בשיפוץ הבנין. השגריר ג'מאל שעיר מפקח בעצמו על עבודות שיפוץ הבניין.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בטריפולי מדברים על החאג' אבראהים בורגיבה.
זהו אחד האזרחים הלובים שהשתתפו במאמץ רב בחיזוק התנועה הלאומית.
אומרים שמאז התוקפנות הישראלית על המדינות הערביות ביוני 1967
הוא תרם מדי שנה 5.000 דינאר לובי מכיסו הפרטי למאמץ המלחמתי
המצרי. זהו האיש שהעביר ללוב את גופות הפדאים הפלסטינים שנפלו
חלל בתקרית מינכן על חשבונו הפרטי.

אשתקד העניק לו הנשיא סאדאת עטור "אל-ג'מהוריה" מדרגה ג', לאות
הערכה על עמדתו המדינית.

בשבוע שעבר פנה האיש אל בנין המשרד המצרי ליחסי ציבור בטריפולי.
הוא מסר לשגריר ג'מאל שעיר צ'יק על סך 10.000 דינאר לובי כתרומתו
למאמץ המלחמתי.

מנ/די

בדיקה: מב

תרגיל

"אמור עשו, ואז יראו אללה, שליחו והמאמינים את עשייתכם"
(פסוק מהקוראן - העורך).

סאדאת פונה לחברי הועידה : "האם כבודכם מאשרים את ההצעות וההמלצות?"
מחיאות כפיים (לאות הסכמה).

ב. דברי הסיכום של סאדאת

כ"ג בתמוז תשל"ב
26.7.72

אחים ואחיות, חברי הועידה הלאומית הכללית!

כרגע הגיע

עמנו האזין אליכם. כן האזינו לכם מדינתנו המאוחדת, מדינת האיחוד הערבי, גם אומתנו הערבית והעולם כולו הקשיבו לדבריכם.

השמעתם ברמה את קריאתכם לצדק. מחשבתכם ותודעתכם היו טהורות, והחלטתכם - ברורה, בעיני הידיד והאויב כאחד.

הדרך לפנינו מוגדרת, הלאומיות (במקור: אלוטניה) המצרית תמלא את יעודה ותוכל יותר לעשות זאת באמצעות האחדות הלאומית.
כלל הלאומיות (במקור : אלקומיה) הערבית תמלא את יעודה, והיא תיקרא לכך מתוך תודעה, שזהו הגורל המשותף.

ידידינו כולם מכירים, כי אנו רוצים ודבקים בידידותם, אך אין רצוננו לחרוג מהגבול, שהם רוצים. מה שאנו רוצים הוא לא רק חיוני לנו אלא אנו סבורים, שהוא חיוני לחירות כל העמים. יכולנו לומר, כי ידידי אויבנו חייבים להבין את השליחות, שיצאה מועידתכם זו והמתבטאת בדיוני ועידתכם והחלטותיה.

אנו לא נירתע מפני פחד ולא נירתע מפני טרור. אשר לאויבנו, ישראל, הרי הוא יבין, אם הוא מסוגל לכך, כי המאבק ממושך וכי הטבע וההסטוריה - לצידנו.

אחים ואחיות !

ועידתכם זו לא הייתה שגרתית. שכן היא נערכה בחג ה-20 של מהפכת יולי 1952, על כל משמעותה ביחס לאדמה הערבית וביחס ליבשות ולעמי תבל, השוחרים לחרות, בממדיה הפוליטיים והסוציאליים.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ועידה זו הייתה - והימים עוד יוכיחו - ציון דרך בולט בדרך מאבקנו הארוך ומערכותינו הנמשכות.

אין זו (סתם) ועידה שנתכנסה ונגעלה, אין זו (סתם) ועידה, שהתכנסה, שהסתיימה ושהושמעו בה נאומים והתנהלו בה דיונים. זוהי ועידה מסוג שונה. ועידה שחייבת להישאר בזירה ולא לעוזבה. היא חייבת לשאת בנטל הבעיות ולא להתעלם מהן. קריאתה חייבת להגיע לכל מקום במצרים, לכל כפר, לכל ממעל, לכל רחוב ולכל בית.

בועידה זו אמרנו, כי אנו הנושאים באחריות, ואף אם נהיה לבדנו, הרי זה פיקדון, שאין לו את ודוגמה בתולדות מצרים. וזאת מבחינת משימות ומעמסות.

אחים ואחיות !

הבה נישא באחריותנו בעזרת אללה ישתבח שמו. מי יתן וינחיל אללה ניצחון למאמיניו, שהרי אללה הוא עצום ויקר.

הערה :

סאדאת התחיל את דבריו ב-261106 ובסיומם, ב- 261112, נגעלה הישיבה.

[illegible] – [illegible] – [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] (ONU) [illegible] [illegible], [illegible] (ONU) [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ח צ ב

ב ל מ " ס
מ י י ד י

מ"ד 6/ 224
י"א בסיון תשל"ג
11 ביוני 1973

כתבה מיוחדת

הנושא:—

נאומי אנור סאדאת, עידו אמין ומעמד קד'אפי.
בעצרת לרגל יום השנה השלישי לפיגוי
החיילים הזרים מאדמת לוב

המקור: רדיו קהיר, 11 ביוני 1973

מק"ט 441501030 סופס 2284 (11-72)

11.6.73

נאום קד'אפי

(בשעה 1850 החל קד'אפי לשאת נאומו עד 2005).

כשאנו חוגגים את חג הפיבוי, שהוא אחד ההישגים של מהפכת ה-1 בספט', אנו חשים בחסרונו של אחד מחייליו המהפכה, הלא הוא מחמד אל-מקריף. אין אנו יכולים, בוכח רצון האל, אלא להתפלל לעילוי נשמתו.

היום אנו חוגגים את יום גירוש הכוחות האימפ' האמריקניים מאדמתנו החופשית (מחיאות כפיים). ביום זה נכנסת מהפכת ה-1 בספט' העקית לשלב חדש של המפנה המהפכני הגדול - שלב המהפכה העממית האמיתית.

חג זה מוצא את העם הלובי מזנק, כדי לתפוס את השלטון בכל מקום וכדי להגשים את השלטון העממי האמיתי. החרות, אשר השגנו אותה בפיבוי, לא תהיה לפזמון או לסיסמה נבובה. הכבלים, אשר נשברו אחרי המהפכה ואחרי הפיבוי והחרות אשר השגנו, הפכו כיום למעשים של ממש, המתבטאים בהימצאות השלטון העממי בידי ההמונים בכל מקום (מחיאות כפיים).

המהפכה עברה בשלום את השלב המכשיל, שמהפכות רבות נכשלו בו, כלומר במקום שהמהפכה תהיה למהפכה עממית, היא הופכת שוב למשטר, שעלול להתייצב נגד ההמונים, שלמענם התחוללה המהפכה.

נעים לי לברך ברגע זה, בשם עם הרפובליקה הערבית הלובית, את כבוד הנשיא אנור אל-סאדאת (מחיאות כפיים), שלנוכחותו במחיצתנו היום יש משמעות כבירה, שכן הוא קודם כל מייצג את מהפכת ה-23 ביולי, מהפכת-החלוץ אשר סללה את הדרך לכוחות-החלוץ המהפכניים הערביים לאחר שנת 1952. זוהי המהפכה אשר תרמה לאומה הערבית ללא לאות וששימשה מורה-דרך לייתר המהפכות. זוהי מהפכת ה-23 ביולי, שאותה מייצג סאדאת ושמהפכת ה-1 בספט' נחשבת לפלג חשוב שלה ולחידוש אמיתי שלה וכן צעד חדש בדרכה הארוכה.

[illegible]

([illegible])

[illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [

הנשיא סאדאת, השוהה במחיצתנו, מייצג .גם את העם המצרי, העם הגדול אשר תרם לאומה הערבית ללא סייג, בדמו, בגיו ובפת לחמו; העם אשר מוסיף כיום לעמוד איתן כנגד אויבי האומה הערבית ונגד אלה השואפים לכבוש אותה.

בוכחותו של סאדאת במחיצתנו, היום מבשרת את התקרבות יום האחדות הכוללת בין מצרים ולוב. לכן, מהמקום הזה בישא ברכה לעם המצרי האח, העומד איתן בהגנו על הערביות והאסלאם, וכן לכוחותיו המזוייבים, הממתינים ליום המערכה המכרעת (מחיאות כפיים).

אנו מברכים גם את הנשיא עידי אמין, שהצליח להפוך ארץ אפריקנית, היא אוגנדה, מארץ מפגרת ונתונה להשפעה הצינית, לארץ הנמנית עם השורה הראשונה של מדינות אפריקה, המתייצבות נגד הקולוניאליזם הצינוי והגזענות הצינית באפריקה. הוא הצליח להציב את עם אוגנדה בדרך ההשתחררות ולהפוך אותו לאחד מראשוני העמים, הרוחשים מלוא הידידות לאומה הערבית והתומכים בזכותה הלגיטימית. בשמכם אנו מכריזים על תמיכתנו בנשיא אמין ובעם של אוגנדה הידיד והאח. (מחיאות כפיים).

כן מברכים אנו את המשלחות השוהות במחיצתנו היום: משלחות של קונגו העממית. גיניאה, בורונדי, קמ"א וסנגאל.

יום זה - יש לו משמעות עצומה: בצחון של עם קטן על כוח גדול. אמריקה לא הייתה מאמינה שבסיסיה הגדולים ימוגרו באדמת לוב מול עם קטן זה (מחיאות כפיים). פינוי הבסיס"עקבה בן נאפע" מהווה לקח גדול לכל העמים הנאבקים למען חרותם וכן לכל הכוחות הגדולים, אשר מאמינים כי הם לא יובסו מול רצון העמים, שהוא רצון האל. ארה"ב, על בסיסיה הגדולים והכוח שיש לה, הובסה בפני העם הלובי הקטן, מפני שיש לו רצון ונכונות ליפול חלל למען החרות (מחיאות כפיים).

ארה"ב, הסופגת תבוסות בכל מקום, עדיין לא ספגה את הלקח הסופי. במיוחד כאשר רואים אנו את השתוללותה באזור הערבי ורואים אנו את משוא=הפנים שלה כלפי ישראל. ארה"ב, הסבורה שהיא שולטת בעולם ע"י חברות הנפט המונופוליסטיות, ע"י בסיסיה הצבאיים התוקפניים וע"י צייה, התוקפים את העמים הנאבקים למען חרותם ועצמאותם; ארה"ב - ואנו אומרים זאת בקול רם - דרושה לה סטירת לחי חזקה, ואכזרית על לחיה הקר והשחצני באזור הערבי.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

המדיניות האמריקנית, אחים, היא אשר תביא הרס על האינטרסים האמריקניים, באזור הערבי בעיקר.

אחים! הגיעה העת, שהעמים הערביים יהיו בעימות עם ארה"ב והגיעה העת לאיים בסכנה על האינטרסים האמריקאניים - אינם רציני וחמור באזור הערבי - יהיה (המחיר) אשר יהיה. שחצנותה של ארה"ב וימרתה האמפריאליסטית מתגלות בהתגרויות נגד האומה הערבית. היא מתגרה בנו ע"י בושאת המטוסים וע"י מטוסי הבירון; בעוד שאנו רוצים לבנות את ארצנו ולהגן על חרותנו. ארה"ב מתגרה ברצון זה (שלנו). היא מאיימת על המים הטריטוריאליים של לוב. זוהי אחת מעמדות השחצנות החצופות של אימפריאליזם אכזרי זה. ארה"ב גם מזלזלת באומה הערבית ובזכות הערבית; היא תומכת בלי הרף בישראל ע"י משלוחי נשק, כדי לפגוע באומה הערבית ולדכא את רצונה וכדי שתוכל להישאר באדמה הכבושה בעושק ובתוקפנות.

האמפר' של אמריקה מיוצג עתה ע"י העמדות של חברות הנפט, שאינן רוצות להתרכך ולהיכנע לרצון של בעל הריבונות. העמים בעלי הארצות, העמים בעלי הנפט ובעלי הריבונות על הנפט - הם העמים האומרים את המילה האחרונה.

במו"מ שלנו עם חברות הנפט המונופוליסטיות עומדים אנו בפני השחצנות האימפ' ובפני האיום האימפ', שאינה מכירה בזכות ולא נשמעת להגיון; אך הגיעה העת לעימות רציני, שעלינו לשאת את מחירו, עם חברות הנפט ועם האימפ' האמריקאי.

<u>בהזדמנות זו החליטה מועצת המהפכה ברפובליקה הלובית הערבית להלאים את חברת הנפט האמריקאית</u> (מחיאות כפיים סוערות). לחברה הזו נחוץ בסיס חוקי, כדי לערוך קידוח, או לייצא (את הנפט), או לנהל את ענייני הנפט. ברצוני לומר כאן, שלחברה זו חסר בסיס חוקי, שיתיר לה לקיים את פעולות הנפט ברפובליקה הלובית הערבית. מה שאני רוצה לומר הוא, בהזדמנות זו, כי ההלאמה היא מזכותה של המדינה הריבונית, שבבעלותה נמצא הנפט. אין שום חוק בעולם, האוסר ממדינות בעלות הנפט להלאים את מקורות הנפט ולנהל את פעולות הנפט או להפסיק את שאיבת הנפט ולהשתלם על כל פעולות הנפט. כמו"כ העמים הצועדים בדרך המהפכה האמיתית - לא ייתכן בשום פנים שיעצרו באמצע הדרך. החופש - או שיהיה מלא מבחינה מדינית וכלכלית, או שהמאבק והמאמץ יימשכו עד אשר ישלם החופש - יהיו הקורבנות אשר יהיו.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אחים ! בפועלנו במישור הלאומי, אומנם ההנהגה היא לובית אולם התנועה שלנו היא תנועה ערבית מהפכנית. למרות שההנהגה היא לובית, הרי התנועה מהווה ביטוי של הרצון הערבי וביטוי של הזכות הערבית. בחוגגנו היום את חג הפיגוי, עלינו, אנו הלובים לדעת כי החופש עודנו לוקה בחסר, כל עוד קיימת אדמה ערבית כבושה ע"י האויב הזר בכוח הנשק.

לכן, כדי שהחופש יהיה מושלם - והוא חייב להיות מושלם - שומה היא שיימשך המאבק בדרך האיחוד הערבי, בדרך מערכת השחרור ובדרך הקורבנות - יהיו יקרים הם אשר יהיו.

אנו מברכים ביום זה, בשם העם הלובי, את המדינות, אשר נענו לרצון העם הלובי. את הרצון הזה תיארנו אמנם ככלי לובי, אולם הוא ביטוי של רצון העם הערבי כולו. אנו מברכים את המדינות, אשר הכירו בשפה הערבית כשפת ההשראה האלוהית, שפת הקוראן ו"שפת הד'אד" (אות ערבית -ד מודגשת, האפיבית לשפה הערבית - "חצב"). הן הכירו בה כשפה ביג"ל. השפה הערבית איבה שפתו של העם הלובי בלבד אלא שפת האומה הערבית מהאוקיינוס ועד המפרץ.
זכותה של אומה זו לברך ביום זה את העם הלובי הקטן, הנחשב לכלי של רצון אומה זו. כמו=כן מצטערים אנו לשמוע, כי משה"ח של גרמ"ע הודיע שלשום, כי הוא לא יצעד עם המדינות האחרות, אשר מכירות בשפה הערבית. הכרזה זו ממשרד החוץ של גרמניה המערבית מעידה קודם כל על דיפלומטיה כושלת; כן מעיד הדבר על קנאות לאומית ומשטמה נגד האומה הערבית; מעיד על קנאות לאומית ועל זלזול ברצון של מדינות אחרות ולאומיותן. זאת בעוד אנו רואים שגרמניה המזרחית מצטרפת למדינות אשר מכירות בשפה הערבית, למרות שלא הכרנו בה עד כה ואין ביבינו לביבה יחסים. לאור זאת הרי מועצת מפקדת המהפכה החליטה להכיר בגרמניה המזרחית (תשואות סוערות).

אחים !

אנו, בחוללנו את המהפיכה האמיתית על אדמת לוב, איננו יכולים להתעלם מתפקידנו הכלל=לאומי (במקור: "קומי") באזור הערבי.

חזקה, שהטבח - שאחיכם הפדאים הפלסטינים נתונים לו בלבנון - איננו נעלם מדעתכם, מתחושתכם וממצפונכם. וזאת למרות שהנכם שקועים במהפכה העממית, על כל מערכותיה.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הריפובליקה הערבית הלובית, למן ההתחלה, סיפקה בשק לפדאים, והיא עודנה מספקת אותו עד עצם היום הזה; הבשק הלובי יגיע לפדאים באשר הם (תשואות). כלומר, העם הלובי, בחוללו את המהפכה על אדמתו, ממלא את תפקידו גם כלפי האומה הערבית. מזכותנו היום לחשוף את האמת על הנעשה בלבנון. שכן המצב שוב איננו עניין של דיפלומטיה, הראוי ליחס של בימוסין, שתיקה, או הליכה סחור סחור. מה שמתרחש בלבנון ומה שיתכן שיתרחש נגד העם הפלסטיני ונגד החלוץ שלו - ההתנגדות הפלסטינית - מה שקורה בלבנון מהווה סכנה לבעייה הפלסטינית. שהרי זוהי תכנית אימפריאליסטית, שבה משתפים פעולה המשסדים הבוגדנים יחד עם ישראל והאימפ' המזרחי והמערבי, במגמה לחסל את הדבר, אשר נקרא בשם "ההתנגדות הפלסטינית", וזאת כדי שיושם קץ לכל המעלה תביעות באשר לבעיה זו. המלך חסין עשה קנוניה עם ישראל והאימפ' וחיסל את ההתנגדות הפלסט'; ועתה בעשית קנוניה בלבנון. מה שעלול להתרחש בעתיד, יסב נזק כבד להתנגדות הפלסטינית.

מה שאנו רואים עתה הוא, שבלבנון ישנם כוחות, וכוחות עממיים, המתייצבים לצד ההתנגדות הפלסט' ופותחים בפניה את בתיהם ולבבותיהם (תשואות). כן ישנם בלבנון כוחות אחרים, האורבים להתנגדות הפלסט' ובכך הם (פועלים) בהסכמה עם ישראל ועם האימפר' בחיסול ההתנגדות הפלסט', חלוצת העם הפלסט'. בכל גילוי=הלב - אם כי אנו מדברים מטריפולי - אנו מכריזים, כי האומה הערבית שומעת בשעות אלה את קול העם הלובי החופשי, אשר מהדהד דבר אמת חזקה וברורה (תשואות).

הדבר שאנו אומרים אותו בבהירות - ואשר כרוך בעמדה כלל=לאומית, מדינית וצבאית של הריפובליקה הערבית הלובית, נוכח שעה זו ונוכח שלב זה - הוא: ישנו מסע צלב בלבנון וכן ישנו מסע-צלב נגד מסע-צלב.

ישנם ההמונים המוסלמים בלבנון, החיים כאזרחים מדרגה שלישית, למרות שהם אזרחים. הללו הם אלה אשר פותחים בתיהם ולבבותיהם בפני ההתנגדות הפלסט', אשר היא תקוות האומה הערבית (תשואות).

[illegible] [illegible] [illegible] [

כן ישנה עדה מרונית לבנונית, אשר שלטת על יתר העדות הערביות הנוצריות בלבנון והופכת את יתר העדות הנוצריות שאינן מרוניטיות - לאזרחים ממדרגה שניה. זאת בצד המצב בלבנון, אשר אותו חייב להבין העם הלובי, אשר הפך עתה להיות משפיע על הזירה הערבית ומושפע ממה שמתרחש בה. ישנם אזרחים ממדרגה שלישית, והם המוסלמים אשר בלבנון. וישנם אזרחים מדרגה שניה והם הערבים הנוצרים שאינם מרוניטים אשר בלבנון. כן ישנם אזרחים מדרגה ראשונה, הם האדונים והם השליטים. אלה הם בני העדה המרוניטית בלבנון, מחוץ לכמה שוחרי-חופש בה ואשר מהווים תנועות נאצריסטיות איחודיות ידועות בלבנון. אנו לא יצרנו את המצב הזה ואין אנו חפצים לעורר שום קנאות עדתית. אולם זוהי אמת, אשר אותה כפה המצב הלבנוני, ואמת זו משפיעה על הגורל הערבי.

אי לכך הרי הריפובליקה הערבית הלובית תבחב - מבחינה מוסרית וחומרית - בהתאם לעדתיות בלבנון. אנו איננו יכולים לראות את ההתנגדות הפלסט' בטבחת, כשאנו עומדים בחיבוק ידיים (תשואות); אנו איננו יכולים לראות אחים שלנו, מוסלמים בלבנון, חיים תחת רדיפות ומבקשים סיוע מהעם הלובי וממהפיכת ה-1 בספט'; איננו יכולים להתעלם מזה או לגלות אזלת-יד לגבי חובותינו. כמו כן איננו יכולים לראות אחים לנו בערביות, והם הנוצרים שאינם מרוניטים, חיים כאזרחים מדרגה שניה ונושאים עיניהם למהפיכת ה-1 בספט', כדי שתעמוד לצידם; איננו יכולים לראות כל זאת ולגלות אזלת-יד לגבי חובותינו הלאומיות.

אי לכך הרי לריפובליקה הערבית הלובית יש עמדה כלל-לאומית. עמדה כלל לאומית זו מושתתת על עובדות, ועובדות אלה - חזקה שתהיינה ברורות, כדי שלא יהיה עירפול או דבר שבסתום לגבי עמדות הריפובליקה הערבית הלובית; וכדי לחסום את הדרך בפני אלה, המבסים לדוג במים עכורים.

זהו מצב שאותו יצרה לבנון וכן יצר אותו האימפר' בלבנון; וזהו מצב המחייב טיפול, משום שהוא משפיע עליבו, למרות שאנו לא יצרנוהו ואיננו רוצים שהוא יתקיים.

<u>אשר למישור הפנימי</u> - הרי אנו, המונו העם חולשים על השלטון ומחוללים מהפכה יחידה במינה בעולם. אם המהפכה התרבותית בסין היתה המאורע העולמי החשוב בשנות ה-60, הרי המהפכה העממית בריפובליקה הערבית הלובית היא המאורע העולמי החשוב עתה, בשנות ה-70 (תשואות).

[illegible]

[illegible]

[illegible]

העם הזה, אשר זיבק בדרך המהפכה מאז שחר ה-1 בספט' ושבות ההכבה שקדמו לכך, לא יוכל להיעצר באמצע הדרך. חזקה עליו לזבק בדרך המהפכנית; עד סופה. המהפכה העממית לא תוגשם אלא ע"י כך, שההמונים יקבלו את השלטון, והיא איבה מוגשמת אלא ע"י שליטת ההמונים על כל עבפי השרותים, תוך שליטה עליהם באורח עממי ודמוקרטי (תשואות).

כך מוכיחים אנו היום, כי הפיבוי שימש אמצעי למטרה אחרת, והריסת הריאקציה שימשה אמצעי למטרה אחרת. מה התועלת שבפיבוי? הריסת הבסיסים? הריסת הריאקציה? שבירת ההגבלות? מה תועלת בפעולה זו, אם העם לא יקבל לידו את השלטון מעל אדמתו וארצו ושהוא יהיה הקובע? (תשואות).

מכאן, במישור המהפכה העממית, הרי אם כיבוש בית השידור, אם השתלטות ההמונים על תחבות השידור ועל סוכבויות הידיעות מהווה הסלמה של המהפכה העממית ושלב חדש במסגרת המהפיכה העממית - הרי המהפכה העממית, החל מהיום, תוסלם טוב ותיכבס לשלב חדש, ואין זה השלב האחרון, כי אם אחד השלבים, אשר אין מבוס מלעבור אותם, כדי לממש שליטה מלאה על השלטון באמצעות ההמונים (תשואות).

המוני הסטודבטים, הלומדים בפקולטות האוניברסיטאיות בשריפולי ובבנגאזי - בקראים להשתלט על הבהלות האוניברסיטות ולהגשים בכך את המהפכה המיבהלתית במו ידיהם (תשואות). המוני המורים בכל המחוזות בקראים להשתלט על המיבהלות ועל מחלקות הפיקוח של משרד החיבוך והתרבות בכל המחוזות, כדי להגשים את המהפכה המיבהלתית בהן (תשואות סוערות).

המוני הפלאחים בכל המחוזות בקראים להשתלט על מבהלות ועל מחלקות הפיקוח החקלאיות וליישם בהן את המטרות העממיות המהפכניות.

הסופרים, הוגי הדעות, המו"לים והמלומדים המהפכנים - בקראים להשתלט על בתי-הדפוס הממשלתיים ועל מרכזי החיבוך, כדי לשרת את הספרות, האמבות והחיבוך.

פעולה זו, הבחשבת להגשמה מעשית של קבלת השלטון לידי ההמונים ברפובליקה; הפעלת כל השרותים הקשורים בחיי הפרט; וכן הפעלת השרותים האלה בידי הפרט עצמו שהפך להיות חפשי - כל זה מחייב בטל רב ואחריות חמורה.

הבני מזהיר את המוני הסטודבטים באוניברסיטאות, את המוני המורים והמוני הפלאחים וכן את הסופרים והמלומדים המהפכנים, ומפבה אליהם קריאה לקבל לידם את השלטון בעבפים הבזכרים לעיל.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הבני מזהיר אותם, כי אסור שהעקשנות תשתלט על השכל; ואסור שהרגש ישתלט על התבונה. אסור שהאימפולסיביות תשלוט על רגש האחריות.

הנכם מבצעים בסיון יחיד במינו בעולם. בסיון העם הלובי: האם הוא יכול לשלוט על עצמו במו ידיו או יכשל בכך? אבקש שתציגו את הדוגמא החיובית היפה לעמים האחרים: "ראו את העם הלובי, כשהוא מבצע את הבסיון היחיד במינו".

מנהלות האוניברסיטה הלובית בטריפולי ובבנגאזי, שהמונים הסטודנטים חייבים לקבל את השליטה עליהן - מנהלות אלו אסור להן לזלזל ולהקל ראש באחריות של ניהולן ובהעברת הניהול לידי הסטודנטים. במנהלות אלו ישנם אנשים מהפכנים, מרצים בעלים, אך יש בה (גם) ספריה רקובה ופועלים, שטרם נטלו חלק בשלטון. מנהלה זו - מתחילתה עד סופה - נוצרה כדי לשרת את הסטודנטים באוניברסיטאות; וחובה עליה לשרת את הסטודנטים. קבלת השלטון עליהן מחייבת אחריות חמורה. קבלת השליטה על ההנהלה באוניברסיטה מחייבת להפוך אותה למנהלה, מהפכנית מצליחה; ואם לא כן - תאבד השליטה עליה את משמעותה.

אנו קוראים לכך, שהמכשיר יהפך למכשיר עממי מהפכני. ולא - הוא יהפך למכשיר חסר תועלת, הנדחף ע"י ההתלהבות (שתי מלים לא ברורות), ואז התפקיד יישכח ועמו האחראיות.

בתי הדפוס הממשלתיים ומרכזי התרבות, שיש להשתלט עליהם ע"י הסופרים, האמנים, הוגי=הדעות, והמלומדים המהפכנים - אלה הם כלים רגישים וחשובים. חובה, שסקטורים אלה יצליחו בצורה המפכנית כדי שתפוקתם תוכפל ותשרת את עניין המהפכה התרבותית. שאם לא כן - תאבד ההשתלטות עליהם את תוכנה.

מנהלות ומחלקות הפיקוח החקלאיות הרשומות בכל קצווי הרפובליקה, אשר הפלאחים חייבים לקבל אותן לידיהם, מנהלות ושרותים אלה ימלאו תפקיד גדול וחשוב במהפכה החקלאית. חובה שהעברתן לידי הפלאחים תשרת את המהפכה החקלאית. ואם לא כן - אין טעם לכל זה.

ברצוני להזהיר את אלה, שאפשר כי יימצאו בתוך ההמונים ואין הם נמנים על שורותיהם. בניצול שליטת ההמונים על שרותים רגישים אלה, אסור שתהיה פגיעה כלשהי באחריות ואסור שתהיה פגיעה בתפקיד. לכן אין מורות יבוצא נגד כל מי שיזלזל וירצה לנצל את המהפכה העממית לטובתו.

[illegible] אבל אחרי הרבה, כי אחר שהעבירה נגמרה אנחנו לא רואים רואים אותה רואים לא רואים. אחר כך מתגלה [illegible] לא רואים.

אבל [illegible] אחרי [illegible], [illegible] אנחנו [illegible] [illegible] לא [illegible] לא [illegible] אבל [illegible] אנחנו [illegible] [illegible] אנחנו [illegible] [illegible] אנחנו [illegible]

ההמונים, אשר אליהם הופנתה קריאה .זאת היום, כדי להשתלט על השרותים האלה - הם האחראים על הדיוק בביצוע, ועל נטילת השליטה, והם האחראים על הסדר והמשמעת, כן הם אחראים לגילוי כל מזלזל וכל חולה המעונין להשחית את פעולת ההמונים ולעשות לה רעה.

לכן, השלטון הנמסר היום לרשות העם הוא בבחינת פיקדון מקודש אצל כל איש מבני העם הלובי החופשי, ועליו להיוועץ עם מצפונו לגבי כובד משקלו של פקדון זה ולגבי האחריות הנובעת ממנו. אנו רוצים שעם זה יוכיח, כי הוא בעל ערכים רמים, מסוגל להיות ממושמע ובעל צעדים מדודים, עם תחושה של אחריות. רוצים שעם זה יוכיח לעולם, שהעמים המאמינים בדת הם עמים בעלי מוסר ותחושת אחריות; רוצים גם להוכיח, שהעם הזוכה בחרות הופך לעם נבון בעל שיקול=דעת עם מחשבה קולקטיבית, מאורגנת ומסודרת, אשר בה באה לידי ביטוי רוח הצוות. ויעלמו גם תופעות כמו אנרכיזם וקלות=דעת. מכאן שהעם הוא המצפון החי, המבטא את כח הרצון האמיתי בכל ארץ וארץ. עם זה רוצה להוכיח שרצון העמים הוא רצון האלוהים. אנו רוצים להוכיח לעולם, כי כאשר נוטל העם לידו את האחריות, אין לחשוש לו או לחשוש מפניו.

במסגרת צעידה זו של העם הלובי, בה הוא צועד לאחר מהפכת ה-1 בספט', אנו רוצים שלא תהייבה עצירות באמצע הדרך ואף לא פתרונות ביניים. ההמונים ישאו מעל ראשיהם את ההנהגות האמיתיות ואילו את ההנהגות הלא-אמיתיות יירמסו מתחת רגליהם. לכן כל ההנהגות האדמיניסטרטיביות האחרות בלוב, העומדות מדי יום ביומו לנוכח צעידת ההמונים, שנוטלים לידם את השלטון - הנהגות אלה עומדות כיום במבחן האמת, שהוא: אם הנהגות אלו הן הנהגות מהפכניות אמיתיות ואינן חרשות מפני ההמונים - כי אז נושאים אותן ההמונים מעל ראשיהם; אך אם הנהגות אלו נוגדות בהמונים ומפריעות למפנה המהפכני, כי אז חרשות הנהגות אלו מפני ההמונים, והן יירמסו מתחת רגליהם.

אנו רוצים, ביום חג זה, לשוב ולהזכיר פעם נוספת, כי החרות נלקחת ואינה במסרת וכי מחירה יקר, ואף השמירה עליה - יתכן ותהיה קשה יותר מעצם קבלתה; זאת כפי שאמר פעם גנדי. מכאן, שעל העם הלובי לדעת, שהחרות עלולה שלא להימשך, אם מקלים בה ראש או אם היא לא תבוצל למטרות, שיש בהן להביא תועלת לבריות. לכן עליכם תמיד להיות מוכנים להגן על חרותכם, אם כי לא עומדים לרשותנו ציים גדולים ולא פצצות אטום, אך לרשותנו עומדת האמונה, המשמשת מגן לחרות.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אני רוצה לטוב ולהזכיר לכם, כי החרות, אותה אתם חוגגים כיום, לוקה בחסר, כל עוד קיימת אדמה ערבית כבושה, וקיים עם ערבי שגורש מאדמתו. לכן, אל תשתעשעו בחגיגות לרגל הפיבוי ולזכר המהפכה והחרות. תשתעשעו בדברים אלה רק כאשר תוכלו לשמוח ולחגוג את שמחת החרות של האומה הערבית כולה, חרות שלא תושג אלא ע"י השלמת האיחוד הערבי (תשואות ארוכות).

שם, בפלסטין, יש לכם אחים, החיים תחת עול הכיבוש והחיים גם מחוץ לאדמתם. יש לכם אחים במצרים, שאדמתם נכבשה ושהאוייב מאיים עליהם. ישנם גם אחים בסוריה, החיים תחת עול הכיבוש, ושהאוייב מאיים על בתיהם ועל חייהם. יש לכם גם אחים בירדן, שאדמתם נכבשה ע"י האוייב והוא מאיים על בתיהם. מכאן, שחרותנו תוסיף להיות לוקה בחסר, כל עוד תוסיף החרות הערבית להיות בלתי מושלמת; עצמאותנו תהיה חסרה, כל עוד תוסיף להיות העצמאות הערבית לוקה בחסר; וכבודנו יוסיף להיות פצוע, כל עוד יוסיף הכבוד הערבי להיות פצוע.

על כן הכרח הוא להמשיך בדרך האיחוד הערבי והכרחית היא ההחלטה הנחושה לבנות כוחות מזוייבים מודרניים, לאמן כל פרט להשתמש בנשק ולתת בידו נשק, וכן להמשיך בבניית האחוד הערבי - כל זה מחייב מאמץ, הקרבה ואמונה.

חובה היא, שנהיה מאמינים, כדי שנוכל להגשים מטרות אלה. נמשיך בדרך החרות, הסוציאליזם והאחוד. סיסמאתנו תמיד היא: אללה הוא הגדול ביותר; הכבוד והתפארת לערבים.

שלום עליכם.

הדפסה והגהה: חר/צע-צל.

עריכה ובדיקה: יש.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

חצב

מ"ד 4 / 148
מ"ז בניסן תשל"ג
18 באפר' 1973

כתבה מיוחדת

הנושא:-

==========

נאום קד'אפי בעיר זוארה

לרגל יום הולדת הנביא מחמד

==========

מקור: רדיו לוב, 152250 אפר' 73'

מק"ט 441501030 סופס 2284 (11-72)

מצרים רוצה לפתור בעיתה, כלומר בעית סיני. בשנת 1967 היא קיבלה את החלטת מרעה"ב והסכימה לפתור הבעיה על יסוד זה. לאחר שנכשלו הנסיונות, היא (מצרים) הכריזה,מזה זמן קצר כי אין (דרך) בפניה אלא להלחם לשחרור אדמותיה. על כל פנים מצרים הכריזה (דעתה) בעניין בעיתה - בעניין סיני.

סוריה הכריזה מהתחלה שהיא דוחה את החלטת מרעה"ב והיא עדיין מדברת על שחרור הגולן בכוח. הדבר שצריך להבין העם הלובי הוא שבעיות אלה אינן בעיותיו של קד'אפי, לא אותר עליהן, ברגע כלשהו, שכן אלו אינן בעיות אישיות. הבעיה היא, איפוא,בעיה לוקלית (אזורית) והמערכה היא מערכה לוקלית (איזורית) **וכל אחד** חופש מיצר יוכל לשחרר את האדמות שנלקחו ממנו ב-67'.

המעניין אותנו עתה הוא זה, שכל הערבים יש להם הזכות לפתור את הבעיות שלהם בדרך הנראית להם, אך כל זה אסור לו להתבסס בסוף על בסיס ההכרה בישראל או שהסוף יהיה אובדן הבעיה הפלסטינית...

אלהים (ישמרנו) אם נאבד את הבעיה הפלסטינית ונאלץ בסוף להכיר בעל כורחנו בישראל או אפילו להעניק לה את זכות המעבר בתעלת סואץ, או שתהיה לה זכות לגבי כל חלק של האדמה שכבשה ב-67' או שיקבעו עבורה גבולות חדשים בסיני ומצרים או בכל אזור אחר. חי אלהים שאין בידינו הזכות לבוא בטענות כלשהן לא לסוריה, לא למצרים ולא לכל אחד אחר הרוצה לפתור את בעית אדמותיו בכל צורה שהיא, אלא שאנו חייבים לתמוך בו. אם הוא ירצה לפתור זאת באו"ם נהיה חייבים לתמוך בו באו"ם, ואם הוא ירצה לפתור זאת בנשק, נהיה חייבים לספק לו נשק אם יש בידינו נשק זה. אם ידרוש שנלחם לצידו, נהיה חייבים להלחם לצידו.

אני אומר זאת גם היום: אם תהיה מערכה בזמן כלשהו, אין אנו שותפים לתכנית (לשחרור האדמות), כך שכל תכנית לשחרור האדמות הכבושות אין אנו שותפים בה עד עתה; שכן דעתה של לוב בנושא זה ברורה והיא מתורה לעצמה תוכנית השונה תכלית שינוי מהתוכנית שמתווים הערבים (הישנים) מסביב לפלסטין. מכאן שלא תהיה מערכה בשום זמן מהזמנים. אך אם הערבים ינצחו או תינצח סוריה או מצרים, אזי זה יהיה פרי תכנונן של סוריה ומצרים.

[illegible]

אם תהיה תבוסה, חס וחלילה, תהיה זו תבוסה פרי תכבונן של סוריה ומצרים. לנו אין הזכות להעלות טענות נגד כל תוכנית שהיא שתתווה מצרים או סוריה לשחרור אדמתה, בכל צורה שהיא. אך מזכותנו להשמיע את דעתנו בקול רם לגבי בעית פלשתין ולגבי נוכחות ישראל בפלשתין. משום שדבר זה איננו קביבה הבלעדי של סוריה או מצרים או ירדן. זה קביבה של האומה הערבית כולה.

צריך להיות ברור לנו כבר עתה, שאם מצרים תבקש דבר מה מאתנו - אנו חייבים להגיש לה אותו (מחיאות כפים).

לא הגשנו לסוריה דבר אחר פרט ל-5 מליון, ואשר כולכם יודעים על דבר זה כבר מזמן. וזאת משום שיש לנו דעה משלנו לגבי המערכה. ואם תסכים לדעה זו, אנו מוכנים להגיש לה לא רק סיוע בלבד, אלא את כל אשר ברשותנו. אך אם היא לא תסכים לדעה זו, לא נוכל להגיש לה דבר.

אנו לא בטוחים, ואף לא יודעים ולא שותפים בשום תכבון.את זה צריך להבין העם הסורי, כי יש הטוענים שהעם הלובי לא הגיש לעם הסורי דבר, פרט ל-5 מליון. לכך יש סיבות שהעם הסורי חייב להבינן.

לוב (היא אשר יכולה) להתוות את התוכנית האמיתית למערכת הגורל ולמערכה הלאומית (ואם לא תתקבל תכנית זאת?) סבורה שאין היא צריכה לסכן את משאבי האומה הערבית בכל מערכה שנועדה לכשלון. אנו סבורים גם עתה שכל התכניות של הערבים מובילות בסוף למערכה שנדונה לכשלון.

אין בדברי אלה כדי להשפיע בשום פנים ואופן, כפי שאחדים עלולים לחשוב, על פדרצית הרפובליקות הערביות ולא על האחוד של מזוג בין לוב למצרים, ואין בהם כדי להשפיע על ענייני האזור בכלל. ואם ישנם כאלה הסבורים, שיש בדברי אלה כדי להשפיע על פדרצית הרפובליקות הערביות ועל האחוד הערבי - ברצוני לומר לכם, כי האחוד של מזוג עם מצרים זה עניין גורלי, עניין של חיים או מות, ענין הנוגע לקיום אזור זה, ביציבותו ובבטחונו. אין הכוונה בדברי אלה לפגוע או להקניט אף אחד. אנו סבורים, כי הנשיא סאדאת מעריך את האינטרס הלאומי של האומה הערבית יותר מכל אחד מאתנו. אין כלל מקום להטיל ספק בלאומיותו של הנשיא סאדאת, אותה הוכיח (במאבקו) הארוך למען מצרים והוא נאבק למען מצרים וחושף את עצמו לסכנה למען מצרים; וזאת מאז מהפיכת ה-23 ביולי כאשר נלחם למען מצרים וסכן את חייו למען מצרים ובעיתה.

3/...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כן אין להטיל כלל ספק לגבי אמונתו של סאדאת באחוד הערבי ושקידתו על הבעיה הלאומית. כמו כן אין להטיל ספק כלל בלאומיותו של הנשיא אסד, לא בערביותו ולא בנאמנותו לעניין. כך שאין לראות בדברי אלה עניין אישי או עניין של חלוקי דעות ביני לבין סאדאת ואסד. אך לגבי העניין הלאומי של תוכנית המערכה קיימים אמנם חלוקי דעות ממשיים.

כאשר אנחנו חלוקים בדעתנו בישיבות, אנו יוצאים מישיבות אלה כשאנו אחים, כפי שהייתי לפני הישיבות. לכן דברים אלה שאני אומר הם דברים מופשטים (כלליים) והכוונה בהם היא כללית, כך שאין הכוונה בהם לאישים או משטרים מסוימים. מכאן שאין שום אדם, לא אני ולא זולתי, היכול להשפיע על הפדרציה, משום שפדרציה זו קמה עפ"י רצון העם, שכן 50 מליון מכלל האומה הערבית הצביעו בעד כינון הפדרציה.

אשר לאחוד בין מצרים ללוב, הרי לא אנו (שתבענו) אותו, אלא העם הלובי הוא (שתבע) אותו. העם הלובי הוא אשר (עכב) אותנו בבנגאזי ותבע להכריז מייד על האחוד (מחיאות כפיים).

מדברי אלה אין להבין שעניין הפדרציה הוא עניין קל, או שהאחוד של מיזוג הוא עניין (....). בדברי אלה התכוונתי לומר (כמה מלים משובשות) פדרצית הריפובליקות הערביות והאחוד הערבי והגדרת סדר האחריות, וביחוד כשהאומה הערבית במצאת עתה על סף שלב או מערכה או כל דבר מסוג זה. מכאן שעמדתנו, כאן בלוב, חייבת להיות ברורה. כל הדברים האלה - אין בהם כדי להשפיע עליבו ועל כוח רצונבו. שום מנהיג ערבי לא יכול היום לבודד את עצמו מהעניין הלאומי וזה אשר יבודד עצמו מהעניין הלאומי (איבו ראוי) להיות מנהיג ומקומו יהיה מתחת לרגלי ההמונים. שכן דבר בלתי אפשרי הוא לבודד את עצמך מגורל של אומה זו (מחיאות כפיים).

כאשר אני אומר דברים אלה אני מתכוון בהם לכך שההנהגה בלוב מושפעת השפעה רבה מהעמדות הלאומיות, כלומר לאומיות העשייה הפדאית שאנו עושים כל מאמץ למענה. לעומת זאת עומדים משטרים ערביים אחרים (כמכטול) בפני העשייה הפדאית. לדבר זה יש השפעה רבה עליבו. זוהי בעיה גורלית מבעיותיבו. משום שהיא אחת מזידות המאבק ואיבני יכול לבודד את עצמי ממנה. אני סבור שבעית פלסטין, בעית העשייה הפדאית ולאומיות העשיה הפדאית, המתבדבים הלוביים שהלכו וחזרו ואלפי הערבים אשר התבדבו ונתנו להם אמון והדרכה ואח"כ באו המדינות הערביות אמרו לא!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כל הבעיות האלה משפיעות עלי אישית אינני יכול לבודד את עצמי מהן. אלה הם חלק מהמערכה וחלק מההנהגה, חלק מהמצב שבו אני במצא. שכן אנו יכולים לחיות כמו בת-יענה הטומנת את ראשה בחול ומתעלמת מהסכנות שמסביבה. (מחיאות כפיים). שכן כאשר בת היענה, חשה בסכנה, היא טומנת את ראשה בחול, כפי שאתם יודעים.אם מנהיגי ערב נוהגים בדרך זו, הרי שאני אישית, אינני יכול להסכים לדבר זה ולכן על הנהגת המהפכה בלוב להמשיך (להתעניין בבעיה זו), דבר הקשור קשר הדוק עם הענין הלאומי.

אישית, אינני יכול לנהוג כמו החלזון ולהכנס לתוך שריוני ברגע מסוים ולומר שאני בשיא מדינה (שעשיתי את שלי), כמו שנהג בשיא לבנון, למשל.

ישנו כאן ענין של מהפכה לאומית, מהפכה למען האחוד, מהפכה של צעדים לקראת הגשמת אחוד זה ולקראת הגשמת העשייה הפדאית.

מליונים של דינארים הוצאו למען בעית פלסטין ולמען התמיכה בהתנגדות ולמען התמיכה בלאומיות העשיה הפדאית. אלה הם ענינים גורליים ואם יכשלו - פרוש הדבר כשלון ההנהגה. אנו חייבים להכיר בעובדה שכשלון כזה הוא כשלון במשור הלאומי, שהסיבות לו הן במשתרים הערביים וכל כשלון במשור הלאומי משתקף על ההנהגה בפנים, שכן אנו בראש ובראשונה קצינים אחודיים, ועדיין אנו מוסיפים להיות אחודים והייבו מוכנים עוד במהפכת ה-1 בספט' להקריב את חייבו למען האחוד הערבי והחרות. (מחיאות כפיים).

הדרך ארוכה עדיין בפני העם הלובי ועם זה עדיין יכול להמשיך את המאבק למען לאומיות העשייה הפדאית ובאחד הימים הוא אף עתיד לנצח. כן עתיד העם הלובי לנחול נצחון גם במישור לאומיות המערכה ויהפוך זאת לדבר ממשי. הכוונה בלאומיות המערכה היא המערכה למען שחרור פלסטין ולא מערכה אזורית, עליבו להבהיר זאת. אך אם המערכה לא תהיה מערכה לשחרור פלסטין, אזי תתחיל מערכה נוספת - מערכה אזורית, כך שאם יש צורך להגן על קהיר, הרי שאנחנו מוכנים למות למענה, ואם יש צורך להגן על דמשק, הרי שאנו מוכנים למות גם למענה. אך אם המערכה היא למען פלסטין ולא תתנהל למען פלסטין, הרי חייב להיות ברור לנו, שכאשר אנחנו מקריבים למען דבר מה, עליבו לדעת לאיזה מטרה אנחנו מקריבים זאת; אם אנו מקריבים זאת למען פלסטין או למען אדמה אחרת.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אין לבו שום מביעה ואף לא רואים שום בזק אם בקריב למען סרני או למען הגולן או למען פלסטין, שכן כל אלה הם אדמה ערבית, אלא שיש לקבוע ולהגדיר את המטרה עוד בהתחלה. מולכם עומדת עתה העטייה הפדאית ולאומיות המערכה, וזהו בבחיבת חוב המופקד בידכם, ועליכם ליטמו.

מולכם עומד הצדק הסוציאלי. (הערבים) מרבים בסוציאליזם - המצב הקיים במולדת הערבית אין הוא סוציאליזם כלל וכלל. הסוציאליזם הוא זה שהוצג בצורה מדעית ורציבית לאחר מהפכת ה-1 בספט', אשר מצאה את יסודות הסוציאליזם בקוראן (מחיאות כפיים).

כל דבר זולת משמעות זאת איבו בחשב לסוציאליזם (אלא לקומוניזם?). בארה"ב לא נכנס הסוציאליזם אלא הקפיטליזם וזהו דבר אחר. ואילו בלוב ישבו סוציאליזם אמיתי, בעוד שבכל ארצות ערב יש מצב של תבודה בין הסוציאליזם לקומוניזם ולקפיטליזם, תוך הובאה וכשלון כלכלי - הרי אין זו דרכבו. דרכבו לגבי משמעות הסוציאליזם היא זו השאובה מהקראן.

לפביכם עומד עבין האחוד הערבי, האחוד עם מצרים ולפביכם האחוד הערבי, עם יתר ארצות ערב. אתם עם האחראי להגשמת האחוד הערבי, שכן אבו לא בסכים כלל שיום יבוא והעם הלובי ישכח את הסיסמאות או שיזביח את האחוד הערבי, או שיבטוש את בעית פלסטין או את המאבק למען העמים המקופחים. אין זה מתקבל על הדעת שעם כזה יסוג לאחור. מכאן שהעם הלובי במצא עתה בעצומה של דרך המובילה לאחוד הערבי, תוך לחימה באימפ' ממזרח וממערב, עד שיגיע לפלסטין. העם הלובי במצא בעצומה של דרך זו ואיבו יכול לסגת ממבה לכן זהו חוב המופקד בידי העם הלובי, שעליו לפרוע אותו. חוב זה הוא שהעם הלובי ימשיך לעמוד בראש האומה הערבית לקראת החרות האחוד והסוציאליזם.

בעיות אלה העומדות בפביכם מחייבות אותכם לבדוק מחדש את עביבכם ולשוב לעביבי הפבים שלכם, לאחר שלוש שבות המהפכה, אתם צועדים בדרך האחוד העיבי בלחמים בבריטביה למען צפון אירלבד, בלחמים בארה"ב בשל ההפלייה הגזעית ובגלל האמריקבים השחורים, בלחמים בפיליפבים למען המוסלמים שם, בלחמים בבד ישראל באפריקה ופועלים למען בצחון האסלאם, אתם מטיפים למען האסלאם במדיבות חדשות ולמען מהפכה חדשה, שכן אתם חוזרים מחדש על שליחות האסלאם.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

היום, אותו אבו חוגגים עתה, יום הולדת הנביא, מטמל את המשכות האסלאם ואת המהפכה של האסלאם, אותה מהפכה מתחדשת ומתמשכת. לכן אתם כאן חוזרים ובושאים שוב את דגל האסלאם, כלומר את המשכיות המהפכה בכל התחומים.

אין אתם מטיפים בעולם הערבי בלבד, אלא בכל העולם כולו: בקרב העם של צפון אירלנד, שהיא אי ליד הקוטב הצפוני, הסמוך לבריטניה. זהו עם קטן המכיר היטב את העם הלובי. כיצד הוא הכיר אותו? הוא מכיר אותו משום שהעם הלובי התייצב לימינו במאבקו הצודק נגד בריטניה למען חרותו. (מחיאות כפים) האמריקנים השחורים, אלה הנמצאים מעבר לאטלנטי - הם מכירים אתכם, את העם הלובי. אין הם מכירים אותכם פנים אל פנים, אלא מכירים אותכם משום שאתם עומדים לצד האמריקנים השחורים, בגד ההפלייה הגזעית, וזאת משום שהאסלאם מטיף לשויון בקרב בני אדם והרי אתם חלק ממהפכת האסלאם. (מחיאות כפים).

העם הפליפיני באוקיינוס השקט, שבינו לבינכם מפרידה יבשת אסיה, אף הוא מכיר אתכם, את העם הלובי, אשר התייצב לימין העם הפליפיני נגד ממשלתו ונגד ההפליה בקרב חלקי המולדת האחת וכן נגד ההפלייה העדתית. העם שבדרום הפליפינים תולה בכם תקוות גדולות וכן גם העם בצפון אירלנד, הקושר את חרותו בכם. כמוהם גם האמריקנים השחורים בארה"ב. העם הלובי שלא היה מוכר לפני שנים ספורות - מכירים אותו עתה עמים רבים בעולם ותולים בו תקוות גדולות. העם המונה 2 מליון נפש בלבד שכן העם הלובי משפיע על עמים רבים ועל בעיותיהם: ארופה, צרפת, ספרד, איטליה, גרמניה מלטה ואפילו מדינות סקנדינביה וקפריסין - כל אלה תולים תקוות רבות בידידותה של לוב שכן הידידות עם לוב היא למעשה המפתח האמיתי למולדת.

כיום אירופה מביטה אל לוב לא כפי שהביטה אליה ב-'69, שכן העם הלובי כפה על יתר העמים לכבדו, ולתת בו אמון, כך שהידידות עם העם הלובי זוכה לחשיבות רבה בקרב עמי העולם.

אלה הם עניינים חשובים, שאתם נושאים בעול שלהם, אך כדי להגיע לבעיות אלה ולטפל בהם - מחייב הדבר עיון חדש בעיניים פנים וזהו למעשה הנושא השני שאני רוצה לדבר אודותיו. אלה הן בעיות הפטריוטיזם (וטניה - במקור).

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אם היבכם שואפים לאחוד ערבי, לחרות ולסוציאליזם, (להטפת), האסלאם, ולביטריליזם החיובי - יש לעיין מחדש בעניני פנים. שכן אם רצונכם להקים עשרות אלפים של בתים ולהפריח את השממה בזמן הקצר ביותר, ואם ברצונכם להקים מאות של בתי"ס עבור ילדיכם, להקים בתי-חולים ומרפאות, ואם לאחר מכן תרצו לחזק את עצמכם ולהקים כוחות מזויינים מודרניים, שיגנו על השגים אלה - כי אז מחייב כל זה עיון מחדש בעניני פנים.

יש לי הצעות, אך איננו חייב לבצען שכן ההחלטה היא בידכם אם ברצונכם להפטר מהעוני, מהבערות,מהפגור, ומהחולי, להקים מפעלי תעשייה, משקים חקלאיים ולהקים כוחות מזויינים ואף להמשיך בדרך לאחוד, לחרות ולסוציאליזם - מחייב הדבר אותנו לדבר בנושאים הבאים, כדי להגדיר את עמדתכם לגביהם.

ההישגים המהפכניים, שאתם שואפים להגשימם, הם, לפי דעתי, נתונים בסכנה אם לא תלכו בדרך זו. אני אישית איננו יכול להוליך שולל את הבריות. צייתי בראשית דברי, כי אנו משוחחים היום לרגל מאורע גדול - יום הולדתו ופטירתו של נביא הצדק, לכן עליבו לומר דברי אמת ועליבו לומר את הדברים אשר יבחו את האנשים באורח מישור ולא את הדברים אשר יוליכו שולל את הבריות.

זאת משום שרוב השליטים הערביים והממשלות הערביות שקדו להוליך שולל את ההמונים. הם פנו לרגשות של ההמונים ואלה מחו להם כפיים ולבסוף נפלו ההמונים בפח ומצאו את עצמם עומדים בפני פשה-מורגנה, ככל שהם מתקרבים אליה היא מתרחקת. אנו כאן איננו רוצים להוליך שולל את האנשים ולא רוצים להוליך שולל את המוני העם הלובי, ולא רוצים שהעם הלובי יוליך שולל את המוני האומה הערבית.

כל צעד שנצעד חייב להיות מבוסס על יסוד בריא. כל פעולה שנעשה אנו חייבים להיות בטוחים שהיא מבוססת על יסוד בריא. כל דבר שאנו אומרים אנו חייבים להיות בטוחים שהוא דבר אמת. אני אדבר על בעיות רגישות ובעיות פנימיות חשובות מאד. אולם שיחה בנידון מחייבת אותנו להבין מה אנו עושים.

אני אמרתי לכם אם ברצונכם להקים (מלה משובשת) חוות חקלאות, לערוך רפורמה חקלאית, להפוך אדמה צחיחה לאדמה חקלאית, להקים מפעלים - מפעלים לייצור נעלים, בגדים, ומפעלי שימורים, מפעלים למכונויות טרקטורים ולצמיגים וכל הדברים שאתם מביאים מבחוץ. אם ברצונכם להקים כוחות מזוייגים, אשר יגנו עליכם וכדי שמצבכם לא יהיה כמו מצבה של לבנון בפני העולם.
(הערה: קד'אפי לא השלים את המשפט).

הידיד לא מביא לכם נשק, ולא מפעלים, ולא חוות חקלאיות ולא בונה בתי ספר ולא בתי-חולים ולא סולל כבישים. קיימים דברים אחרים אשר הם למעשה בונים את המדינה והופכים אותה למדינה מתקדמת.

אם אתם ממשיכים לצעוד בדרך האיחוד, הרי העולם כולו והערבים תולים תקוות בעם הלובי, המנהיג את האחדות הערבית, מנהיג את מלחמת השחרור, מטיף למען הסוציאליזם ומטיף למען האסלאם העומד לימין העמים העשוקים. אולם הדברים האלה מחייבים שאתם תהיו חזקים מבפנים. מן ההכרח שאתם תחילה תבנו את עצמכם. כיצד? אמרתי לכם שאתם לא יכולים לעשות דבר בחוץ אם איננכם חזקים בפנים, ואם איננכם מכירים את עצמכם בפנים.

כדי שתכירו את עצמכם מבפנים ותהיו חזקים מבפנים, עליכם לעשות את הדברים הבאים:
הדבר הראשון - עליכם לצעוד עתה צעדים מסורתיים ורגילים לחלוטין. מחצית החוקים, לפיהם אתם פועלים, הם חוקי המשטר הישן. יותר נכון, שלשת-רבעי החוקים הקיימים, ושלפיהם אתם פועלים, הם חוקי המשטר הישן ועדיין הם לא שונו. הכוחות המזוייגים - כפי שאמרתי אז בבנגאזי - כי הטכנאים בכוחות המזוייגים עבור חיה"א כאילו הם נשלחים כנדבה ע"י ארצות אחרות. זוהי כמובן בושה בפני העולם. חייבים להיות אצלכם אוניברסיטאות ומכללות שמהן אפשר לגייס אנשים כדי להפעיל בסיס אחד או שניים של חיה"א. (מכללה) נוספת חדשה ימית ויבשתית.

מחצית הכוחות המזוייגים שלכם עדיין חסרה. אין חיילים, פרסמנו מודעות על גבי מודעות ואיש לא בא. מדוע? מכיון שאצלנו הגיוס איננו חובה. אל תתחמקו (מלהצטרף לשורות) חיה"א בשנים הבאות. פרסמנו מודעות ביחס לחיה"א ואיש לא הופיע. כן אמור הדבר לגבי חיל הים.

המפעלים שאתם מקימים אין מי שיפעיל אותם. החברות החקלאיות התוכניות החקלאיות, המהנדסים החקלאיים הסתלקו מהן, מהנדס מאזור אלח'רמס שמיבנו אותו באיזור שארג'ה, בכח. חודשיים אנו מחפשים אחריו. באיזור (מח'דמה?) הרופא היחיד שם הוא רופא פלסטיני, כיון שהלובים לא רוצים לעבוד שם, "משום שמח'דמה במצאת במאדים". הפועלים העובדים בתוכנית החקלאית "ג'רפר" הובאו מתוניסיה וממצרים, אין מבני האיזור איזו רוצה לעבוד בתוכנית זו. מורה להתעמלות שהובא לאיזור (חמרא?) כדי להעביר שיעורי התעמלות לתלמידים. לאיזורים המרוחקים לא באים אלא פלסטיני או מצרי. בעוד שהמהנדס הלובי, הרופא הלובי והמורה הלובי (לא הולכים למקומות מרוחקים).

אני אישית לא יכול לשאת באחריות לכשלון הלאומי. אם הערבים נכשלו בפעם שנייה וחלילה בפעם שלישית, איבני רוצה להיות בין המנהיגים המובסים, משום שלי לא היה כל חלק בכל תבוסה. אם הערבים נטלו חלק במערכה כושלת, כאשר לנו אין חלק בתכנונה יחד אתם, הרי שאני, אישית, לא אשא באחריות להיות בין המפקדים הערביים, שישראל תביס אותם ולא אוכל להיות אחד ממנהיגי ערב השולטים במולדת הערבית, שבגוכחותם תובס ההתנגדות הפלסטינית הערבית הגיבורה ותחוסל - תחוסל בידיים ערביות. כן גם איבני יכול להיות אחד ממנהיגי ערב המתייחסים לעם הפלסטיני כאל עם בטול התנגדות. לא אסכים להיות בראש מועצת המהפכה בלוב, במצב שאנו לא מסכימים ללכת "מח'מט" ל"תאוורה", "מטריפולי" ל"ע'ריאן" או מ"אלזאריה" ל"אלזואר" אני דוחה, שמציאות זו תהייה קיימת בשם החופש, או בשם הדמוקרטיה או בשם כלשהו - אני דוחה שהמדינה תתנהל עפ"י חוקים ריאקציוניים, משום שהפיכת חוקים אלה לחוקים מהפכניים, תלווה ביישום מהפכני יום-יומי, דבר שאינו נטבל ע"י רבים, ומכל מקום בשם החופש, בשם הדמוקרטיה ובשם מועצת השורה - זה שגורם להיסוס גם בפעילות המהפכנית.

הפשעים התרבו לאחר המהפכה. מדוע? משום שאני אישית אסרתי שיהיה שוטר אחד, לאחר המהפכה, הנושא עמו אקדח, או אלה או כל דבר אחר. אמרתי להם, כי לאחר המהפכה לא ישאו השוטרים נשק. השוטרים שלאחר המהפכה הם שוטרי המהפכה והם מנגנון ממנגנוניה. אני, אישית, דחיתי (את הרעיון), שהשוטר ישא אקדח או אלה לאחר המהפכה. חפצתי, שהמשטרה שלנו תהייה כמו המשטרה בברטניה או בכל מדינה אחרת שצעדה כברת דרך של מאות שנים לפנינו, כשהשוטר אינו נושא אלא פנקס, עפרון ומפה, כדי לעזור לאנשים ולהדריכם ולא אלה או אקדח כפי שבמדינות הנחשלות.

מה אירע אחר זה? שתקרירות התגרעה גדלו משום שאחד בתקל בשוטר ויודע שלשוטר אין אקדח. מעשי הגניבה התרבו, אחד גונב והוא יודע, שאין ברשות השוטר נשק. ההתקפות על הבתים התרבו. מדוע? משום שחלק מהגנבים, שום חברה איבה נקיה מהם, יודע שהשוטרים אינם נושאים אקדחים ולכן אינם יכולים למנוע את הגנבה מהבתים. אף זה שברח דרך הגבולות, יודע, שאין עם השוטרים אקדחים ונשק. אולם , בזמנו, בשאו שוטרי הגבול רובים והצטיידו במכונאות בעלות ציוד אלחוטי. היה גם כוח נע, כך שאיש לא היה חושב מעולם לחצות את הגבול, או לעבור באור אדום, או להתקיף מישהו. כל זה בשם החופש. אמרתי זאת לעם זה, שחי 400 שנה כשהשוט מונף מעל ראשו, החרב מונפת מעל ראשו והמקל מאיים עליו. עם זה חייב לחיות חופשי, אין שוטר הנושא אלה או אקדח. (מחיאות כפים).

מה שארע שנתגלו אנשים חולים, בשעה שמדברים על ערכים רעיוניים, על החופש ועל הדמוקרטיה. אני חושב, שאתם גיליתם בכמה סימפוזיונים באוניברסיטה סטודנטים חולים - תודה לאל שהם נספרים על האצבעות. הם דיברו וניתנה להם האפשרות לדבר. הם היחידים אשר דיברו. הם אמרו דברים, שאינם קשורים עם המציאות הלובית כלל ועיקר, דיבורים השייכים לתקופה הישנה ודיבורים על ההשתלטות המחשבתית באוניברסיטה, מה הקשר בין זה לזה? זה דבר אחד וזה דבר אחר. באוניברסיטה אין השתלטות מחשבתית בכלל, יש לאוניברסיטה חרות מוחלטת, עד כי איפשרנו לקומוניסטים להשמיע את דבריהם ולערוך כתב עת, לאחים המוסלמים לדבר, ואין אחד שיש לו מחשבה כל שהי שלא נתנו לו לדבר ולקיים סימפוזיונים. כל הסימפוזיונים ידועים, איש איננו מתערב בהם. דיברו ואמרו שאינם חפצים במשרד מודיעין ואינם רוצים את המודיעין הכללי, באלזאריה כבר דיברתי על הנושא הזה ואמרתי שלכל מדינה בעולם יש מודיעין כללי ואף לאדוננו מחמד, היה מנגנון כזה.

המודיעין הכללי הם חלק מהעם, שמשימתם להתפנות לעיקוב אחר הטגרירויות (ואנשי) המודיעין של המדינות העוינות ואחר כל דבר העוין את הרפובליקה. כל מי שאינו מפעיל מודיעין כללי הוא שפש. אין קשר למודיעין הכללי עם הדמוקרטיה, או החופש או מועצת השורא. אך החולים מדברים על זה, ניחא, יש משרד מודיעין שמתבכל לאנשים ברחוב ומתקיף את הבתים.

ישבם גנבים, ישבם פושעים, יש ארחי-פרחי וכיוצא בזה. אבל אם אין משרד מודיעין ואין משטרה, לא בדע מה זה (משטר), כל אחד בעולם צריך להביא משרד מודיעין. באים סטודנטים באוניברסיטה ואומרים, שאינם חפצים במשרד מודיעין. האם זו אוניברסיטה? האם זה מדע? זוהי בורות מורכבת. איני רוצה בבורות, אני רוצה אוניברסיטה. אחד יבוא ויגיד לי: איני רוצה משרד מודיעין. באלוהים, לפי דעתי, אדם כזה הוא אחד מהגנבים, המתקיף את האנשים. אבל הפקח הוא זה שאומר: אין מנוס ממשרד מודיעין שיהיה מהפכני; צריך מודיעין כללי שיהיה חזק ומהפכני; צריך משטרה שתבלום את המתקיפים והגנבים.

בכל מדינות העולם יש מנגנונים כאלה. עם זאת, העברנו מספר גדול ביותר של אנשים מהמודיעין. הם לובשים עתה מדי משטרה, או מדים של שוטרי תנועה, זאת, כדי להפחית את מספרם ועתה יש לנו מספר קטן ביותר מהם. את המודיעין הצבאי אני, אישית, פיזרתי ולא נשאר אלא מספר קטן של אנשים לעיקוב. פעולת המודיעין הצבאי היא בתוך הכוחות הצבאיים שמטרתה לגלות אם יש מרגל או כל דבר הקשור בחבלה או בהסתה וכיוצא בזה. גם את המודיעין הצבאי פיזרתי ולא השארתי אלא מספר מזערי של אנשים, למען העיקוב. אם נפזר את המודיעין הכללי, לא יעלה בידינו לגלות מעשה רגול פה ומעשה רגול שם ולא נוכל לחשוף את הרגול של האויב פה. אם נפזר את המודיעין הכללי, יהיה כאן יער, כשכל אחד יכול להתקיף את רעהו.

המשטרה, שציינתי קודם לכן למנוע ממנה לשאת נשק - נאלצתי לצוות לאחר מכן לחלק להם ולפטרולים אקדחים, כדי לשמור ולהגן על חיי האנשים וכבודם. אם אין למשטרה נשק, חיי האנשים יהיו בסכנה. השוטרים ללא נשק הם בבחינת אנשים הלובשים מדים בלבד. (כנגד זה) יעשו האנשים ככל העולה על רוחם. אמרו, שאני טועה בזה שאני מחלק נשק ואקדחים. התברר, שהעולם השלישי, עבר 500 שנה, כדי שיבין, שצריך לכבד שוטר, גם כשאינו מצוייד בנשק. זה מה שהיה לפני מספר שנים. מכל מקום, לו היו לשוטרים בנגאזר אקדחים, לא היו עשרות מורים, רופאים ומהנדסים ניכנסים לבית חולים.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

יש לחלק אקדחים לחלק מאנשי הפטרולים והמשטרה, כדי להדוף את הפושעים. מכל מקום, דברים אלה הם בשם החופש. בהגבו כך עד שבוצרה אגדרלמרסיה, האדם שהעבירו אותו מח'מס לתאורה, ישב שם חודשיים- שלושה עבד שם וסמכבו עליו. זהו מצב מצער, זוהי רק דוגמא. יש עשרות דוגמאות.

אבל כרצשיה את הרופא פלסטיני זו את המורה פלסטיני ואת המנהל מצרי, מדוע? זאת בשעה שיש רופאים לובים, מהנדסים לובים ומורים לובים. יתרה מזו, הופיעה "מחלה" אחרת מכל אחד רוצה לנסוע לאמריקה. אנחנו אומרים לו, שאנו צריכים אותו והוא משיב: לא, אני רוצה להיות רופא ואמשיך את לימודי באמריקה. בעוד כמה שנים יביאו אמריקאיות אתם וישובו.

יש "מחלה" אחרת: מביאים מהנדס לובי, רופא לובי, איש מלומד ונותנים להם תפקיד מדיני והוא אינו רוצה בכך ואומר: אינני רוצה לעבוד, אני רוצה להמשיך את לימודי. יש כאן תפקידים, שאנו צריכים לאיים אותם, אבל האנשים רוצים להמשיך את לימודיהם ע"מ להתחמק מהעבודה. יש אומרים: "אצלכם יש אנשים שאתם סומכים עליהם ומאתם זקוקים להם לעבודה". אולם, כעבור יום הם מגישים התפטרות. אנו, בשם החופש והדמוקרטיה שולחים להם שוטר שאינו יודע קרוא וכתוב, שיאמר להם: לכו לבית הטוהר בודאי הם יגידו: איזה מין חופש זה?

רבותי, כיצד נהנה מהחופש על חשבון העם, נברח מעבודה על חשבון העם! כיצד נרשה בריחה לאמריקה על חשבון העם! כיצד נרשה להביא שכנאים ממדינות זרות לחיה"א, בשעה שבניבו כאן?

לפניכם שני פתרונות:

ברצוני לומר להם, כי אני בחרתי באלדוארה, משום שאין גבול לבטחוני בעם. אני יודע שהעם איננו במצא במקומות המפוארים, כי אם באזורים כאלה (כמו אלדוארה). עלי להתייחס למקום זה כאל המקום העממי האמיתי, שאפשר לאדם לדבר בו דברים לעניין. אני יודע היכן במצאים המוני המהפכה.

הנקודה השניה: היום, בהזדמנות מכובדת זו, מתכבד אני להימצא באלדוארה, כשאנו חוגגים את יום הזכרון המכובד, זכרון הצדק, שחייבים אנו לומר בו (בהזדמנות זו) את מילת הצדק.

יש מדינות ערביות וזרות בעולם השלישי, שיש להן דרכים רבות, שאנו מכירים אותן, אך לא נוהגים לפיהן. יש מדינות ערביות שעליהן לא שומעים דבר בחו"ל, אך בתוכן, בתי הסוהר מלאים והעריצות שוררת בדקר ובערב. אולם, אם אני, כאן, אומר לכם, שבכריז על דיקטטורה, חייבים להביא את העם הלובי ולומר לו: אנו חייבים להכריז על דיקטטורה, משום שיש ויש.. ויש. אם העם יסכים אתי - שיסכים; אם לא יסכים - בגיד שלום עליכם.

כיום אנו נוהגים דמוקרטיה ואנו חייבים לקבץ את העם הלובי . ולומר לו: "הוי עם לובי, אנו נוהגים דמוקרטיה בצורה זו וזו". אם העם יסכים - שיסכים, אם לא יסכים - באמר שלום.

לפיכך; יתר מדינות ערב מנהיגות (משטרים), תוך השתקה והשלכת (המתנגדים) לבית הסוהר ולא משנה אם יהיה זה למאה שנה, או עד למותם. יש משטרים ערביים הנוהגים סגנון זה, כשהם מגיפים סיסמאות של דמוקרטיות, של עממיות, של מהפכנות, אולם מצפוני, שלי אומר: אם זה למען השלטון, הרי שהשלטון איננו שווה מאומה.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מצפונו איננו מרשה לי ליישם דבר כלשהו, שלא הכרזתי עליו, שאיני מאמין בו ושהאנשים אינם מאמינים בו. אחרת, לא היתה מהפכה בארץ זו. אילו הייתי נוהג דוקטרינה של משטר, שלא הכרזתי עליה, ייראה המצב כאילו אין מהפכה, אלא יש בגידה ואני בוגד. אילו היינו בוגדים, כיצד היינו גומרים את השנה מבלי לעמוד לחקירה בפני העם הלובי?

כשמביאים אנשים ומשליכים אותם לבית הסוהר (באשמת) קשירת קשר נגד המהפכה - דמי שקושר נגד המהפכה כאילו קושר נגד העם - הקציבים החופשיים ירו בהם, מפני שמגיע להם אף יותר מזה. עם זאת אנו הכרזנו על זה ואמרנו, שיש אי-צדק בבית הסוהר ויש לחקור את העניין. רציתי להביא את האשמים למשפט, אלא שהוועידה הלאומית של אס"ע דחתה את העמדת הקציבים החופשיים למשפט, משום שהדבר ייראה כאילו הולמים במנגנון מהפכני. איש לא הכריז זאת, אני הכרזתי זאת. אפשר היה שנעבור על כך בשתיקה ונאמר: "אין שום דבר". אולם, מצפוננו לא מרשה לנו להשתמש בשיטת העריצים.

יש אומרים, שהם רוצים דמוקרטיה, חופש, כאילו עד עכשיו לא הבנתי מה זו דמוקרטיה ומה זה חופש, אודותם מדברים חלק "מהחולים". על כן אני אומר אחד משני דברים:
או שנתחיל מחדש, או שנסיים כל דבר (ונביא) את המלך ארדרים, שעדיין חי ונוציא החלטה לחזן אותו. גם יורש העצר עודנו חי.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

"הכוחות המזוייבים יגבו עליכם והם מסוגלים להגן על הרפובליקה. הכוחות המזוייבים אינם מסוגלים להגן על כל הטריטוריה של לוב, הם חסרים אימון וכח אדם. הנשק שרכשנו היגו חדיש ביותר, אך תקן היחידות הצבאיות עדיין איננו שלם".

(בתשובה לקריאות שנשמעו מצד הקהל ענה קד'אפי:)
"אנו מספקים לכם שרותים, מספקים לכם מורים, פותחים לכם בתי-ספר, בעת שהלובים אינם רוצים לזוז משרפולו ומבנגאזי".
"עליכם להתחיל מחדש ולבנות מחדש. תבחרו לכם את המשטר כטוב בעיניכם, יהיה זה מלוכני או רפובליקני" (קריאות מצד הקהל).

"המדינה היא שלכם, ולא של מעמר קד'אפי. המהפכה נתונה באיום ולא נוכל לשאת באחריות כל עוד המהפכה נתונה באיום מבחוץ. אם המהפכה נתונה לאיום מבפנים נוכל לשאת זאת, אך אם הסכנה היא מבחוץ עליכם קודם כל להסדיר זאת, ורק אח"כ נטפל בסכנות מבפנים.

ואני אומר לכם בצורה גלויה ביותר; תנו לי לחיות, ואתם תעשו כטוב בעיניכם" (קריאות מצד הקהל).
לא, אלו הם עניינים חשובים וחמורים, ואני אישית לא אוכל לשאת יותר באחריות.

תשאו אתם באחריות (קריאות מצד הקהל: "לא! לא!") אני לא רוצה שבכל חדשיים נגיע התפטרות.
(צעקות מצד הקהל).

לא, קריאות, צעקות, הפגנות, שביתות וכו' - אין זו הדרך הנכונה, הראויה לגברים. עליכם להפעיל את מוחיכם וזוהי השיטה הנכונה.

זה לא יתכן שבכל חודשיים נגיע התפטרות. אין לי כל שאיפות לנשיאות והנהגה, אך אני חרד מאוד לראות את המהפכה כשהיא נתונה באיומים וסכנות, בצורה שלא נוכל להרשות בשום אופן.

לא יתכן שכל-אחד יעשה כראות עיניו, כן אנו פוסלים את השיטות המשטרתיות, לא נסכים לעצור את האנשים, או להגביל את חופש הפרט של מישהו. אם אתם רוצים להמשיך במהפכה, על כל העם הלובי להתלכד מסביבה ולנקוט:

א. אם אנו רוצים להמשיך עליכם להתחיל מחדש. קודם כל עליכם לעכב את כל החוקים הנהוגים עתה, ולהמשיך בפעולות המהפכנות, ולנקוט צעדים ונוגשים באופן מיידי (מחיאות כפיים).

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כלומר: שכל הצעדים שיבקטו, לא יפגעו ע"י החוגים הקיימים, אלא יהלמו את המציאות הקיימת. יש לבקוש צעדים בהתאם למקרה ובהתאם למפנה המהפכני (מחיאות כפיים).

אין פירוש הדבר, כי הציבור צריך לחשוש לחייו וחירותו. אנו מוסלמים, ובישפוט על פי דת-האסלם, ולא יתכן, בצל דת האלוהים, לפגוע בבטחונו של מישהו (מחיאות כפיים).

ב. יש לטהר את המדינה מכל האלמנטים החולניים (הסוטים) זה כשלש שנים לא עצרנו איש. ניסיתי בכל הדרכים לרפא אלמנטים אלה ריפוי טבעי. מנעתי מעצר אנשים; שקשרו קשר נגד העם ונגד המפנה המהפכני.

חקקנו חוקים רבים וחייבנו את ביצועם, אך אני אומר לכם, לא כפי שעושים המשטרים הערביים הפועלים בחשאי, אני פועל בגלוי, ואני מזהיר כל אדם שיפעל נגד המדינה והעם. איש איננו יכול לדבר בשם האסלאם, כל עוד המדינה במצב זה, כל מי שמדבר בשם הקידמה, ואין מדינה מתקדמת באמת, לא במזרח ולא במערב, יותר מהרפובליקה הלובית, דבר, שאף הקומוניסטים מודים בו, והם אמרו שהפופולריות והקדמה שראינו, כאן בלוב, לא ראינו כמותם .אף במדינה קומוניסטית אחת המתימרת להיות, עממית ופרוגרסיבית, ואף צפון קוריאה, כשבציגיה באו לכאן, אמרו שהעממיות והקדמה הקיימים אצלכם אין דומה להם בעולם כלו. דבר זה לא מצוי, אף לא ברוסיה לא בקוריאה ולא בסין.

אשר לחירות, הריני סבור, כי החרות חייבת להיות קודם-כל לעם הלובי, ולא לאויביו. ואם יש עשרה אנשים, אזי לא יתכן שהחרות תהיה לאחד על חשבון תשעה. אלא החרות צריכה להיות ל-9 על חשבון האחד. זהו הבסיס והיסוד של החרות. אשר לדמוקרטיה, הרי היסוד שלה הוא שהמיעוט יציית לרוב. זהו העקרון - מעקרונות הדמוקרטיה המודרנית.

יש אנשים שבני משפחותיהם מתו במטוס ואנו שותפים לצערם. ואח"כ הם הקימו רעש, והפיצו שמועות והשמיעו קללות וגדופים. אנשים אלה חשבו שהדרך הנכונה היא להתמודד ולהגיב כלומר: עליהם לצייד בנשק 4-5 מהם ולשלוח אותם, לצבא ערבי או לחזית ערבית, לקחת נקם. יתכן, שבכך הם יוכלו לקחת נקם - אך אין בכך משום תגובה והתמודדות, כי אנשים אלה מעדיפים לשבת כאן בבתי-קפה לדבר ולהתרברב. זוהי גישה פסולה מיסודה. אני לא אסכים לכך שמישהו יתרברב ויסתפק במלל, ולא יוכיח את עצמו כגבר בין גברים. דבר זה קרה באוניברסיטה וגם ברחוב. (צעקות מצד הקהל) לכן אני אומר לכם שכל איש שידבר אתי על קומוניזם, או כפירה אכניס אותו לבית-הסהר (מחיאות כפיים).

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אם אמצא איש מהאחים המוסלמים, או ממפלגת השחרור האיסלאמית שיבחל פעילות חשאית, אראה בכך פעילות הרסנית נגד המהפכה, שקמה למען העם, ואכניס אותו לכלא (מחיאות כפיים). כל מי שיפיץ אידיאולוגיה מערבית וקפיטליזם, הוא חולני, ומבחל פעילות - הרסנית ומקומו בכלא. ישנם אנשים המוכרים לי ועד כה העלמתי עין מהם, אך מהיום לא ברשה להם יותר להרעיל את מחשבות האנשים, ועליהם לחשוב כבר מעכשיו שמקומם בכלא.

ג. אני דוגל בחירות מלאה - להמוני העם, ולא לאלה הקושרים נגדו. ולכן, אני מחלק נשק לסקטורים רבים בקרב העם, בנוסף לכוחות המזויינים ולהתנגדות העממית (מחיאות כפיים). המוני העם, שלמענם אנו מוכנים להקריב את נפשנו, עבורם בכל רגע, אותם ההמונים שחיו משך 400 שנה כשהם משוללים חפש וחירות, המונים אלה המאמינים במהפכת ה-1 לספטמבר, להם אנו מחלקים את הנשק, זה חייב להיות ברור. כל מי שיפגע במהפכה לא יקבל נשק - אלא יש להפגות את הנשק נגדו.

העם כולו חייב אח"כ לשת"פ, עם ההתנגדות העממית כי התנאים כיום, ואני אומר לכם זאת בגלוי. אל תשענו על הכוחות המזויינים, שהם יגנו על כל הטריטוריה הלובית, לא, מאות אלפי בני העם הלובי - חייבים לשאת נשק, כדי לעמוד נגד המדינה שתתקוף אותם.

ד. לגבי השכבה הבורגנית, אותן קבוצות שיתנכלו למהפכה, אנו מכריזים על מהפכה מינהלית בעזרת המוני-העם המצויידים בנשק, כדי להילחם בביורוקרטיה ובבדלנים. לא אכפת לי שבחזור כבראשית ימי המהפכה, כשכל אחד אוחז בנשק ועומד ברחוב, לא אכפת לי, שלמען, האחדות הערבית, תפרוץ מלחמת אזרחים, ואף אם תמשך 50 שנה. אין זה חשוב! העיקר שהמהפכה תמשך, כפי שתכננו אותה והיתרונו את דרכה. ולא אכפת לי שכל ההמונים יהפכו לכח, שישבור ויהרוס ויפעל בחזית אחת. אני רוצה שההמונים שלמענם קמה המהפכה יפעלו בזירה אחת וכל איש שינסה לסטות מן הדרך או לפגוע במהפכה ובעקרונותיה, רשאי כל אזרח ברחוב לדסק את גלגלתו (מחיאות כפיים).

[illegible]

[illegible]

1. [illegible]

2. [illegible]

[illegible]

3. [illegible]

4. [illegible]

לא אכפת לי שבישאר חדש חדשיים ואפילו שנה, ללא הישגים, אין זה חשוב, העיקר שההמונים יתאחדו . אני יודע שקיים מנגנון המבודד את ההמונים מיום ליום, ומנגנון זה חייב להתחסל ולהעלם. מי שילך עמנו, ילך, ומי שלא הולך עמנו, יידרס תחת מגפינו. מי שמסכים עמנו ילך אתנו יד ביד ומי שמתנגד לנו, יפול תחת רגלנו. המהפכה קמה למען העם הלובי העני והסובל ואם אינטרס העם הלובי יקופח בגלל המשרדים, אני מוותר עלהמשרדים למען האינטרסים של העם הלובי. ואם אינטרס העם הלובי יפגע בגלל הממשלה, הרי בוז לממשלה ויחי העם.

ה. העולם כולו עד, וגם אנו עדים, שיום מהפכת ה-1 בספטמבר נובע מליבנו ומאמונתנו, ואנו בטוחים, כשם שאנו בטוחים בעצמנו, שאנו הולכים בדרך הנכונה, האנושית. לפי תורת-מוחמד, אנו דבקים בספר האלוהים, ואנו דוחים כל רעיון העומד בסתירה לקוראן. ועליבו לפתח במערכה בלתי מתפשרת, נגד כל רעיונות וספרים הזרים לרוחנו ולאמונתנו.
ולכן, אנו נפתח במערכה מהסכנות נגד הספרות,האוניברסיטאות, תכניות הלימודים, ועל כל דבר פסול .
עליבו ללכת רק בדרך שנקבעה בקוראן , ואם הקוראן היבו מזוייף, הרי אנו מאמינים בזיוף (קריאות "לא לא!"). אני אומר חס וחלילה, אם הקוראן הוא שקר, אעפ"י כן אנו מאמינים בו.
אין בעולם כולו או בהסטוריה ספר כמו ספר האלוהים - הקוראן.
וכל רעיון העומד בסתירה לספר זה היבו מעשה שטן, שעליבו להלחם בו. עליבו לפלוש מתוכנו את האלמנטים החולניים והסוטים החמר והספרות של המזרח והמערב, של הקומוניזם והקפיטליזם, הם שהופכים את האנשים לסוטים וחולניים. לכן עליבו לשרוף ספרות זו, וכל מי שהולך בדרכה -ישרף! וכל מי שיעמוד בדרכה של המהפכה - יסולק! אם נפעל בהתאם לכך נוכל לממש את כל תכניות המהפכה, בזמן הקצר ביותר. וזאת בעזרת כוחות העם העמלים, מחוללי מהפכת ה-1 בספטמבר. על ידי כך יחולל העם הלובי למעשה מהפכה מיוחדת במינה בעולם כולו, והמוני העם הלובי יבהרו כולם אחרי המהפכה ויתפסו את מקומם ואת תפקידם בה.

כל זה מחייב שאתם והנהגת המהפכה תצעדו יד ביד, כדי לשבור את הבורגנות, לחסל את אויבי המהפכה, להקים ולבנות מפעלים, לסלול כבישים, לשאת בשק ולפעול יחדיו למען המפנה המהפכני.
כל זה לא יוגשם אלא בעזרתכם אתם, כי אתם הנכם הכח והממשלה במדינה.
ואם אתם לא תהיו מסוגלים להגשים זאת, הרי שום דבר לא יתגשם.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מי שיעמד נגד האחדות הערבית, עליבו לדרסו ברגלבו. מי שיעמוד נגד הסוציאליזם, נרמוס אותו ברגלבו. כן נדרוס כל מי שיעמוד נגד חרותו של העם הלובי. כל מי שיפריע למהפכה החקלאית, למערכת הבנין ולשרותים, יידרס תחת רגליבו.

המהפכה הלובית היבה בושאת שליחות האומה הערבית ושאיפותיה. כל עמי העולם רואים במהפכה הלובית מאורע גדול בעל מימדים והשלכות רציביות.

הנביא מחמד, שאבו חוגגים היום את הולדתו, לא בא אל עם מאורגן המצוייד במטוסים, הוא בא אל עם שחי בתקופת הבערות ומורכב היה משבטים. עם הופעת האסלאם היו המוסלמים שבטים שבטים מפולגים ומפורדים והם חיו בצל 2 אמפריות, האמפריה הפרסית והרומית. ועם הופעת האסלאם הוא הפך שבטים ובדוים אלה לעם מאורגן
ואח"כ הפך את אלה לכח רוחני עצום, שלעולם איבו יודע תבוסה. הכח הרוחני הקטן הזה בהפך תוך זמן קצר לכוח חמרי שבזמן קצר עלה בידו להתגבר על שתי האימפריות הפרסית והרומית.

השליחות האסלאמית טרם תמה. כל המוסלמים בתבעים לשאת את השליחות הזאת ברציפות עד ליום הדין. השליחות האסלאמית היא היא שמפיחה כח ממשי בעמים, ובעזרתה הם יכולים לקדם את פני זדון העושקים. אין גבול לכח של האסלאם. כוחו של המאמין בשאב מכוחו של אללה, ואללה גדול מכל הגדולים. לכן, לא יתכן בשום פנים ואופן, שצבא אללה יובס. לא הרוב הוא העקר, ולא המטוסים,דוגמתם יש בידי אמריקה אלפים, הם העקר. העקר הוא האמונה, האמונה באללה, שהוא החזק מכל חזק. מי ששם את יהבו על אללה באחז במשענת איתנה.

אמריקה, הרי אחים, שיש בידה כח חומרי אדיר, עברה בעריצותה כל גבול. היא באה במטוסיה מעל לחופי מצרים וחופי לוב, כדי לרגל. אך אבו, העם הקטן, עמדבו בפני אמריקה ובפני ממוסיה.עמבו עמד מתוך כח האמונה שבו. אם אין בידיבו מטוסים רבים, כמו שיש לאמריקה, הרי יש לבו כח אמונה, כח שלא אמריקה ולא מטוסיה יכולים להביסו. ולכן קבה המידה איבו בקבע על-פי הכח החמרי והמספרי, אלא האמונה היא העקר, והיא הכח שאין בפניו כל גבול. ולכן אם נדבוק בכח האמונה, הרי שאבו דבקים בכח שאיבו יודע כל גבול.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מכאן, שהעם הלובי, יהיה מספרו קטן ככל אשר יהיה, מסוגל להביא את האומה הערבית לקראת התפארת, הכבוד והאיחוד, וזאת בתנאי שהעם יהיה בעל אמונה. העם הלובי מסוגל לקרוא תגר נגד כל גורם גדול בעולם, אם יתאזר באמונה.

העם הלובי יכול להגשים את כל מה שהוא רוצה, אם הוא יהיה בעל אמונה. לכן, שומה עליכם להתאזר בכח האמונה.

אם אתם רוצים להפוך את המספר הקטן הזה לכח גדול, שימלא תפקיד חשוב בעתיד האומה הערבית ובעתיד העולם, אל לכם לזלזל בשליחות הזאת ובאחריות הזאת. אתם יכולים להגשים את שאיפות האומה הערבית, ואז האומה הזאת תחדש את תפקידה בציביליזציה האנושית, וזאת אם תדבקו באמונה ותשובו לעקרונות החלוץ הראשון של האסלאם ותלכו בדרך אבותיכם הראשונים מראשית האסלאם, אשר זנחו את הבעיות הקטנות ודגלו בבעיות הגדולות. כך הם כבשו את העולם מאדמת סין ועד האוקיינוס האטלנטי.

השליחות האסלאמית הגדולה צמחה מחצי האי ערב והתפשטה לעבר העולם ככח תרבותי עצום. כל זה היה בכח האמונה ולא בכח החמריות. אי לכך, עליכם לחמש את עצמכם בכח האמונה, והנביא מחמד יכול לשמש לכם מופת.

לא נחגוג את יום הזכרון של הנביא לפי הגירסה של חגיגות ימי הבערות (ג'אהיליה). לא נחגוג, כפי שחוגגים הנוצרים בחג המולד עליו השלום, בשתיה ובשירה לאורך ימי החג,כשהם מטיפים תוך כדי כך למען שליחות הנוצרי. אנו, כאשר אנו חוגגים את החג של אחרון הנביאים, אשר לא נשלח לערבים בחצי האי ערב בלבד, אלא היה נביא שנשלח לעולם כולו.

חגיגתנו חייבת להיות מהפיכה, שתשמש כח וזיבוק ושחרור המשאבים החמריים והמוסריים בתוכנו. חגיגת יום הנביא היא של העולם כולו, והשליחות שהטיל עליכם היא אחריות המכוונת לאנושות כולה, ואנו אחראים על מסירת השליחות. רק בני דורו של הנביא בלבד, אלא המוסלמים בכל דור ודור נתבעים תמיד לשאת את השליחות ולהעבירה עד ליום הדין.

אנו נוהים אחרי הנביא כשאנו נושאים את השליחות, שהיא מהפיכה ממשית ורצופה. מי שלא ילך אתנו יפול מרמס לרגליכם והמונים אלה בצח יבצחו בעזרת אללה ויגשימו את מטרותיהם לחרות, לסוציאליזם ולאחדות.

* עמוד 21 בוטל. ההמשך בעמוד 22 ואילך.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

עליבו להפבות טוב אותה קריאה שהפביבו בהודעה מהאחד בספטמבר 1969, אל תושבי המדבר, תושבי הערים והכפרים, כפריבו החביבים, אל המובי העם הלובי האצילים.

אחים, פגישתבו זו היא לא כתר הפגישות הקבועות מראש, היא יחידה במיבה ודומה בתכליתה למפגש "הקציבים החפשיים האיחודיים, שהחליטו לקיים את ההפיכה. כשם שמאמציהם של הקציבים האיחודיים הולכים ובמשכים והם הגיעו עד לשלב זה, כן מתאסף העם היום, כדי להפגין את המהפיכה מחדש; מהפיכה בהיקף רחב יותר שתהיה בצחית ובמשכת בעזרת אללה.

לפיכך, אני מבקש אתכם שתיישמו את חמש הבקודות שהזכרבו כאן ושעמדתם על תכבון, ואז אני אמשיך ללכת אתכם. ואם אין אתם יכולים ליישם אותן, אומר לכם שלום עליכם, ואיש לא יוכל לפבות אלי שוב.

הערה: רדיו לוב לא שידר את הבאום בשידור חי, בעת שקד'אפי בשא אותו, אלא העביר הקלטה ממבו.

מקור ב': "אלחיאת", לבבון - 16.4.73

הערה: החלקים המובאים להלן לא שודרו ברדיו לוב. הם מובאים מתוך העתון הלבבוני לפי סוכבות הידיעות הלובית.

בדברו על מהפכת ה-1 בספטמבר אמר קד'אפי: למהפכת ה-1 בספט' היה הכבוד להכריז על לאומיות העשייה הפדאית ואלפי מתבדבים מקרב צעירי האומה הערבית חזרו ושיבבו את הקריאה למען לאומיות המערכה, למען לאומיות העשייה הפדאית ולמען שחרור פלסטין. אם מספר משטרים ערביים המפגרים אחרי ההמובים שלהם והבובגדים בעביין הלאומי - אם משטרים אלה מבעו מהמתבדבים מלהגיע ליעדם, הרי שרבים מבני האומה הערבית חצו את הגבול והגיעו ללובי; וזאת חרף התבגדותם של השליטים האזוריים (לוקאליים). די לה למהפכת ה-1 בספטמבר שהיא הביפה את דגל לאומיות המערכה ועדיין מוסיפה להניף דגל, והביעה את אלה שהסס להכבס למערכה, או להכבס לבעית פלסטין, או להכבס לבעיית האדמות שבכבשו - (המהפיכה הלובית) הביעה את כל אלה להשתתף בצורה זו או אחרת במערכה, משום שהם הביבו שזעקת המהפכה היא ביטוי של מצפון האומה הערבית.

האומה הערבית זקוקה כיום למי שיבכה אותה ולא למי שיצחיק אותה. היא זקוקה למי שיביע אותה לחשוב בשיקול דעת, ולא למי שיביע אותה להגרר אחר הגשותיה. והרי כולכם יודעים שימים אלה הם הימים אשר האומה הערבית זקוקה, מכל זמן אחר, לאנשים ולבשק,כדי לבקום באויב.

אני סבור שלבנון זקוקה למי שיעמוד לימינה ולעזור לה, משום שהיא נתונה ביותר לתוקפנות האויב ולפלישותיו ולא הצליחה לעשות בגדן דבר. הוכח בפני העולם כולו, ולא רק בפני הערבים, שלבנון איבה מסוגלת להגן על שום שעל מאדמתה, בין אם זו הגבה מורלית ובין אם הגבה חומרית. הסיבה לכך היא שלבנון איבה חייה את האיחוד הערבי אלא היא חייה בתוך חלום שחוגי המערב יצרו עבורה ואמרו לה שה א יכולה לחיות על חשבון החשים והתיירות ואף לחיות בצל המערב.

הוכח שהמערב בטש את לבנון משום שלבנון היא ארץ ערבית. הוא בטש אותה בפני ההתקפות הישראליות החוזרות ונשבות עליה, ובפני הטבקים והחיילים של ישראל. קבוצות התיירים ללבנון לא הביאו לה ברכה, אלא הביאו לה את חיילי האויב ואת ההשפלה שלאחר ההרס והחורבן. בזמן זה, אנו כולנו חשים , שלבנון זקוקה לכל כוח ערבי שיעמוד לימינה. אנו שלחנו ללבנון אלפי מתנדבים ערביים, שבעבו לקריאת ה-1 בספט', חצו את הגבולות ורבים מביניהם אף עשו זאת בניגוד לרצון ממשלותיהם, כדי שיעבו לקריאת מהפכתם .

אנו הצעבו באורח רשמי ללבנון שמתנדבים אלה יבואו ללבנון כדי לשאת במשימות ההגנה יחד עמה, אך ממשלת לבנון דחתה זאת באופן רשמי, אם כי בצורה דיפלומטית. התוצאה, היא שלבנון סירבה שמתנדבים ערביים אלה יהיו נוכחים באזור ההוא.

זו היא אחת הזירות שנבעלה בפני המתנדבים אשר רצו להילחם בישראל.

מכאן אנו מסיקים את המסקנה שישנם שלטונות ערביים המגיבים על ישראל והמונעים את המלחמה בה. כאשר אני רוצה לשלוח לך פדאים ואתה מסרב, פירוש הדבר שאינך רוצה רעה לישראל ואף איבך מעוניין שמישהו ילחם בה.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בדברו על החזית הסורית אמר קד'אפי:
בחזית הסורית, החזית הסורית והלבנונית, היו שם מאות פדאים מלוב, אשר התנדבו מלוב והצטרפו להתנגדות הפלסטינית. ביום הגבה הסמיבית למהפכה הפלסטינית דברתי אתכם על גורלם של פדאים אלה ועתה ברצוני להשלים באזנכם ספור זה.

לצערי הרב עלי לומר, שכל המתנדבים הלובים חזרו, משום שזה קרוב לשנה וחצי מאז שהגיעו לחזית ההיא, לא נתאפשר להם לבצע שום פעולה פדאית נגד ישראל, משום שהגבולות הערביים היו חסומים בפניהם ע"י חיילים ערבים ולא על ידי חיילים ישראלים. זוהי חזית נוספת שנבעלה בפני כל פעולה מצד לוב נגד ישראל.

אשר לחזית הירדנית, הרי ברור שהפעילות הפדאית אסורה שם מזה זמן והושם קץ לה.

עתה בא תור ההתנגדות הפלסטינית שאתם תורמים ללא הרף עבורה אל קופת "הג'יהאד" (מלחמת קודש) ומכספכם מגבים מסים עבור קופה זו ומשלמים מדי שנה מליונים להתנגדות הפלסטינית - היכן היא ההתנגדות הפלסטינית כיום? התנגדות פלסטינית זו אינה קיימת עוד. ישנן תחנות שידור אך ללא התנגדות. היכן ההתנגדות? ההתנגדות חוסלה. היא חוסלה ע"י הערבים בשיתוף עם ישראל. דבר זה ברור עתה כשמש. ישנן אומנם תחנות שידור בטריפולי, באלג'יריה, בקהיר ובבגדאד המשדרות בשם אש"פ, אך למרבית הצער תחנות אלה הן השידורים של ההתנגדות אך בלי ההתנגדות. לדעתי, עדיף יותר עבור האומה הערבית ועבור העם הפלסטיני שתהיה קודם ההתנגדות.

אין להאשים את הפלסטינים משום שאלה נכחדים ללא הרף והם נלחמים ללא הפסק. הם הפכו לחסרי אונים עוד ב-1948, והם עדיין חסרי אונים, משום שאין שום חזית שעל גבול פלשתין הכבושה אשר ממנה יוצאת ההתנגדות הפלסטינית. אני יודע, שכל מה שנאמר בתחנות הרדיו ובועידות הערביות למיניהן הם דבר שקר וכזב.... שכן ההתנגדות הפלסטינית אסורה והיא אינה קיימת עוד. קיים עתה הפלסטיני בלבד החי באוהלים קרועים, אותם אוהלים שהוא מקבל מסטו"ת ומאו"ם. העם הפלסטיני הוא ללא נשק ואלה הנושאים בשק והנלחמים נאסר עליהם לפעול.

בדברי אלה אני מתכוון לדבר המוצא את בטויו בתוך לוב אוהוא, כאשר הטפנו למען לאומיות העשייה הפדאית, ואתם העם הלובי, לקחתם על עצמכם לאמן, לחמש ולספק את צרכיהם של אלפי מתנדבים ערביים - הרי שהערבים, נעלו את השערים בפני העשייה למען הבעיה הפלסטינית.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אילו הייבו שכבים לאחת מארצות העימות, מכבים לירדן או ללבנון, הייבו בוכחים לדעת כי על מבת להגיע לפלסטין, יש לעבור דרך הבירה, באחת מבירות הארצות האלה, אך אבו מרוחקים אלפי מיליין מהאזור הזה. לכן אבו סבורים, שאבו עשיבו את כל אשר היה ביכולתבו לעשות ואין ספק שזה מביא בושה וכלימה על המשטרים הערביים, כאשר אבו מכריזים קבל עם ועדה שאין ברירה בפביבו אלא להחזיר את כל המתבדבים לארצותיהם תוך הבעת תודה.

קד'אפי אמר שהמפגיבים הלובים בערה בהם חמתם כאשר בודע על תקרית הפלת המטוס הלובי בסיני, וכי הם הרסו את המחרד לעביבי קשרים של מצרים וכן את המרכז התרבותי המצרי ואפילו את האבדרטה של באצר. אבי הוריתי שלא לפגוע בהם לרעה מטום שזו היא זכותם להביע על כעסם ועל רגשותיהם. יחד עם זאת תיאר קד'אפי את אשר התרחש כמעשה אספסוף ואמר, כי הוא אישית רואה עצמו כמי שעשה מחדל על שלא הגן על עשרות המצרים שבפצער שהם אותם רופאים, מורים ומהבדסים הפועלים בלוב ומשרתים אותה.

בהתייחסו לתקרית הפלת המטוס הלובי אמר קד'אפי:

האיש שאבי רואה בו בעל המחדלים -ודברים אלה אמרתי אישית לסאדאת, והוא לא ידע על כך אלא לאחר ששוחחתי עמו אישית - הוא בכך שכאשר המטוס סטה ממסלולו מעל הבילוס התקשר איש המשמר המצרי בהג"א עם מפקד חיל האויר המצרי והודיע לו שמטוס אזר י רוצה לבחות בבמל התעופה של קהיר ושהוא סטה מבתיבו האוירי מעל הבילוס. מפקד חיל האויר המצרי ביקש להתקשר עם במל התעופה של קהיר, כדי למסור לו על הסטייה של המטוס. כאשר בוצר הקשר עם במל התעופה השיב במל התעופה שהוא איבד הקשר עם המטוס, המטוס המשיך לטוס מזרחה עד שהגיע לעין אלסרפלה. כאן הבחין קצין המשמר שוב במתרחש והתקשר עם חיל האויר המצרי וביקשו להתערב בעבין, משום שהמטוס עומד להיכבס לתחום סיני. אך מפקד חיל האויר השיב שבית שהבסיסים האוירים סגורים בשל מזג האויר הגרוע, וכי אין הוא מרשה טיסה של מטוסי חיל האויר המצרי, ומכאן שאין הוא יכול להזביק מטוסים ליירט מטוס זה. קצין זה, בהג לפי כללי המשמעת והתקבות, אם כי יש לראות בכך כמחדל, משום שהוא היה חייב ליטול על עצמו את האחריות ולהסתכן, אפילו אם הוא היה מפר את ההוראות, וזאת כדי להציל את חיי בוסעי המטוס, אבי רואה גם מחדלים רבים מצד מפקד חיל האויר המצרי.

קד'אפי הוסיף שמדיבות העימות סירבו לאפשר ביצוע פעולת תגמול על תקרית המטוס משום שמדיבות אלה ראו בסירובן דבר המשרת את הבמחון ואת המערכה וכי הן פעלו בהתאם לתכביות הצבאיות, אבו לא ראיבו את הדברים כך, ואין אבו מתיימרים שאבו צודקים - אך מצד שבי, אין אבו גם קובעים שמדיבות העמות הן אשר צדקו. אבי רק מסר את אשר אירע, והוא שמבע מאתבו לבצע כל פעולה בגד ישראל. זאת מאחר שאין אבו יכולים לפעול אלא מתוך מדיבות העימות, ואילו מדיבות העימות לא אפשרו לבו לעשות זאת.

יתכן שאני מגלה זאת לראשונה : הראיד עבד אל מנעם אל הדני והראיד עבד אלסלאם ג'לוד - נסעו למצרים ולסוריה וחזרו מאוכזבים כלעומת שבאו.

לאחר מכן שלחנו את הראיד מצטפא אלח'רובי למצרים ולסוריה בחשאי, ואף הוא חזר מאוכזב . גם הראיד בשיר הרואדי נסע לארצות ערביות אחרות וחזר אף הוא מאוכזב.

* * *

הערות חצב :

א. קד'אפי דיבר בגיב צפון אפריקני לכן היו קשיים בפענוח חלק מדבריו.

ב. ההמונים מחו כפיים והשמיעו זעקות הפריעו לו לעתים להשלים משפטיו.

ג. איכות הקליטה של שידורי רדיו לוב חלשה ומלווה בהפרעות.

ד. השלמות לנאום - תרגמו מתוך אל - חיאת.

ה. רצ"ב קריקטורה על נאום קד'אפי.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אלחיאת, לבבון, 16.4.73

Libya's new strike force of 'hit men' step up a fresh campaign of terror

"The Times" 19.4.76

New facts have come to light since the arrest of a Libyan terrorist team in Tunis late last month.

The three-man team were part of a new Libyan strike force of "hit men" trained during the past few months to supplement the deeds of existing Arab revolutionary groups financed from oil revenues by the Libyan leader, Colonel Muammar al-Gaddafi.

According to reliable informants, Colonel Gaddafi recently ordered his terror teams to buy or capture a supply of nuclear bombs. This lends point to his boast (in an interview published in Paris in January last year) that Libya was going to have nuclear weapons. He meant what he said.

Already Colonel Gaddafi has poured millions of pounds into support for terrorist actions in many countries. Libyan money was behind the murder of Israeli athletes at the Munich Olympics in 1972, and the recent kidnapping of Opec ministers in Vienna. Carlos Illich Ramirez (The Jackal) is on Colonel Gaddafi's payroll. Among Colonel Gaddafi's "exploits" are hijackings, the blowing up of several airliners with many deaths and assaults on diplomats and embassies.

What might have been his most spectacular coup—the sinking of the liner Queen Elizabeth II—fortunately misfired, in circumstances still not fully explained. The sinking was entrusted to a terrorist group within the crew of an Egyptian submarine.

President Sadat of Egypt got wind of the plot and countermanded Colonel Gaddafi's orders.

Colonel Gaddafi's main enterprise now is the financing of the left-wing terrorists and guerrillas in Lebanon. Both President Suleiman Franjieh and President Sadat have publicly accused Colonel Gaddafi of financing violence in Lebanon. According to careful estimates in Beirut, Libya's contribution to the leftist forces there has reached about £50m (more than £25m).

Until recently, Colonel Gaddafi relied almost entirely on non-Libyan terrorists. But the Tunis incident last month, coming after similar arrests in Rome and Cairo, shows the new pattern of using small teams of newly trained Libyans.

The recruiting for the new strike force is in the hands of an organization called by a French title variously given as *Service Spécial de Renseignements* or *Service de Renseignement Spécial* set up about six months ago in Tripoli.

So far, owing perhaps to inexperience but also to the increasing vigilance of authorities in target capitals, the new Libyan terrorists have mainly succeeded in getting themselves arrested. In Rome and Cairo, the arrested strike teams were on missions to kidnap or kill two former members of the Libyan Revolutionary Command Council who fled the country after breaking with Colonel Gaddafi.

Happier days: Colonel Gaddafi and President Sadat holding hands.

In the Rome incident, the three arrested men—seized at Fumicino airport on March 6 after flying in from Cairo—were identified by the Italian police as Libyan Government officials.

One of them, who carried a diplomatic passport was betrayed by his briefcase, which failed to pass the metal detector test. It contained three pistols and a hand grenade.

According to Egyptian sources, the three had been ordered to hijack a plane with Abdul Huni, still nominally Libya's Foreign Minister, aboard and force him back to Libya. Mr Huni went to Cairo last August. He was indeed to have been on the same flight as the terrorists, but was forewarned by Egyptian security officials and managed to change to another flight.

Seven other Libyans were arrested in Cairo the next day, and were identified by Egyptian officials as members of a special Libyan army "commando" group (a current euphemism for terrorists). They were said to have confessed that they were under orders to kidnap or kill Major Umar Muhayshi, a defector from the Libyan ruling junta.

This was apparently the *twelfth* attempt on Major Muhayshi's life, most of the 11 earlier ones being in Tunisia, where he initially took refuge. When Carlos (the Jackal) hijacked the plane from Vienna and asked to land in Tunis, he proposed an exchange of OPEC hostages for Muhayshi. The Tunisians, however, refused landing rights.

Egyptian officials said weapons for the group arrested in Cairo had been carried there in a Libyan diplomatic bag—the favoured method in the current Libyan terrorist wave.

Apart from the attempts to kill Major Muhayshi in Tunisia, a Libyan hit squad sought him out in London in February, before finding out that he was in fact in Cairo.

The Tunis incident had been timed for March 20, twentieth anniversary of Tunisia's independence. Tunisian security officials arrested three Libyans who had been flown there by commercial airline. The arrests were announced on March 22. The next day the Tunisian Premier, Hedi Nouira, said the men were "commandos" sent to kidnap and kill, though he declined to name the intended victims.

In a broadcast, President Bourguiba accused Colonel Gaddafi of intending to kill him "to avenge the collapse of the Libyan-Tunisian merger plan" in 1974. The Libyan team was headed by an army intelligence officer posing as a businessman named Muhammed Ali Nayel.

The Tunisian authorities had banned Nayel from reentering the country, but under another identity, he did so on February 29. He and his fellow-terrorists disposed of an arsenal made available by the Libyan embassy. A suitcase containing three Italian-made machine-guns, three British-made pistols and three grenades was transferred from the embassy to the Libyan consulate. There, it was opened in the presence of several Libyan diplomats and the killers were instructed in the use of the weapons.

Three members of the embassy staff accompanied the killers to the victim's residence, where they were to identify themselves as members of a non-organization known as the *Force d'Alliance Nationale*. The team was to be joined by a fourth person from Libya, still unidentified, who was to give them the "implement" order.

The team leader Nayel stated that other such teams had already been sent on missions to Egypt, Italy, Lebanon, Syria and Somalia. Libya denied complicity in the Tunis plot. However, the Tunisian Government ordered the closure of the Libyan Cultural Centre and declared three Libyan diplomats *personae non gratae*.

Colonel Gaddafi's new terror campaign should be seen against the background of closer Libyan relations with the Soviet Union in the wake of Egypt's decision to break diplomatic relations with the Soviet Union.

Colonel Gaddafi has signed a massive arms deal for Soviet tanks and MiG fighter aircraft, and has been working to strengthen the Arab "Rejection Front" (which enjoys Moscow's support) of radical Arab regimes who "reject" any compromise peace settlement with Israel.

Colonel Gaddafi's earlier support for the Palestine Black September Organization (BSO) is well documented. But he is known to be financing two other Palestinian extremist organizations: George Habbash's Popular Front for the Liberation of Palestine (PFLP) and Ahmad Jabril's PFLP/General Command.

The BSO terrorists who carried out the Munich massacre were given sanctuary in Libya, and a reward of £3m. Since then Colonel Gaddafi has given the BSO a further £50m for more atrocities.

Little has been heard lately of this most extreme of Palestinian organizations (whose leadership dovetails with that of the supposedly moderate Al-Fatah). But the lull is not expected to last long. For months, the BSO support apparatus has been built up in continental Europe and the Mediterranean. Prime targets in the next phase will probably be conservative Arab leaders travelling abroad, among them President Sadat and King Hussain of Jordan.

Curiously, countries in which Colonel Gaddafi's terrorists have operated have been slow with counter measures. It remains to be seen whether the next phase will goad them into an effective and collective policy.

A special correspondent

התבטאויות וראיונות

2/72 ירושלים, כ"ה סיון תשל"ב

7 יוני 1972

עיקרי דברי קדאפי בראיון ליומון הלבנוני

"אלנהאר" מיום 4.6.72

(עפ"י טימז"ת מדמשק)

ישראל : - ההמונים הערביים קצו במלים והם זקוקים לפעולה.

- מספר שליטים ערביים סבורים כי הבעיה היא בעית האדמה שנכבשה ב-1967, אך אנו דוחים תפישה זו : הבעיה בעיני לוב החלה מהרגע בו נמסרה פלסטין ליהודים.

- המפתח לבעיה הוא בידי סאדאת ואנו מקווים שהדברים אותם הוא משמיע יתגשמו.

- איני יודע מה עיכב ומה מעכב את המערכה. כיום קיימת נכונות רבה יותר למערכה מאי פעם בעבר ויש מדינות ערביות שבעבר לקריאה של לאומיות המערכה.

בריה"מ : - בריה"מ היא זו שגורמת לנזילות המצב, שכן אלה המקיימים עמה קשרים, ובמיוחד מצרים, אינם יודעים אם ישיגו את הנשק שהם מבקשים ממנה תוך חודש או חמישה חדשים, למשל.

- אנו ערכנו הזלולה של פרסום למטוס שהמיס את גרציקו לדמשק ומשם לקהיר וחזרה למוסקבה, והוא - לא השאיר לנו דבר מלבד אופטימיות בקרב הצבור ומורל גבוה חסר בסיס.

- מה שעשינו כלפי המטוס החליש את עמדתנו וחיזק לעומת זאת את עמדת בריה"מ בשיחותיה עם ניכסון.

...

2/...

מצרים : - אנו מסייעים למצרים כדי שהתכונבותה למערכה תהיה מלאה ומעמדה יהיה איתן. אין אנו מסייעים לה מחשש התקפה עליבו ברדיו ובעתונות ולא כדי לספק רצונות מקומיים. אנו סבורים כי גורלה של מצרים הוא גורלנו וכי המערכה היא מערכתנו ולא מערכתה בלבד, כפי שמתארים זאת לעצמם מספר שלימים ערביים וכפי שהם פועלים.

- אנו עושים למען אחוד שני המינסטריונים של החוץ וההסברה, כך שיהיה שר אחד לענייני חוץ ושר אחד לענייני הסברה. נשארו עדיין הצעדים הביצועיים.

עיראק - נפט : - הנפט העראקי נמצא במאבק קשה נגד חברות הנפט ומבעי שנעמוד לימין עיראק, משום שזו חובה לאומית, ולא יתכן שאנו נפגר בנדון.

עיראק - בריה"מ: - בו בזמן אנו מוחים עדיין על עמדת עיראק בגלל התימתה על חוזה עם בריה"מ. מחאתנו מוצדקת מאחר והתתימה על החוזה פרושה חלול עצמאות המולדת הערבית והיא נגדר ביזה ומשחק בגורל העמים. החוזה איבו בחוץ לעיראק והוא אקט של מירמה בגלל חוסר ההומוגניות בין שני המשמרים.

מצרים - בריה"מ: - אנו מתנגדים לכל חוזה מהסוג הנ"ל, אך החוזה המצרי-סובייטי הוא הרע במעוטו. למצרים יש הצדקה, כי המיצר בו היא בתובה הכתיב לה את הברית הזמנית עם בריה"מ. לא בריה"מ ולא אחרים איבם יכולים להשתלט על מצרים שיש לה כח עמידה, ולכפות עליה אימפריאליזם. מצבה של עיראק הוא שונה.

האחדות הערבית:- התחליף לחוזים אלה הוא האחדות הערבית. האחדות היא קרש ההצלה מהאוירה הקודרת בה אנו חיים למצב טוב יותר. אני מייחל שנעבור את כברת הדרך לעברה, אחרת היא תאבד.

- להערה כי הדבר המעכב את האחדות הוא חששם של חלק מהערבים כי הגדול יבלע את הקטן : לוב מדינה קטנה ובכל זאת איננו מפחדים שיבלענו ואנו עושים למען האחדות מה שאחרים אינם עושים. התאוריה של הבליעה נמצאת במחשבתם של השליטים הערבים, אשר לולא הם היתה האחדות מתגשמת.
- לשאלה אם משתמע מכך שצריך להפיל את השליטים הערבים הנ"ל : אם התוצאה של הורדת שליטים אלה היא הגשמת האחדות, יש להפילם.
- האומה הזאת חייבת להתאחד חרף כל הקרבנות.

מזכ"ל הליגה הערבית :
- אנו לא הצגנו את מועמדותו של מחמוד ריאד למזכ"ל הליגה הערבית ואיש לא בקש מאתנו את חוות דעתנו בענין מועמדותו.
- הייתנו מעדיפים לתפקיד אחד מהשנים : מחמוד שית חיסאב העיראקי או ד"ר מחמוד אלמגרבי הלובי. מחמוד שית חסאב הוא אמנם עיראקי, אך המחלוקת שלנו היא עם שליטי עיראק ולא עם העיראקים. אנו מכירים היטב את חיסאב ואת אלמגרבי ואנו יודעים ששניהם יכולים להגיע את הליגה הערבית. הייתנו רוצים באיש שיאיץ את הליגה הערבית קדימה.

סודאן :
- מחובתי לבקר בסודאן ומזכותה של סודאן שאבקר בה. סודאן נשארה טובה יותר ממדינות ערביות המתיימרות להיות פרוגרסיביות. עמדותיה כלפי האחדות הערבית טובות יותר משל אחרים.

<u>עניני פנים</u> : - לשאלה אם קיימות תכניות הלאמה נוספות בעקבות הלאמת המסחר בתרופות :
אנו מדינה סוציאליסטית ונעשה כל הצעדים המתחייבים מבנין הסוציאליזם בלוב.

- המפלגות הן שפוררו את המוסלמים והמזימה הגדולה היתה מסתיימת אילמלא איפשרו המפלגות את המשכיותה. יתכן שבעוד מאה שנה נהיה זקוקים למפלגות . אולם בתקופה זו אנו זקוקים למאה שנה ללא מפלגות. לובי שיתפש בהקמת מפלגה או בהשתייכות אליה אמנם יוצא להורג, וזהו צעד שנבצע בפעם הראשונה.

* * *

אה/סד

THE ARAB VIEW

RESEARCH DIVISION · MINISTRY FOR FOREIGN AFFAIRS · JERUSALEM

Vol. III

Selection No. 2

2 November 1972

QADHAFI: UNRESTRICTED TERROR FROM ALL FRONTS;
PALESTINIANS SHOULD FOLLOW EXAMPLE OF JAPANESE RED ARMY;
LIBYA FINANCES TERROR

THE ARAB WORLD NEEDS A REVOLUTION;
WHO SAID THE ARAB LEAGUE COULD LIBERATE PALESTINE?

WE COULD HAVE SLAUGHTERED ALL THE ITALIANS, BUT - BEING VERY HUMANE - ONLY EXPELLED THEM, THE LIVING AND THE DEAD

Addressing a Tripoli rally to commemorate the expulsion of Italians from Libya, President Qadhafi said:

"We in the Libyan Arab Republic take a clear line - that fida'i action must emanate from all fronts without restrictions. There is no justification whatsoever for halting fida'i action. The Palestinians have a right to die to the last man for their country. This is our line. However, we must now confront the Palestinians with their responsibilities. Instead of fighting to recover their country, some of the Palestinians are now fighting over philosophical theories.

...

Indeed, fida'i action must be of the type of the operation carried out by Japanese fedayeen (at Lod airport). The Japanese feda'i who was tried said they had carried out the operation to stir the Arab world, which lacked spiritual zeal. This statement should have had an impact upon the Arabs, who are still slumbering.

...

True, if there was spiritual zeal there would have been no exploitation of the slogans of Lenin, Marx and others among the Palestinians.

...

We must discuss how to infiltrate into an Israeli factory so as to blow it up, how to enter an Israeli camp, how to liberate part of the land. This is the subject which the Palestinians must discuss.

...

Fida'i action has not yet reached the level of the true spirit of the fedayeen. We demand that fida'i action is able to carry out operation similar to the operation carried out by the Japanese. Why should a Palestinian not carry out such an operation?

Go to the Popular Front, the Democratic Popular Front, the Revolutionary Popular Front, the General Command, or the Special Command. You will see them all writing books and magazines full of theories, but otherwise unable to carry out one daring operation like that carried out by the Japanese, who come from the Pacific Ocean.

But they, to whom the territory, the homes and the farms belong, are unable to do such a thing. This is fida'i action. The Arab nation should request the fedayeen to be fedayeen or not to be fedayeen. The Libyan Arab Republic in particular is saying this strongly because the Libyan Arab Republic is the only side financing the Palestine Liberation Organization. It is the side capable of fida'i action.

...

The Libyan Arab Republic called for the pan-Arabism of fida'i action, and the Libyan people alone bore the cost of fida'i national action and still declare their readiness to do so.

- . -

...

In fact, the Arab world has now lost its sense of direction. It needs a revolution. The Arab world needs a revolution if some Arab governments have refused to allow their sons to volunteer for Palestine.

If this is their attitude to fida'i action, their attitude to various fateful causes, what are the Arab people now waiting for? The Arab people should hold the masses of the Arab nation responsible because they have grossly failed to impose their will. The Arab masses - from the Ocean to the Gulf - are now suffering from the agony of disintegration. They have handed their destiny over to their rulers without being sufficiently confident of them.

...

We never saw the Arab League as a means of liberation or of revolution. If you want something to die send it to the Arab League, to be buried in the Arab League files in its skyscraper in Cairo. The Arab League was never a means for liberating Palestine or of Revolution.

- . -

...

No republic is as free as Libya.

We expelled the United States. We expelled the United States, Britain and Italy and liberated our country. We expelled them outright. We expelled them in the most outright expulsion the world has ever witnessed. Nineteen thousand left in one month, or rather in 29 days. Nineteen thousand people left in planes and ships, by air and by sea. Just as Mussolini brought them in, they returned empty-handed. It was an outright expulsion. Nevertheless, we act realistically. Italy today is a friend of Libya. The Government of Italy is a friend of Libya.

...

After we expelled the live Italians, we told them: We must also expel the dead. Twenty-one thousand bodies of soldiers were sent out of the country. We told them: These were soldiers, and we cannot allow them to remain in the country. The Italians were forced to transport these 21,000 bodies.

...

This is righteous hatred. If you punish, mete out the same punishment meted out to you. We could have slaughtered all the Italians.

(?We could have established a slaughterhouse) at the airport and at the port and slaughtered them all. We would have been free to do it. We, however, are very humane, more than the Italians at the time. So we forgave them. We only expelled them."

Libyan Radio, 7.10.72, quoted from
BBC Monitoring Service

12/2/71

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא

בלתי מסווג

אל: וושינגטון, ניו יורק, אוטבה, פאריס, רומא חוזם 83
בריסל, האג, בון, לונדון, טהראן, אנקרה, בוקרשט
אדיס
מאת: המשרד נשלח: 13.2.71

מיידי

נאום קדאפי בתוניס (12.2)
לוב תוניסיה שני העמים קרובים איש לרעהו יותר מאשר כל קירבה שקיימת בינם לבין עמים ערביים אחרים. אמנת טריפולי גרעין לאיחוד ערבי מהאוקינוס עד למפרץ ואינה מצטמצמת למצרים לוב וסודאן
פלסטין - מחבלים קיימים שטחים ערביים כבושים ועל מדינות ערב להיכון למערכה. תוניסיה תחליט על העזרה שתגיש למערכה. רואים באל-פתח הייצג האמיתי לעם פלסטין ואנו נגד ארגונים שואפי פילוג. קראנו לאחדות ההתנגדות אך איננו יכולים לכפות אחדות זו כשם שאיננו יכולים לכפות האיחוד הערבי
פיסגה - אם תונים לא תשתתף בועידת הפסגה העתידה להתקיים יתפרש הדבר כהתנתקות מהמערכה ומילוי חובה לאומית
בריתם - ידידה לנו כי הוכיחה ידידותה לערבים בשעה שארהב נקטה עמדה עוינת כלפיהם
ארהב - ערב - אין קשרים בינינו אלא חשבונות ואנו רוצים ידידות העם האמריקני ועליו להכיא לשינוי עמדת ממשלתו לעמדה צודקת לערבים. ניתנת להם ההזדמנות אם אינם רוצים שהאינטרסים שלהם באיזור לא ייפגעו ועליהם להתחשב באומה הערבית
ראש ממשלת תוניסיה השיב בשם בורגיבה היחסים על בסיס איתן של אחווה וידידות כנה ושני העמים עומדים לשרות ענייניה הצודקים של האומה הערבית ובראשם העימות עם החוקפנות על האדמה הערבית וההגנה על זכויות העם הפלסטיני באדמתו.
חקר

שהח3 רוהמ4 מנכל3 אלון דיין ממנכל אירופה א+ב+ג מצפא מזחים מאף הסברה
מעה הרס חקר רס אמן
מב/שם

10/12/70

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא

בלתי מסווג

א ל: רשיגבסון בשר יורק אוסבה פריס רוסא בריסל האג בון לוגדון

מהרן אנקרה בוקשמס אריס

מס' 48/ח

מאת: המשרד

נשלח: 10.12.70

אסף בלוב

קראפי -

מסמיכים במאבק עז מבסי החרות והכבוד יתבוטפו מעל כל שעל אדמתנו הערבית...כל מדינה ערבית חופשית הייבת לעשות כסוריה... הפדרציה לא תכלול ראקציונרים ופראפים לשלטון. חוסיין מתכנן ש"פ עם ארה"ב וישראל לחיסול המהפכה . נכונותו המוצהרת להצטרף לפדרציה נסיון להרויח זמן. לוב בתקה יחסיה עם ירדן.

מקרה שאלג'יריה תשתתף במערכה. בוסדיין בבקורו יגדיר עמדתה. צירק טירבה למלא התחייבויותיה כהצעה הלובית בסעבה על פחדובות מלום. מקרה מהעירקים לא יהיו מחוץ למערכה.

פונה למגוקו, סעודיה, כווית ועירק להעבות להצעה הלובית.(סימוכין 9)

אסד -

מדינת האיחוד הציר לפתרון. סוריה תומכת בהתנגדות פלסטינית ותשאר זירת חיובית מסבה תזבק ההתנגדות . 71 אחרי מהתקציב לצבא .(סימוכין 9)

(דריו קהיר השמים בצפון קראפי ההתקפה על ירדן והחלק הבינערבי).

רוה"מ מצרים (בחזית התעלה)

אם עמדתנו הסדיבית לא תשען על הכוח תהיה חסרת השפעה ...

למלה אין ערך ללא המקל. אין מבוס מלתמוך בסלה ע"י הכוח.

אינגנו יכולים לוחר על אף שעל ועל אף זכות פלסטינית... (סימוכין 10)

-אלסמא הקהירי (9) תכנית אמריקנית-ישראלית להשתיית שיחות יארינג כדי לפגוע בסורל הערבי. לערבים אין תשובה אלא ב-5.2.71 כשתפסק הפסקת האש ולאור מה שישיג יארינג (סמוכין 9)

ירדן- בוסיירי תובע מתסן הפסקת הקרבות מיד .(סמוכין 9) בעמו אוגרים מזון מחשש לקרבות.(ר.פ.א. 9)

חקר.

א ← רבון/קלס י-ם

בל / חב

23/6/70

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא

בלתי מסווג

אל: וושינגטון ניו יורק אוטבה לונדון פריס
האג אנקרה טהראן אדיס בוקשסט גנבה רומא
בריסל ויינה ברן

תוזם 81

מאת: המשרד

נשלח: 23.6.70

סיום המפגש בלוב.

א. חוסין חזר לעמאן ונשיא עיראק נסע לאלזיריה לפני סיפון השיור.

ב. הילו בסגנון מהשתתפות בדיונים כתבים והסתפק בעיקר במגעים הדו צדדיים כנראה כדי לא להתחייב.

ג. בסיפון הסיום בישאו בעיקר הנאומים הבאים:

קדאפי: ההפיכה הלובית מאמינה באחדות הערבית הדרושה להשגת הנצחון והחזרת פלסטין. המערכה מחייבת גיוס כללי של הפוטנציאל הערבי. בעית פלסטין קשורה בקרבנות של מצרים ואין להשאירה בגפה.

- לבריטניה ולארהב - נוהגים ביחס ידיד לידיד. מקדמים בברכה יחסים חדשים ומוכנים לגמול ביחס חברי בהתאם לעמדתם לבעיה הערבית. לוב אינה יכולה להושיט ידה ליד מגואלת בדם ערבי. הוקיע עמדת ארהב במזהה ובחודו סין (סימוזת 22).

נאצר: אחרי התוקפנות אבדנו כוחותינו המזויינים בסיני ובוותרו רק 5000 רובים שבעזרתם כבשנו פורט-פואד ושמרנו עליה. כעת-חצי מיליון חיילים למען מערכת הערבים והמערכה הלאומית מלא למען מערכה רגיונלית.

- היחסים עם ארהב ובריטם - ארהב הודיעה לפני תוקפנות יוני על התנגדותה לתוקפנות ולשנויים טריטוריאליים. כשנצחה ישראל נשתכחה ההודעה וארהב הסכימה להפסקת אש אך לא לנסיגה. הכרזנו על איבתנו לארהב ובתקנו הקשרים.

- אחרי המבוסה התחייבה בריהם לשקם כוחותינו למען נמשיך במאבק. בריהם ספקה הנשק ללא תנאי ותשלום. נתחיל לשלם ב-1971 במשך 10 שנים, וזאת היא הידידות, נעריך ידידות לידידנו ואינה לאויבנו.

אחרי יוני 67 - שלב השיקום. אחריו שלב העמידה וכעת שלב ההרתעה. דחינו הפסקת האש והכרזנו על מערכה עד הסוף. נעבור לנסח לשלב השחרור- שחרור השטחים הערביים הכבושים כלם. אין זאת מערכה רגיונאלית אלא לאומית.

נמצרים נלחמים - הפצצות יומיומיות של 150-180 מטוסים מתוצרת ארהב שלא היו בידי ישראל לפני התוקפנות. הנסיגה מירושלים, מהגדמע ומהגולן-חייבת להתבצע לפני הנסיגה מסיני-שכן זוהי מערכה לאומית ערבית(קהיר 22).

תכניות.

אתאסי- מלחמתנו אינה בציונים אלא בארהב ובבריטניה. עלינו להכין עצמנו לקראת הסבוב הבא ויש לגייס כל משאבי האומה הערבית (קהיר 22)

ארשרה תכנית עיראקית לאחוד הפעולה הפדאית (סיל 22). ועדה מלוב, מצרים, סודאן ואלגיריה תצא לירדן להגדרת יחסי המחבלים עם שלטונות ירדן לבנון והחזית המזרחית(סיע22)

קדאפי יציע תכנית לאסטרטגיה המדינית של הפעולה הערבית-העקרונות בדיונים :

א. הלחימה היא הפתרון לשחרור האדמות הכבושות.ארהב דבקה בעוינות לערבים וכל יוזמותיה נוסחאות מדיניות המגשימות שאיפות ישראל.ב. קיים קוצר יד ערבי להגיע לדמה שהמערכה מחייבת גיוס המשאבים והכרזות דבקות חיובית בחובות המערכה. אישור התוכנית מחייב הממשלות לבצע התחייבויותיהן במסגרתה(אלאהראם 23).

מחר

דף מסמך

מספר 2/72

ירושלים, ה' אדר תשל"ב
20 פבר' 1972

נאום קדאפי במאוריטניה

להלן נאום מועמר קדאפי בשיא לוב בעת ביקורו במאוריטניה ב-16.2.72 .
הנאום מעניין כי הוא כולל את עיקרי מדיניותו של קדאפי בכל התחומים , אשר הוא חוזר ומשמיעם בהזדמנויות שונות.

האחוד הערבי - מדינות ערב צריכות לקחת דוגמא מהאומות הגדולות - בריה"מ וארה"ב-השואבות כחן מאחוד יחידות בעלות הרכב גזעי ודתי שונה. "האחוד מהאוקיאנוס ועד לספרץ הוא צורך לחיים של כל פרט מאתנו, צורך להגנת אפריקה, היבשת אליה אנו משתייכים".

הפדרציה - הביע תקוה שסודאן תצטרף בקרוב לפדרציה - הצטרפותה תהיה השלב השני לקראת האחוד הגדול. למדינות ערב יש מקורות כלכליים גדולים. ללוב למשל יש בפס,אולם היא חסרה ידיים עובדות שאפשר להשיגן באלג'יריה ובמרוקו.

הסיוע לצ'אד - תקף בחריפות את המשטר בצ'אד ואמר כי טומבלביי מגביר את רדיפות המוסלמים, מגביר פעולות הטרור נגד עם צ'אד הגבור ומקבל הנחיות מהשגרירות הישראלית בפור-לאמי.
"אנו עם חופשי ואומה חופשיה ואיננו מרוצים שיש לנו עם אפריקני ומוסלמי שכן השולט על אנשים באופן כזה. אחרי שממשלת צ'אד נתקה היחסים הדיפלומטיים אתנו וגרשה שגרירנו, הודענו בגלוי לעולם על עמידתנו לצד העם הצ'אדי ואנו עדיין עומדים לצדו עד היום, עד שנשתחרר ועד שנבצח.
איננו מתערבים בענייניה הפנימיים של מדינה כלשהי.
אנו נענים למה שמבקש מאתנו העם הצ'אדי. הוא אשר בקשנו לעמוד לצדו, לתמוך במאבק המזויין ולעמוד נגד ממשלתו.
אנו נענים למה שמבקשים מאתנו העמים. העם הצ'אדי הוא בראש העמים אשר בקשו סיוע מלוב נגד ממשלתו ואנו עומדים לצדו. לא חסכנו סיוע ועזרה מהעם הצ'אדי, ואנו עדיין מוכנים להגיש את כל הסיוע הדרוש. הקשר בצ'אד הגיע לשיא שפלותו כאשר נעצרו המנהיגים המוסלמים.

2/...

אפריקה - לוב מוכנה להשתתף בכל פעולה צבאית שאפריקה תבצע ברודסיה ובדרום אפריקה.

- לוב מוכנה לסייע לכל העמים הנרדפים באפריקה. לכן שגרה מסוסי קרב ונשק למשלת גיניאה כדי להתנגד לתוקפנות הפורטוגלית.

- סייענו לעם המאוריטני הידיד שנאבק בגורמי הנחשלות שכפה עליו הקולוניאליזם המערבי. לוב מוכנה להסתכן בסכסוך צבאי לצד מאוריטניה ל"שחרורה מעול ספרד".

הים התיכון - קרא לעמים המקיפים את הים התיכון להפוך הים לאיזור שלום, נויטרלי ונקי מציים זרים.

מלטה - לוב תסייע למלטה לשמור על חירותה.

פקיסטאן - שב והביע תמיכה בעם הפקיסטאני. תקף בחריפות התפקיד שבריה"מ מלאה במלחמה זו.

"למרות שאנו רואים בבריה"מ ידידת הערבים, הרמנו קולנו נגדה וראינו בה מדינה קולוניאליסטית כאשר הסתבכה במלחמת פקיסטאן".

פיליפינים - גינה את ממשלת הפיליפינים על שהתקיפה המוסלמים בארצה.

בריטניה - האשים אותה בכך שהתירה לאיראן לפלוש לשלושה איים ערביים במפרץ.

ישראל - סמל לקנאות דתית וגזעית.

ערביזציה - השמוש בשפות זרות אסור בלוב. הלוח ההיג'רי הוא הלוח היחיד בו מכירים.

הנוסח לוקט מידיעות סוכנות הידיעות הלובית, צאות אל ערב ורדיו תוניס.

* * *

16/2/71

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג

מברק נכנס

ITEM THREE: GADDAFI- INTERVIEW.

TUNIS, 16, (REUTER): LIBYAN LEADER COLONEL MUAMMAR GADDAFI CLAIMED HERE THAT THE ARAB NATION COULD MUSTER SUFFICIENT ARMED FORCES TO CONQUER ISRAEL, PROVIDING THEY WERE JUDICIOULSY DEPLOYED.

IN AN INTERVIEW WITH THE TUNIS AFRICA PRESS NEWS AGENCY LAST NIGHT, COLONEL GADDAFI SAID THE ARABS COULD ASSEMBLY 1,000 AIRCRAFT, 5,000 NTANKS A AND A MILLION MEN FOR COMBAT.

THE LIBYAN LEADER, WHO RETURNED TO TRIPLOI YESTERDAY AFTER A FIVE DAY VISIT TO TUNISIA EMPHASISED THE NEED TO MOBILISE ALL THE ARAB POTENTIAL IN THE STRUGGLE AGAINST ISRAEL, WHICH HE SAID MUST BE BASED ON THE OFFENSIVE SINCE THE ENEMY OCCUPIED ARAB TERRITORIES.

ASKED ABOUT LIBYA'S PURCHASE OF 110 MIRAGE FIGHTER BOMBER AIRCRAFT FROM FRANCE, COLONEL GADDAFI REPLIED: +- THE PURCHASE OF AIRCRAFT FROM FRANCE DOES NOT MEAN THAT LIBYA WILL FAIL IN ITS OBLIGATIONS TOWARDS OTHER ARAB COUNTRIES. WE ARE FREE TO USE AS WE THINK FIT THE ARMS WE BUT WITH OUR MONEY.+

END OF 0900 HOURS EDITION IT'M ME NEWS AND PRESS REPORT